யந்தியுடனே—போய்ச்சென்று—ஊரில்-தூசுகள்—முற்றிய-நிறைந்த—பொதியில்சிறப்பற்ற—மண்டபம்ஓர் மண்டபத்தை, அரசகோன் இராஜாதிராஜனாகியநளமகாராஜன்—விதியின்-வினையினது— கொட்டினால்-வலுமையினால்—மேயினான் அடைந்தான்—எ-று.(கருத்து) நளன்தமயந்தியுடன் ஓர்மண்டபத்தைச்சார்ந்தான் என்பதாம், (௰௬)

இன்னாகிற்புகைதவழ்ந்தினிதின்மென்மைய
பன்மலரமளிமேற்பள்ளிகொள்பவர்
புன்னுனிபரந்தவெம்பொடி கொள்பார்மிசை
மன்னினரூழினும்வலிதியாவதே,

(இ-ள்)இன்-இனிதாகிய—அகிற்புகை அகிற்றூபம்— தவழ்ந்து ஊர்ந்து—இனிதின்-இன்பமாய்—மென்மைய- மிருதுவாகிய—பல்நானாவிதமான—மலர்- புஷ்பம்பரப்பிய—அமளிமேல்படுக்கைமீது—பள்ளிக்கொள்பவர்-சயனிப்பவராகிய (தமயந்திநளனிருவரும்) புல்—லினது-நுனி—நுனிகள் -பரந்த—பரந்த—பரவிய வெய—வெவ்விய—பொடிகொள் புழுதியைக்கொண்ட—பார்மிசை பூமியின்மேல்—மன்னினர்-படுத்தார்கள்—(ஆகலால்) ஊழினும் - ஊழினைக்காட்டிலும்—வலிது வன்மையையுடையது—யாவது-யாது—ஏ-று, (கருத்து) மெல்லணைமீற்படுத்தநளனும்தமயந்தியும்புல்லணையிற் படுத்தார்கள் எனபதாம், (௰௭)

அனிச்சமென்புதுமலரமளிமேயினும்
பனித்திடுமெய்யெனப்பதைத்துவாடுவேன்
கனிப்படுகிளவிவெம்பொடியிற்கண்பொடி
வினித்தமியேனுயிரெங்ஙனுய்யுமே.

(இ-ள்)அனிச்சம்-அனிச்சவிருட்சத்தினது—மென்-மிருதுவாகிய—புதுமலர்-புதியமலரையுடைய-அமளி-மெத்தையிலே— மேனும்-படுத்தாலும்-மெய்-சரீரமானது-பனித்திடுமென - வருந்துமென்றுபதைத்து-துடித்து-வாடுவேன்-சோர்வேன்— கனிப்படுபழச்சுவைபொருந்திய—கிளவி-வசனத்தை யுடையதமயந்தி—வெம்பொடியில்-வெவ்வியபுழுதியில்-கண்படில்-நித்திரைசெய்யில்—இனி-இனிமேல்-தமியேனுயிர்-தனியாகியஎன்னுயிர்-எங்ஙன்எப்படி—உய்யும் பிழைக்கும்—எ-று,(கருத்து) நளன் தமயந்திபுற்புழுதியி லேநித்திரைசெய்ய என்னுயிரெப்படி பிழைக்கும் என்றான் என்பதாம். (௰௮)

கண்ணகல்புவிக்கெலாங்களைகணாகிய
தண்மதிநெடுங்குடைவிதர்ப்பன்றார்க்குழ
லண்ணருமித்துயருழந்துநண்ணுமே
லெண்ணின்மற்றியார்துயரெய்தடாதென்றான்

(இ-ள்) கண்ணகல்-இடமகன்ற-புவிக்கெலாம்—பூமிக்கெல்லாம்—களைகணாகிய ஆதாரமாகிய-தண்—குளிர்ச்சமதி சந்திரன்போன்ற—நெடும் நீண்ட குடை-குடையையுடைய — விதர்ப்பன்விதர்ப்பதேயத்தையாளும் பீமராசனீன்ற தார்க்குழல் தமயந்தியானவள் —அண்ணரும் பொறுத்தற்கரிய—இத்துயர் இத்துன்பத்தை—உழந்துவருத்திநண்ணுமேல் அடைவாளானால்—எண்ணின் நினைக்குமிடத்தில்

—யார்-எவர்கள் - துயர்-துன்பத்தை—எய்திடார்-அடையார்கள்—எ
ன்றான்-என்றுசொன்னான்—எ-று(கருத்து) நளன்துன்பமடையாதவ
ரென்றான். என்பதாம். (௰௧)

வளைகடலுலகினின் மன்னர்தாடோழ
வுளையரிப்பைந்தவிசுறையுமெம்பிரான்
முளரியாலெங்கணு முற்றமண்டபத்
தெளியர்போலிருத்தி கொலென்றுவிம்மினாள்.

(இ-ள்)வளைகடல்-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த-உலகினில்-உலகத்தில்—ம
ன்னவை அரசர்கள்-தாடொழ-பாதத்தில்வணங்க—உளை-புறமயிரையு
டைய-அரி-சிங்கந்தாங்கிய-பைம்-பசுமைபொருந்திய- தவிசு-ஆசனத்
தில்-உறையும்-இருக்கும்-எம்பிரான் என்கருத்தன்- முளரியால-முட்
செடிகளால்-எங்கணும்-எவ்விடத்தும்- முற்றும்—நிறையப்பெற்ற—
மண்டபத்து-மண்டபத்தில்-எளியர்போல்-வறியோர்போல்- இருத்தி
—இருக்கிறாய்-என்று—என்றுசொல்லி - விம்மினான் — அழுவாள்—
எ-று கொல்—அசை(கருத்து) தமயந்திநளனைப்பார்த்து ஏழைகளை
ப்போலிருக்கிறாயென்றழுதாள்என்பதாம் (௨௰

தடங்கணீர்துடைத்து மெய்தவந்தாயிழை
நடுங்கலென்றாற்றிட நள்ளியாமத்து
மடங்கல்போன்ற மெய்ம்புடைமன்னவன்
கொடுங்கைமேற்றுயின்றனள் பொன்னங்கொம்பனாள்.

(இ-ள் தடம்-விசாலமாகிய—கண்-கண்ணினின்றுவரும்—நீர்-ச
லத்தை—துடைத்து-துடைத்து—மெய்-வேகத்தை—தவந்து -தடவி
க்கொடுத்து—ஆயிழை-பெண்ணேநடுங்கலென்று, அஞ்சாதேயென்று
ஆற்றிட—தேற்ற—நள்ளியாமத்து அர்த்த அர்த்தராத்திரியில் மடங்க
ல்போல் சிங்கம்போல்—மொய்ம்புடை பலத்தையுடைய— மன்னர்-
மன்னவன் அரசர்க்கரசனான நளமகாராசனுடைய—கொடுங்கைமேல்
வளைந்தகைமீது—பொன்னங் கொம்பனாள்- அழகியபொற்கொம்பை
யொத்ததமயந்தி, துயின்றனள்-நித்திரைசெய்வாள்—எ-று.(கருத்து
தமயந்தி நளன் கைமேல் சிரசை வைத்து நித்திரைசெய் தாள் என்
பதாம்

காண்புகுபடலம்- முற்றுப்பெற்றது,

பிரிவுறுபடலம்.

இப்படலத்தால் கானிடத்துச்சென்ற நளமகாராசன் அவ்விடத்தில்
தமயந்திபடும் பெருந்துன்பத்தைக்கண்டு சகிக்காதவனாய்
அதற்குக் காரணந்தானாகையால் தான்பிரிந்தால்
அவள் சிறுதுயருடன் அருகிலுள்ள தன்தாய்
வீட்டை யடைவாளென் றெண்ணிப்
பிரிவுறல் சொல்லப்படு
கின்றது,

கலிவிருத்தம்,

விண்படுமின்னென மிளிருமாகமு
மண்படத்துயரொடு வடிவுகொண்டெனக்
கண்டுகோதையை நோக்கிக்காவலன்
புண்படுநெஞ்சொடும் புலம்பியெண்ணினான்.

(இ-ள்) விண்படு மேகத்திலுண்டாகிய—மின்னென - மின்னல்போல்—மிளிரும்-பிரகாசிக்கும்—ஆகமும்-சரீரமும்—மண்பட-புழுதியுடைய—துயர்-துன்பம்—ஒருவடிவு-ஒருவடிவத்தை—கொண்டன கொண்டதுபோல—கண்படு- நித்திரைசெய்யாநின்ற—கோதையைத்தமயந்தியை—நோக்கி பார்த்து—காவலன்-நளமகாராசன்—புண்படு-புண்பட்ட—நெஞ்சொடும்-மனதுடனே—புலம்பி, அரற்றி—எண்ணினான்-ஆலோசித்தான்—எ-று.(கருத்து) நளன்தமயந்தியைப் பார்த்து அழுது எண்ணினான் என்பதாம். (க)

நண்ணருங்கானெலாந் தொடர்ந்துநன்னுமேற்
கண்ணினாலிவடுயர் காணலாவதோ
பெண்ணருங்கலத்தினைப் பிரியிற்றந்தையூ
ரண்ணியதவ்வுழி யடைந்துவைகுமால்

(இ-ள்) நண்ணரும் பொருந்துதற்கரிய— கானெலாம் காடுமுழுதும்—தொடர்ந்து பின்றொடர்ந்து—நன்னுமேல் அடையுமானால் கண்ணினால் கண்களினால்—இவள்-இத்தமயந்தியினது—துயர்-துன்பத்தை—காணலாவதோ- -பார்க்கக்கூடுமோ—பெண்ணருங் கலத்தினைபெண்களுக்குறிய ஆபரணம்போன்றஇவளை—பிரியில் நீங்கில்—தந்தை பிதாவினுடைய—ஊர்-நகரமானது—அண்ணியது சமீபமாயது—அவ்வுழி'அந்நகரிடத்து—அடைந்து சேர்ந்து—வைகும்-இருப்பள்—எ-று (கருத்து) இவளைப்பிரிந்தால் இவள்தாய வீட்டுக்குப் போவாள்-என்பதாம். (உ)

விரிமலர்ப்பூங்குழல் விழிக்கிவீங்கிவட்
பிரிகுவதரிதினைப் பிரியவெண்ணிலோ
வொருதுகிலாயதித் துகிலையூறுசெய்
கருவியிங்கேதெனக் கருத்திலெண்ணினான்

(இ-ள்) விரி-மலர்ந்த—மலர்-புட்பத்தையணிந்த—பூ-பொலிவு பெற்ற-குழல்—கூந்தலையுடைய தமயந்தி—விழிக்கில்- கண்விழித்துக்கொண்டால்— ஈங்கு-இவ்விடத்தில்—இவள்-இவளை—பிரிகுவது-நீங்குவது—அரிது - கூடாது —இனி'இனிமேல்—பிரிய இவளை நீங்க எண்ணிலோ ஆலோசிக்கிலோ—ஒருதுகிலாயது(இருவர்க்கும்) ஓராடையாயிருக்கின்றது—இத்துகிலை - இவ்வஸ்திரத்தை—ஊறுசெய்துணிக்கின்ற கருவி - ஆயுதம், இங்கு-இவ்விடத்தில்—ஏதென-யாதென்று—கருத்தின்-மனதில்எண்ணினாள்—ஆலோசித்தாள்—எ-று. (கருத்து) தமயந்திவிழித்தால் பிரிதலரிது வஸ்திரமொன்று இதையறுக்கக் கருவியில்லையென் றெண்ணினான் என்பதாம், (ந)

எண்ணியதுணர்ந்திவர்ப் பிரிப்பமுன்னமே
கண்ணியவஞ்சகக் கலியும்வாளதாய்
நண்ணிமுன்கிடத்தது மெடுத்துநாமவே
லண்ணலுந்துகில்நடு வரிந்திட்டானரோ

(இ-ள்) எண்ணியது-ஆலோசித்ததை, உணர்ந்து அறிந்த—இவர்-இவ்விருவரையும்—பிரிப்ப-பிரிக்க—முன்னமே - முன்னமே—கண்ணிய கருதிய வஞ்சக மனத்தையுடைய—கலியும்-கலிபுருஷனும்—வாளதாய்-வாளாகி—நண்ணி- பொருந்தி—முன்-எதிரில்— கிடத்தலும்-இருந்தவளவில்—எடுத்து- கையிலெடுத்து—நாமம்-அச்சத்தைத்தரும்—வேல்-வேலையுடைய—அண்ணலும்-நளனும்—துகில்-வஸ்திரத்தை—நடு - மத்தியில்— அரிந்திட்டான்—அறுத்திட்டானெ-று (கருத்து)சனிவாள்போலெதிர்கிடக்க நளன் அதையெடுத்து வஸ்திரத்தையரிந்தான்-என்பதாம். (ச)

சில்லரிநெடுங்கணு டெருளுருவதை
மெல்லெனக்கொடுங்கையி னீக்கிவெய்துயிர்த்
தொல்லையிலுயிர்விடு முடம்புபோன்மென
வல்லலங்கடலிடை யழுந்தினனரோ

(இ-ள்) சில்-சிவப்பாகிய—அரி அரிபரந்த—நெடும் நீண்ட—கணுள்-கண்களையுடையதமயந்தி—தெருளுருவதை- விழிக்காவிதமாய்—மெல்லென- மிருதுவாக—கொடுங்கையின் வளைந்தகையினின்றும், நீக்கி- அகற்றி—வெய்துயிர்த்து பெருமூச்சுவிட்டு—ஒல்லையில்-சீக்கிரத்தில்—உயிர் பிராணனை—விடும்-நீங்கும்—உடம்புபோன்மென. தேகத்தைப்போல—அல்லலங்கடலிடை துக்கசமுத்திரத்தில்—அழுந்தினன்-முழுகினன்—எ-று. (கருத்து) நளன்தமயந்தியைக் கையைவிட்டு நீக்கியழுதான் என்பதாம், (ரு)

எழுமகன்றலினி யென்கொலாமென
எழுமுயர்துறந்தென வவசமேற்கொளா
விழுமிவட்காக்கென மெலிந்துதெய்வதந்
தொழுமினையென்பல துன்பமெய்துமால்

(இ-ள்) எழும்-எழுந்திருப்பான்—அகன்றல்-நீங்கினல்—இனி - இனிமேல்—என்கொலாமென-என்னவாகுமோவென்று—அழும் -புலம்புவான்—உயிர்துறந்தென - உயிர்நீங்கினவன்போல—அவசமேற்கொளா-பரவசத்தைமேற்கொண்டு—விழும்-விழுவான்—இவள் - இ

வினை—நாக்கென-இரட்சிக்கவென்று—மெலிந்து-வாடி—தெய்வதம்-வனதேவதைகளை—தொழும்-வணங்குவான்—இனையன-இவைபோன்ற—பல-அனேகமான—துன்பம-துயரங்களை—எய்தும்-அடைவான்—எ-று. (கருத்து) நளன்-எழுவான் அழுவான் விழுவான் தமயந்தியைக்காக்க வனதெய்வங்களைத் தொழுவான் என்பதாம் (௬)

செல்லும்வெந்துயரொடுஞ் செல்லக்காலெழா
தொல்லையின்மீளும்வெம் துயிர்க்குமொண்ணுதல்
கல்லகரிடைத்தனி யேகிப்பேய்க்கணங்
கொல்லுமென்றருயிர் குழைந்துசாம்புமால்

(இ-ள்) செல்லும்-நடப்பான்—வெந்துயரொடும் வெவ்வியதுக்கத்துடன்—செல்ல-நடக்க—காலெழாது அடியெழும்பாமல்—ஒல்லையில் சீக்கிரத்தில்—மீளும்-திரும்புவான்—வெய்துயிர்க்கும்-பெருமூச்சுவிடுவான்—ஒண்ணுதல்-ஒள்ளியநெற்றியையுடைய தமயந்தி, கல்லகரிடைமலைவழியில்—தனி-தனியே—ஏகில்-செல்வாளானால்—பேய்க்கணம்-பிசாசுகூட்டங்கள்—சொல்லுமென்று-கொன்றுவிடுமென்று—ஆருயிர்-நிறைந்தவுயிர்—குழைந்து-குழைவுற்று—சாம்பும்வாடுவான்—எ-று, ஆல் அசை-இதுதன்மை நவிற்சியணி(கருத்து) நளன் நடப்பான் திரும்புவான் பெருமூச்செறிவான் தமயந்தியைப்பேய் கொல்லுமென்று தளர்வான்-எ.ம, (௭)

ஆயிடையின்னணம் வருந்தியன்புகூர்
வேயுறழ்தோளியைப் பிரிந்துவெஞ்சின
மாயவெங்கொடுங்கலி வயத்தனாதலிற்
போயினன்பித்தரிற் பொருவில்வாய்மையான்

(இ-ள்) ஆயிடை அவ்விடத்தில்—இன்னம்-இப்படியாக—வருந்தி-துன்புற்று—அன்புகூர்-ஆசைமிகுந்த—வேயுறழ்-மூங்கிலையொத்த—தோளியை-தோளையுடையதமயந்தியை—பிரிந்து நீங்கி—வெஞ்சினம் வெவ்வியகோபத்தையும்—மாயம் -வஞ்சனையையும்—வெம்குரூரமான—கொடும-கொடுமையையுமுடைய—கலி- கலியனுக்கு—வயத்தனாதலில்-செய்யப்பட்டவனாதலால—பொருவில்ஒப்பற்ற-வாய்மையான் சத்தியத்தையுடையநளன்—பித்தரின்-பித்தனைப்போல்—போயினன்-போயினான்—எ-று, (கருத்து) நளன் பித்தனைப்போல் போனான் என்பதாம் (௮)

நள்ளிருட்போதுவெங் கானினூடேவ
லள்ளிலைப்பூணினான் கன்றுபோதலும்
விள்ளருந்துயரொடு மெலிந்துகண்படும்
பிள்ளைமானோக்கிதன் செய்கைபேசுவாம்

(இ-ள்) நள்ளிருட்போது நடுராத்திரியில்—வெங்கானில் வெவ்வியகாட்டில்—நாமவேல்-அச்சத்தைத்தரும்—அள்- கூர்மைபொருந்திய, இலை-தொங்கலையுடைய—பூணினான்-ஆபரணத்தையுடையநளமகாராசன், அகன்று நீங்கி. போதலும் போனவளவில்—விள்ளரும் நீங்குதற்கரிய—துயரொடு-துன்பத்துடனே—மெலிந்து - மைந்து—கணபடும் நித்திரைசெய்யாநின்ற, பிள்ளைமான் மான்கன்றுபோன்றநோக்கிதன் கண்களையுடைய தமயந்தியினது செய்கைநடக்கையை.பே

சுவாம்-சொல்லுவாம்—எ-று. (கருத்து) புராணிகர் தமயந்திசெயகை யைச் சொல்லுவோமென்றார் எ-ம்- (௯)

நீடிய துயில்சிறிதுணர்ந்துநேரிழை
யாடகத்தொடிக்கையா லணைக்கக்காண்கிலா
ளூடினன்பதைத்தன ளுயிர்ப்புவீங்கின
டேடினள்காந்தளஞ்செய்கைநீட்டியே

(இ-ள்) நீடியதுயில் மிகுந்தநித்திரை—சிறிதுணர்ந்து கொஞ்ச ந்தெளிந்து, நேரிழைதமையந்தி, ஆடகத்தொடி பொன்னாற்செய்தவ ளையலையணிந்த, கையால் கைகளால், அணைக்க தழுவ, காண்கிலா ள் காணாதவளாய் ஊடினள்-பிணங்கினாள், பதைத்தனள் துடித்தாள் உயிர்ப்புவீங்கினள்-பெருமூச்சுவிட்டாள், காந்தள் - காந்தள்மலரை யொத்த, அம்-அழகிய-செய்கை சிவந்தகையை. நீட்டி-நீட்டி, தேடி னள்-தேடினாள், எ-று, (இது தன்மைநவிற்சியணி) (கருத்து) தமயந் திதன் கைகளால் நளனையணைக்கக் காணாதவளாய் பிணங்கினாள் து டித்தாள் பெருமூச்சுவிட்டாள் கையாற்றடவினாள் எ-ம், (௰)

* ஆயிடைக்காண்கிலா தழுங்கிச்செங்கடை
பாயரிநெடுங்கணீ ரருவிபாய்தரத்
தூயமென்மலர்க்கர நெறித்துத்துண்ணென
வாய்வெரீஇயால்வயிற் றுக்கிமாழ்கினாள்

(இ-ள்) ஆயிடை அவ்விடத்தில், காண்கிலாது நளனைக் காணா மல், அழுங்கி-வருந்தி, செங்கடை-சிவந்தகடையையுடைய பாய்ப் ரவி, அரி அரிகளையுடைய; நெடும்-நீண்ட, கண் கண்ணினின்றும்— நீரருவி நீர்வெள்ளம், பாய்தர ஒழுக, தூய பரிசுத்தமாகிய, மென் மிருதுபொருந்திய, மலர்க்கரம்-தாமரைமலர்போன்றகைகளை, நெரித் து நெரித்து, துண்ணென திடுக்கென்று. வாய்வெரீஇ கூச்சலிட்டு. ஆ ல்: ஆலிலைபோன்ற வயிறு-வயிற்றை, அதுக்கி பிசைந்து. மாழ்கினாள்ம யங்கினாள்-எ-று, * ஏகாரவினாமுச்சுட்டின்முன்ன ருயிரும் யகரமு மெய்நிலைவவ்வும் பிறவரினவையுந் தூக்கிச்சுட்டு நீளின்யகாமுந்தோ ன்றுதனெறியே இவ்விதியால் சுட்டுநீண்டது(கருத்து)தமயந்தி நள னைக்காணாது கண்ணீரொழுக கைகளைநெறித்துக் கூச்சலிட்டு வயிற் றைப்பிசைந் தழுதாள் என்பதாம். (௰௧)

தெளித்தலூம்பள்ளியிற் சிறிதுநீங்கினு
மளப்பறுந்துயரொடும் வல்லமெய்துவேன்
றளிப்பெயர்கங்குலிற் றமியன்மாழ்குற
வொளித்துநீதனிவிளை யாடினுய்வனே

(இ-ள்) தெளிந்தது புஷ்பங்களைப்பரப்பிய, பள்ளியில் சயனத் தில், சிறிது கொஞ்சம், நீங்கினும் விலகினாலும். அளப்பரும் அள விடுதற்கரிய, துயரொடும் துன்பத்துடன், அவலம் • வருத்தத்தை எய்துவேன், அடைகின்றயான் தளிப்பெயர் பனித்துளி—துளி க்காகின்ற, கங்குலில் இராத்திரியில், தமியன் - தனித்தவளாய் —மாழ்குறவலிந்த • ஒளித்துநீ நீமறைந்து—தனி தனியாய்—வி

ளையாடில்-விளையாடினால், உய்வனோ-யான்பிழைப்பனோ—எ-று, (கருத்து) மலரணையிற் பிரியிற்சகியாதநான் நீரொளித்து விளையாடினாற்பிழைப்பனோ என்றாள் என்பதாம். (௰௨)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கான்றாருயிரொழுகக்கண்ணீர்கவுளலைப்ப
வூன்றோய்கணைபட்டுழலும்பிணையொத்தேன்
மான்றேரரசர்முடியுழுதவார்கழற்காற்
றோன்றலென் கண்களிப்பவின்னமுமென் றோன்றிலையே.

(இ-ள்) கான்று-வெளிப்பட்டு—ஆருயிர்-பொருந்தியஉயிர்—ஒழுக-நீங்க—கண்ணீரானது—கவுள்-கன்னத்தை, அலைப்ப- அலைக்க—ஊன்றோய்- தசைபடிந்த, கணைபட்டு-அம்புபட்டு—உழலும்-சுழலாநின்ற—பிணையொத்தேன் மானுக்கொப்பானேன் மான்றேர் குதிரைகட்டியதேரையுடைய—அரசர் அரசருடைய—முடி கிரீடங்கள்—உழுத படிந்த, வார் நெடிய, கழல் வீரக்கழலைத்தரித்த—கால் பாதத்தையுடைய—தோன்றல் அரசனே,என் என்னுடைய—கண்களிப்ப-கண்மகிழ்ச்சியடைய, இன்னமும் இக்கேரமட்டும், என் என்னகாரணத்தினால்—தோன்றிலை காணப்படவில்லை—எ-று. (கருத்து) தமயந்தி அரசனே என்கணகளுக் கின்னமுந்தோற்றவில்லை என்னகாரணமென்றாள் எ-ம். (௰௩)

சேரலார்போரேறேநிடதத்தார்கோமானே
யாரதணைமார்பாவடியேனுயிர்க்குயிரே
காரிருள்வாயான் புலம்பக்கானகத்துவிட்டகன்றுஞ்
சாரலையாலின்னுமிதுவோநின்றண்ணளியே,

(இ-ள்) சேரலார்-பகைவர்க்கு—போரேறே-போர்செய்கின்றசிங்கமே; நிடதத்தார்-நிடததேசத்தார்க்கு-கோமானே-அரசனே, ஆர்-ஆத்துமாலையணிந்த,வரைமார்பா - மலைபோன்ற மார்பை யுடையவனே அடியேனுயிர்க்கு எழையாகிய என்னுயிருக்கு, உயிரே உயிர்போன்றநளமகாராஜனே, காரிருள்வாய்-கரியவிருளினிடத்தில், யான் நான், புலம்ப-புலம்பும்படி. கானகத்து காட்டினிடத்தில், விட்டகன்றும் என்னை நீங்கியும் இன்னும் இவ்வளவுகாலஞ்சென்றபின்பு,சாரலை சேர்ந்தாயில்லை—(ஆகலால்)இதுவோ இதுதானோ,நின்-உன்னுடைய—தண்ணளி-குளிர்ந்தவருள்—எ-று. ஆல் ஏ அசைகள்(கருத்து)தமயந்தி நளனைக்குறித்துஇதுதானோதயையென்றாள்-எ-ம் (௰௪)

நெஞ்சமெலிவேனினதுதடந்தோளும்
கஞ்சமலர்முகமுங்காணாதுகண்பனிப்ப
மஞ்சுதவழ்வெற்பெறிந்தவச்சிரத்தோனுன்றவித்த
விஞ்சைபயின்றுவிளையாட்டயருதியோ

(இ-ள்.)நெஞ்சமெலிவேன்-மனம்வாடுகின்றயான்—நினது- உன்னுடைய, தடந்தோளும்-விசாலமாகியதோள்களையும், கஞ்சமலர்-தாமரைமலர்போன்ற—முகமும்-வதனத்தையும்—காணாது-பாராமல்—கண்பனிப்ப-கண்ணீர்விடும்படி—மஞ்சுவழ்-மேகங்கள்தவழ்கின்ற—வெற்பு மலைகளின்சிறகை—எறிந்த-அறுத்த—வச்சிரத்தோன் வச்சி

ராயுதத்தையேந்திய இந்திரன்—அன்று-தானசென்றவன்று— அளித்த கொடுத்த, விஞ்சை-வித்தையை—பயின்று பழகி—விளையாட்டய ருதியோ விளையாடுகின்றாயோ—எ-று, (கருத்து) தமயந்திநளனைக்குறித்து இந்திரன்கொடுத்தவித்தையால் விளையாடுகின்றாயோ என்றாள் என்பதாம், (௰௫)

ஞாலத்திருளகடப்பதாட்கமலம்வாய்நெகிழ
வேலைத்திரைமுகட்டில்வெய்யோனெழுந்தனனால்
மாலைக்கதிர்வடிவேன்மன்னர்பெருமானே
காலைக்கடவகடன்கழிக்கவாராயோ

(இ-ள்) ஞாலத்து-பூமியிலுள்ள—இருள் அந்தகாரமானது—கடப்ப-செல்லவும்—நாள்-புதிய—கமலம், தாமரைமுகைகள்—வாய்நெகிழ, மலரவும்—வேலை-கடலினது—திரை. அலைகளினது - முகட்டில்-உச்சியில்—வெய்யோன்-சூரியன்—எழுந்தனன்-உதித்தான் — (ஆகலால்) மாலைவெற்றிமாலையணிந்த — கதிர்ஒளிபொருந்திய—வடி கூரிய—வேல்வேலாயுதத்தையேந்திய—மன்னர்பெருமானே அரசர்க்கரசனாகியநளமகாராஜனே—காலை உதயத்தில்—கடவசெய்யத்தக்க—கடன் நித்தியகருமத்தை—கழிக்க செய்துமுடிக்க—வாராயோ வாராயோ—எ-றுவ-அசை (கருத்து) சூரியனுதயமாகினான் காலைக்கருமஞ்செய்யவாராயோவென்றாள்எ-ம். (௰௬)

மன்னவனேயிப்பிறப்பிற்கண்டுமணந்திலனேல்
இன்னமொருபிறப்பிலாலுமேழையேன்
றன்னந்தனியேயிருந்துதவமாற்றியுமுன்
பொன்னகன்மூலனுருகப்புல்லாதொழிவேனோ

(இ-ள்) ஏழையேன் ஏழையாகியயான்—மன்னவனே - நளமகாராசனே—இப்பிறப்பில்—இந்தச்சனனத்தில்—கண்டு உன்னைக்கண்டு—மணந்திலனேல் சேராமற் போவேனானால்—இன்னம் இனிமேல் (வருஞ்சனனங்களுள் —ஒருபிறப்பினாலும் ஒருசனனத்திலாவது—தன்னந்தனியேயிருந்து தனித்திருந்து—தவமாற்றியும் தவத்தைச்செய்தாவது—உன் உன்னுடைய—பொன்னகலம் அழகுபொருந்தியமார்பை—உள்ளுருக உள்ளமுருகும்படி—புல்லாது, தழுவாமல்—ஒழிவேனோ-நீங்குவேனோ—எ-று.(கருத்து) இப்பிறப்பிற்புணராவிடினும் மறுபிறப்பிற் புணருவேனென்றாள் என்பதாம். (௰௭)

வாவுமிளமான்காண்மயில்காண்மடப்பிடிகாள்
கூவுங்கரியகுயில்காள்மென்புள்ளினங்கா
ளாவியெனமேவியகலேமெனவகன்ற
காவலன்றான்போனவழியெனக்குக்காட்டீரோ

(இ-ள்) வாவும்-தாவாநின்ற—இளமான்காள்-இளமைதங்கிய மான்களே—மயில்காள்-மஞ்ஞைகளே—மடப்பிடிகாள் - அழகியபெட்டையானைகளே—கூவும்-கூவுகின்ற—கரியகுயில்காள் - கருங்குயில்களே—மென்-மென்மையாகிய—புள்ளினங்காள்-பறவைக்கூட்டங்களே, —ஆவியென-உயிரைப்போல—மேவி-பொருந்தி—அகலேமென பிரியோமென்றுசொல்லி—அகன்ற-(இப்பொழுது)நீங்கிய—காவலன்றான்

-நளமகாராஜன், போனவழி-சென்றவழியை, எனக்கு, எந்தனுக்குகாட்டீரோ-நீங்கள். காட்டமாட்டீரோ எ-று (கருத்து) மான்களே, மயில்களேயானைகளே, குயில்களே, பறவைகூட்டங்களே-நளமகாராசன்போன, வழியைச்காட்டீர்களாஎன்பதாம் (௰அ)

என்னாவிருகியிருகண்ணீராலியுகத்
தன்னுத்தழும்பப்புலம்பித்தமியளாய்
மின்னாரிடைநுடங்கச்செல்வாள்விறல்வேந்தன்
பொன்னாடிநோக்கிப் பூங்கொடிபோல்வீழ்ந் தழுதாள்

(இ-ள்) என்னா இப்படியென்று—உருகிமனமுருகி — இருகண் இரண்டுகண்களினின்றும்—நீராலி நீர்த்துளிகள்-உக உதிர—தன்னு தன்னுடையசரவானது—தழும்ப கடிப்புறும்படி—புலம்பிஅரற்றி—தமியளாய் தனித்தவளாய்—மின் மின்னலின்றன்மை—ஆர்நிறைந்த —இடை இடையானது—நுடங்க துவள—செல்வாள்நடக்கின்றதமயந்தியானவள்—விறல் வெற்றிபொருந்திய—வேந்தன் நளமகாராசனது பொன்னார் அழகுபொழிந்திய—அடி பதக்குறியை—நோக்கி பார்த்து—பூங்கொடிபோல் புஷ்பக்கொடிபோல்—வீழ்ந்து அதில்விழ்ந்து—அழுதாள்புலம்பினாள்—எ-று (கருத்து) தமயந்திநளனடியைக் கண்டு வீழ்ந்து அழுதாள்என்பதாம் (௰கூ)

ஐயன்கமலவடிச்சுவடுகாண்டலுமே
வெய்யதுயர்விடமீதூரவாய்புலரச்
செய்யகமலமலரிற்றிருவனையாள்
கையறவாநெஞ்சங்கலிழாவுயிர்சோர்ந்தாள்

(இ-ள்) ஐயன் நளமகாராசனுடைய—கமலவடிச்சுவடு தாமரைமலர்போன்றபாதக்குறியை—காண்டலும் கண்டவளவில் — வெய்ய கொடிய—துயர்விடம் துன்பமாகியவிஷம்—மீதூர அதிகரிக்க— வாய் புலரவாயுலர்ந்து-செய்ய-சிவந்த—கமலமலரில்தாமரைப்புஷ்பத்திலிருக்கின்ற—திருவனையாள் - இலக்குமியையொத்தமயந்தியானவள் - கையறவா-செயலற்றுநெஞ்சங்கலுழ-மனங்கலங்கி, உயிர் சோர்ந்தாள்- மூர்ச்சித்தாள்—எ-று. (கருத்து) தமயந்திமூர்ச்சையடைந்தாள் என்பதாம் (௨௰)

இவ்வாறுதன்பக்கட்டினிடைமூழ்கும்
மைவார்தடங்கண்மடமாதின்செவ்விமுகஞ்
செவ்வான்மதியமெனச்செங்கட்டுளையெயிற்றி
செவ்வாயரவமுருத்துவிழுங்கிற்றே

(இ-ள்) இவ்வாறு-இவ்விதமாய், துன்பக்கடலிடை-துன்பக்கடலில்—மூழ்கும்-அழுந்திய மை-அஞ்சனமெழுதிய—வார்- நெடிய—தடம் விசாலமாகிய-கண்நேத்திரங்களையும்-மடம் - அறியாமையையுமுடைய-மாதின்தமயந்தியினது-செவ்வி, அழகுபொருந்திய— முகம்-முகத்தை—செவ்வான்-சிவந்தயாகத்தில் (உலவும்—மதியமென-சந்திரனென்று—(எண்ணி) செங்கண்-சிவந்தகண்களையும், துளையெயிற்று-துவாரம்பொருந்தியபற்களையுடைய வெவ்வாய்- வெவ்வியவாயையுமுடைய-அரவம்-மலைப்பாம்பு-உருத்து-கோபித்து, விழுங்கியது- வி

ழுங்கித்து—எ-று ஈண்டுமதிக்குச்செவ்வை நிறைவெனக்கொள்க ஏ அசை (கருத்து) தமயந்தியைமலைப்பாம்புவிழுங்கியது என்பதாம் ()

நெய்த்தோரின்மூழ்கிநிணம்பருகும்வைவேலோய்
பைத்தோர்கொடுந்தறுகட்பாந்தள்விழுங்கியதா
லெய்த்தேனுயிர்காத்தற்கெய்தாயெனவழுதாண்
மைத்தோய்குவளைமதர்நெடுங்கண்வாணுதலே

(இ-ள்) நெய்த்தோரில்-உதிரத்தில்—மூழ்கிகுளித்து — நிணம்-மாமிசத்தை பருகும் புசிக்கின்ற—வை -கூர்மைபொருந்திய—வேலோய் வேலாயுதத்தையுடையாளமகாராஜனே— பைத்து-படத்தையுடையதாகிய—ஓர் ஒருகொடுந்தறுகண் கொடியகோபத்தையுடைய பாந்தள்-மலைப்பாம்பானது விழுங்கியது என்னைவிழுங்கியதுஎய்த்தேன் இளைத்தஎன்னுடைய—உயிர்காத்தற்கு - உயிரைக்காப்பதற்கு —எய்தாய்-வாராயோ-என்-என்று—மைத்தோய் அஞ்சனந்தோய்ந்த குவளை கருநெய்தல்போன்ற—மதர்நெடுங்கண் குவிர்ச்சிபொருந்திய நெடியகண்களையுடைய வாணுதல் தமயந்தியானவள் அழுதாள்-புலம்பினாள்—எ-று(கருத்து)தமயந்திநளனைக்குறித்துப்புலம்பினாள் என்பதாம (௨௨)

பொங்கழல்வெங்கானத்துப் பூவையழுகுரல்கேட்
டங்கோர்சிலைக்கையடல்வேடன் வந்தணுகி
வெங்கணரமெறிந்துமெவ்வாயிடைநின்றுங்
கொங்கவிழுமென்கூந்தற்கோதைதனைநீக்கினனால்

(இ-ள்)பொங்கழல் மிகுந்தவக்கினியையுடைய வெம் வெப்பமாகிய-கானகத்து-காட்டினிடத்தில்—பூவை தமயந்தியானவள்—அழும் புலம்புகின்ற, குரல்கேட்டு சத்தத்தைக்கேட்டு—அங்கு- அவ்விடத்தில், ஓர் ஒரு, சிலைக்கை வில்லைக்கையிலேந்திய, அடல் பலம்பொருந்திய, வேடன் வேடனானவன், வந்தணுகி-வந்துசேர்ந்து— வெங்கண்-வெவ்வியகண்களையுடைய, அரவு மலைப்பாம்பை, எறிந்து பிளந்து வெவ்வாயிடைநின்றும்-வாயிலிருந்தும், கொங்கவிழ்வாசனை வீசாநின்ற, மென்கூந்தல் மென்மையாகியகூந்தலையுடைய, கோதைதனை- தமயந்தியை, நீக்கினன் விடுவித்தான்—எ-று; ஆல்-அசை(கருத்து)வேடன்தமயந்தியைபாம்பினின்று விடுவித்தான் எ-ம் (௨௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வெய்யவரவின்பகுவாயின்விடுத்தமானெழினோக்கி
மையல்கூர்ந்தநெஞ்சினனாய்வரிவிற்றடக்கைவயவேடன்
றெய்யின்முலைமேற்புல்லுதற்குத் தொடரத்துஞ்சா வருங்கற்
மையமுனிந்துநோக்குதலுஞ்சாம்பராயிற்றவனுடலே [பிற்

(இ-ள்)வெய்ய-கொடிதாகிய, அரவின்மலைப்பாம்பினது பகுவாயின்-பிளவுபாகியவாயினின்றும்- விடுத்த-விடுக்கப்பட்ட மடமான்தமயந்தினது,எழில்-அழகை நோக்கி, பார்த்து; மையல்கூர்ந்த மோகித்த-நெஞ்சினனாய்- மனமுள்ளவனாய்-வரிவில். நீண்டவில்லையேந்தியதடக்கை - விசாலமுடையகையையுடைய-வயம் வெற்றிபொருந்திய

வேடன்-வேடனானவன்—தோப்பில்-சந்தனக்கோலமணிந்த—முலை மேல்தனத்தின்மேல்—புல்லுதற்கு-அணைதற்கு—தொடரயின்றொ டாதுஞ்சாகெடாத—அரும்-அருமையாகிய—கற்பின்கற்பினையுடை ய—தையல்-தமயந்தியானவள்—முனிந்துகோபித்து—நோக்குதலும் பார்த்தமாத்திரத்தில்—அவனுடல்- அவ்வேடனுடல்—சாம்பராயிற் றுநீறாயிற்று—எ-று, ஏ அசை (கருத்து) வேடன்-தமயந்தியைப்புண ரத் தொடர்ந்தவளவில்தமயந்திபார்க்கவேடனெரிந்துபோனான்-எ-ம்.

கற்பினழலாற்கொடுஞ்சிலைக்கைவேடனுடலங்கரியாக்கிப்
பொற்பின்றனைபோய்நலங்கனிந்தபொன்னம்பாவைபுலம்பெய்தி
வெற்பினுயர்தோள்வேந்தசெலும்வெங்கானருவியேகுதலு
மற்பின்முனிவர்தவம்பயற்றுஞ்சாலைநோக்கியருகணைந்தாள்

(இ-ள்) கற்பினழலால்-பதிவிருத்தியாக்கினியால்—கொடுஞ்சிலை க்கை-கொடியவில்லைக்கையிலேந்திய—வேடனுடலம் - வேடன்சரீர த்தை—கரியாக்கி-சாம்பராக்கி—பொற்பின்றனைபோய்-அழகிற்சிறந்து —நலங்கனிந்த-நன்மைமிகுந்த-பொன்னம்பாவை— தமயந்தியானவ ள்—புலம்பெய்தி-அழுதுகொண்டு—வெற்பின்-மலைபோல்—உயர்உ யர்ந்த—தோள்-புயத்தையுடைய—வேந்தன்-நளமகாராஜன்—செலும்- செல்லாநின்ற—வெங்கான-வெவ்விய காட்டினில்—அருவி-தேடிக்கொ ண்டு—ஏகுதலும்-போகுமளவில்—அற்பின்- அன்பினையுடைய—முனிவ ர் - முனிவர்கள்—தவம்பயற்றும் - தவஞ்செய்யாநின்ற—சாலை - பர் ணசாலையை—நோக்கி-பார்த்து—அருகு- அதனருகில்—அணைந்தாள்- சேர்ந்தாள்—எ-று.(கருத்து) தமயந்தி-முனிவர்கள தவச்சாலையிற்சார் ந்தாள்-எ-ம், (௨௫)

அடைந்தமாதின்முகநோக்கியாரைநீவெவ்வழற்கானி
டைந்துதனியேயித்தலையிற்போந்ததென்னேகளினமலர்த்
தடங்கண்கலுழ்ந்துபுலம்பெய்துந்தன்மையெவன்சொல்சாற்றுகென
மடந்தைபுகுந்தவாறனைத்துமுனிவர்கேட்கவகுத்துரைத்தாள்

(இ-ள்) அடைந்த தம்மிடத்துவந்த—மாதின்- தமயந்தியினது- முகம்-வதனத்தை—நோக்கி-பார்த்து—யாரைநீ-நீயார்—வெவ்வழல்- வெவ்விய அழல்பொருந்திய—கானில்-காட்டினில்—நடந்து-காலால்ந டந்து—தனியே-தனிமையாகி—இத்தலையில்-இவ்விடத்தில்—போந் ததென்னை-வந்தகாரணம்—களினமலர்- தாமரைமலர்போன்ற—தடங் கண்-விசாலமாகியகண்கள்—கலுழ்ந்து-கலங்கி—புலம்பெய்துந் தன் மை- துன்பப்படுதல்—எவன்கொல்என்னகாரணம்—சாற்றுகெனசொ ல்லென்று—முனிவர்கேட்ப-முனிவர்கள்கேழ்க்க—மடந்தை -தமயந் தியானவள்—புகுந்தவாறனைத்தும்-நடந்ததையெல்லாம்—வகுத்து-பி ரித்து—உரைத்தாள்(அவர்க்குச்)சொல்லினாள்—எ-று (கருத்து) மு னிவர்கள்கேழ்க்கத் தமயந்தி நடந்ததையெல்லாஞ் சொன்னாள் எ-ம்,

கேட்டவளவிலுளமுருகிக்கிள்ளைமருட்டும்பனிமொழியாய்
வாட்டமொழிதிசிம்பிரிந்தவடிவேலனைச்சின்னாளி
னட்டங்களிப்பக்கண்டுமுன்போலவும்பெற்றிருத்தியெனாவிலா
வீட்டுந்தவத்தோர்மறைகிழவரிருக்கைநோக்கியேகினரால்

(இ-ள்) கேட்டவளவில் (இச்செய்தியைக்) கேள்வியுற்மாத்திரத்தில்—உளமுருகி-மனமுருகி—கிள்ளை-கிளிப்பிள்ளைகளை—மருட்டும்வெருட்டாநின்ற—பனிமொழியாய் - குளிர்ந்தசொற்களையுடையதமயந்தியே—வாட்டம்-சோர்வை—ஒழிது-ஒழித்துவிடு, நிற்பிரிந்த 'உன்னைப்பிரிந்த—வடிவேல்-கூர்மையுடையவேலேந்திய—நளனை நளமகாராஜனை—சின்னாளில்-சிலநாளிலே—நாட்டங்களிப்ப கண்களிக்க—கண்டு பார்த்து—மூன்போல-முன்போல—நலம்பெற்று-நன்மையையடைந்து—இருத்தியென-இருப்பாயென்று—நவிலா - ஆசீர்வதித்து—ஈட்டுந்தவத்து தவஞ்செய்கின்ற ஓர்-ஒப்பற்ற—மறைக்கிழவர்- அந்தணர்கள்—இருக்கைநோக்கி(தாங்க)ளிருக்குமாச்சிரமத்தைக்குறித்து—ஏகினர் சென்றார்கள்—எ-று, ஆல்-அசை (கருத்து) முனிவர்கள்-ஆசீர்வதித்துப்போனார்கள்-என்பதாம். (உஎ)

பிதிர்ந்தபசும்பொற்றிகலைமுலைப்பெய்பூக்கோதைபிணைபோல்வா
ளெதிர்ந்தவணிகர்வழித்துணையாவேகிக்கதிர்மாமணிவரன்றி
யதிர்ந்துபுனல்பாய்பேராற்றங்கரையினுறையுமரையிருளின்
முதிர்ந்துசினத்துப்பிறைக்கோட்டுமூரிக்களிறொன்றணுகியதால்

(இ-ள்) பிதிர்ந்த உதிர்ந்த—பசும்பொன்பசியபொன்போன்ற—திதலை-தேமலையுடைய—முலை-ஸ்தனங்களையும்—பெய்பூங்கோதை-மலர்மாலையணிந்தகூந்தலையுமுடைய, பிணைபோல்வாள்-மான்போன்றதமயந்தியானவள்—எதிர்ந்த-எதிர்ப்பட்ட—வணிகர்-வர்த்தகர், வழித்துணையா- வழித்துணையாக—ஏகி-போய்—கதிர்மாமணி-ஒளிபொருந்திய சிறந்தமணிகளை—வரன்றி-வாரிக்கொண்டு—அதிர்ந்து- இரைந்து—புனல்-சலமானது—பாய்-பெருகாநின்ற—பேராற்றங்கரையில்- பெரிய ஆற்றங்கரையினிடத்தில்—உறையும் வாசஞ்செய்கின்ற—அரையிருளின்- அர்த்தராத்திரியில்—முதிர்ந்த மிகுந்த—சினத்து-கோபத்தையுடையதும்—பிறைக்கோட்டு-பிறைபோன்ற—கொம்புகளையுடையதுமாகிய—மூரி-வலிமையுடைய—களிறொன்று - ஒருயானையானது—அணுகியது-வந்துநெருங்கிற்று——எ-று. ஆல்- அசை (கருத்து) தமயந்தியினிடத்து யானைவந்தது என்பதாம் (உஅ)

அணுகியாங்குப்புலம்பெய்துமலர்பூங்கோதைமயிலொழிய
வணிகமாக்களியாவரையுமகலால்யானைகொன்றகத்
துணைவந்தடைந்தோர்யாவரையுந்தொலைத்துநடந்தபருஉத்தடக்கை
யிணைவெண்கொடியகளிறென்னையென்சொல்லாததனக்கலுழ்ந்தாள்,

(இ-ள்) ஆங்கு அவ்விடத்தில்—அணுகி- வந்தடைந்து—புலம்பெய்தும்-புலம்பாநின்ற—அலர்பூங்கோதை -மலர்ந்தபூமாலையையணிந்த-அளகபாரத்தையுடைய—மயில் - தமயந்தியானவள்—ஒழிய- நீங்கலாக—வணிகமாக்களியாவரையும்-வர்த்தகரனைவரையும்—மதம்-மும்மதம்பொருந்திய—மால்யானை-பெரியயானையானது—கொன்று - கொலைசெய்து—ஏக-போகாநின்ற— துணை- துணையாகவந்தடைந்தோர்—வந்தடையப்பட்ட—யாவரையும்-அனைவரையும்—தொலைத்து- கொன்று—நடந்த-சென்ற—பருவுத்தடக்கை- பருத்தநீண்ட துதிக்கையும், இணை-இரண்டாகிய—வெண்-வெளுமைபொருந்திய—கோட்டு- கொம்புகளையுமுடைய, களிறுயானையானது, என்னை-துன்பப்படுகின்ற—என்

னை—என்-என்னகாரணத்தில்—கொல்லாதது- கொல்லாமற்போயது
—என்-என்று—கலுழ்ந்தாள்-புலம்பினுள்—எ-று. (கருத்து)வியாபா
ரிகளைக்கொன்ற யானை தன்னைக்கொல்லவில்லையென் றரற்றினுள்எ-ம்,

சாதலொழிந்துவழிச்செல்வோர் துணையாவுள்ளந்தளர்வெய்திப்
பாதமலர்கொப்புளமெய்திப்பனிக்கப்பரல்வெங்கானிறந்து
கோதைவடிவேல்வலனேந்துகுவவுத்திணிதோள்சுவாகுவெனுஞ்
சேதுபதிதன்வளநகரிற்சென்ருள்விதர்ப்பன்சேயிழையே

(இ-ள்)சாதலொழிந்து-இறக்காமல்விசேஷித்துநின்று—வழிச்செ
ல்வோர்-வழியிற்செல்லுகின்றபிராமணர்கள்—துணையா சகாயமாகக்
கொண்டு—உள்ளந்தளர்வெய்தி-மனங்கலங்கி—பாதமலர் மலர்போ
ன்றபாதங்கள்—கொப்புளமெய்தி கொப்பளித்து—பனிக்க-நீரொழு
க—பரல் பருக்கைக்கற்களையுடைய—வெங்கான் வெவ்வியவனத்தை
இறந்துவிட்டு-நீங்கி—கோதை வெற்றிமாலையணிந்த—வடிவேல் கூர்
மைபொருந்தியவேலாயுதத்தை——வலன்-வலதுபுறத்தில்-ஏந்து தாங்
குகின்ற—குவவு- திரட்சியையும்—திணி வலிமையையுமுடைய—தோ
ள்புயத்தையுடைய—சுவாகுவெனும் சுவாகுவென்னும் — பெயரையு
டைய—சேதுபதிதன்—சேதுதேசத்தரசனது—வளநகரில் வளப்ப
ம்பொருந்தியபட்டணத்தில்—விதர்ப்பன்சேயிழை-தமயந்தியானவள்
சென்ருள் சேர்ந்தனள்—எ-று.(கருத்து) தமயந்திசேதுபதி நகரத்தை
ச்சேர்ந்தாள் என்பதாம் (௩௰)

துணிபட்டொழிந்தமென்றுகிலுஞ்சுடர்விட்டொளிரமண்ணுத
மணியிற்றோன்றிமாசடைந்தவடிவும்விரிந்தவார்குழலும்
பிணியுற்றுழலுநெஞ்சமுமாய்ப்பித்தேறினர்போற்கோமறுகி
லணுகச்சேதுபதிதாயகண்டார்கொலிவளென்றையுற்ருள்

(இ-ள்) துணிபட்டொழிந்த துண்டிடப்பட்ட—மென்றுகிலும்-
மெல்லியஆடையும்—சுடர்விட்டொளிர - ஒளிவிட்டுவிளங்கும்படி—
மண்ணுத கழுவாத—மணியில் இரத்தினம்போல்—தோன்றி காண
ப்பட்டு—மாசடைந்த அழுக்கடைந்த—வடிவும்- உடம்பும்—விரிந்த
அவிழ்ந்த—வார்குழலும் நீண்டகூந்தலும்—பிணியுற்று-துன்பப்பட்டு
உழலும் கலங்காநின்ற—நெஞ்சமும்-மனமும்— (ஆகியஇவைகளையு
டைய)வளாய் பித்தேறினர்போல் பித்தர்போல்—கோமறுகில்-இராச
வீதியில்—அணுக-தமயந்திவர—சேதுபதி - சுவாகுவரசனது—தாய்
தாயானவள்—கண்டு-தமயந்தியைக்கண்டு—ஆர்கொலிவள்-இந்தப்பெ
ண்யாரோ—என்று-என்று—ஐயுற்ருள்-சந்தேகித்தாள்——எ-று (கரு
த்து) சேதுபதிதாயார் தமயந்தியைக்கண்டு ஐயமுற்ருள் எ-ம், ()

பொன்னம்பாவையுடன்முழுதும்புகையுண்டென்னச்சவிமழுங்கு
மின்னுண்மருங்குற்சில்லோதயணங்கோவரசர்மடமகளோ
வென்னத்தெருளேநீங்கிவளையீண்டுக்கொணர்திரெனமருங்கின்
மன்னுமகளிர்தமைப்பணிப்பவிடைகொண்டவருமருகணைந்தார்

(இ-ள்) பொன்னம்பாவை பொற்பதுமையானது —உடன்முழு
தும்—உடம்புமுழுமையும்—புகையுண்டென புகையுண்டதுபோல—
சவிமழுங்கும் - ஒளிமழுங்கிய—மின் மின்னலையொத்த—நுண் - நு
ட்பமாகிய—மருங்குல் இடையையுடைய—சில்லோதி - இப்பெண்

அணங்கோ—தெய்வப்பெண்ணோ அரசர்மடமகளோ இராஜகுமாரத்தியோ என்ன என்று, தெருளேன் தெளியேன்—ஈங்கு இவ்விடத்தில்—இவளை இப்பெண்ணை, ஈண்டு சீக்கிரத்தில். கொணர்திர்கொண்டுவாருங்கள்-என் என்று-மருங்கின் மன்னும், அருகிலுள்ள மகளிர் தமைஸ்திரீகளை பணிப்ப ஆஞ்ஞாபிக்க அது தாயானவள் சொல்ல விடைகொண்டு உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு, அவரும் அம்மாதர்களும், அருகு-தமயந்திசமீபத்திலே, அணைந்தனர் வந்தார்கள்—எ-று. (கருத்து) சேதுபதிதாய் இவளை யழையென்று சொல்லப் பெண்களழைக்கப்போனார்கள் என்பதாம், (௫௨)

அடைந்தமாதர் தனிப்போந்தவணங்கின் கமலமுகநோக்கிக்
கடந்தமணிச்செப்பெனப்புடைத் தகக்கித்துவீங்குவனமுலையாய்
படங்கொளரவின்முடிகிடந்தபார்தங்கிறைவன்றனையீன்ற
மடந்தைவருகென்றனளென்னவான்றோய்மாடத்தினிதடைந்தாள்.

(இ-ள்) அடைந்தமாதர் வந்தஸ்திரீகள், தனிப்போந்த தனித்துவந்த. அணங்கின் தமயந்தியினது. கமலமுகநோக்கி தாமரைமலர்போன்ற முகத்தைப்பார்த்து, கடைந்த கடைதலிடப்பட்ட - மணிசெப்பென, இரத்தின கும்பங்கள்போல, புடைத்து அழகுபொருந்து தித்து பருத்து; வீங்கும் வளராநின்ற, வனமுலையாய் - அழகியஸ்தனங்களையுடையபெண்ணே, படங்கொள் படத்தைக்கொண்ட, அரவின் ஆதிசேடனுடைய, முடி முடியின்மேல், கிடந்த-இருந்த, பார்-பூமியைதாங்கு-தரிக்காநின்ற. இறைவன்றனை சுவாமிராசனை, ஈன்ற பெற்ற, மடந்தை அவனது தாயானவள். வருகென்றனள் உன்னைவரச்சொல்லினள், என்ன என்றுசொல்லாநிற்க, வான்றோய் ஆகாயமளாவிய. மாடத்து உப்பரிகையில். இனிது-இன்பத்தோடு, அடைந்தாள் தமயந்தியானவள் சேர்ந்தாள்—எ-று (கருத்து) பெண்கள் அழைக்கத் தமயந்திவந்தாள் என்பதாம். (௫௩)

வந்தமடமான்முகநோக்கிவரிவண்டூதப்பொதியவிழ்ந்த
வந்தண்கமலமலர்கவற்றியழகுவாய்ந்தமுகம்பசப்பச்
சிந்தைதளர்ந்துதனிப்போதற்குற்றதெவன்கொல்சேயிழையா
துந்தையாருன்றலைவனெயினுன்பேர்யாதிங்குரையென்றாள்

(இ-ள்) வந்த தன்னிடத்துவந்த. மடமான் தமயந்தியினது, முகநோக்கி முகத்தைப்பார்த்து, சேயிழையாய் பெண்ணே, வரிவண்டு இசைப்பாட்டினையுடையவண்டுகள், ஊத ஒலிக்க, பொதியவிழ்ந்த-கட்டவிழ்ந்த, அந்தண்கமலர் அழகியகுளிர்ந்ததாமரைமலர்களை, கவற்றி கவலைச்செய்து, அழகுவாய்ந்த அழகுபொருந்திய, முகம்-வதனமானது. பசப்ப பசலநிறமடைய—சிந்தைதளர்ந்து மனந்தளர்ந்து—தனிப்போதற்கு தனித்துவருதற்கு—உற்றது பொருந்தியது— எவன்யாது—உந்தை உன்தகப்பன்—யார் எவன். உன்றலைவன் உன்கணவன் எவன் யார். உன்பேர் உன்னுடையநாமதேயம்—யாது எது—இங்கு இவ்விடத்தில்—உரையென்றாள் அரசன்றாய்சொல்லென்றாள்—எ-று இலக்கணக்கொத்து வினையியல், உ௩-ரு வேறில்லையுண்டியார் வேண்டும்

தரும் பகும்வினைபெயரெச்சம்வியங்கோள் பத்தும் திணைபாவிடங்களிலுயர்திணைக்குறித்து (கருத்து) சேதுபதிதாய்தனியேபோவதென்ன உன்தகப்பனர்-உன்கணவனர் உன்பெயரென்ன சொல்லென்ருள் என்பதாம். (ஙச)

வீமன்புதல்விபுகழ்ப்பட்டதவேந்தர் கோமான்மனைக்கிழத்தி
நாமம்பகரிற்றமயந்தியென்பாடன்கோனண்ணலற்குக்
காமர்நிதியும்வளநாடுஞ்சூதினிழந்துகானிடைப்போ
யாமந்தனின்மற்றவட்பிரியவவளைத்தேடியீண்டணைந்தேன்

(இ-ள்) வீமன்புதல்வி வீமராஜன்மகள்—புகழ்-புகழப்பட்ட—விடதவேந்தர்கோமான்-நளமகாராசனது - மனைக்கிழத்தி மனையாள், நாமம்பகரில்-பேர்கூறுமிடத்தில்—தமயந்தியென்பாள்-தமயந்தி யென்றுசொல்லப்படுவாள்—தன்கோன் - அவளதுகணவனானவன் நண்ணலற்கு-பகைவனுக்கு—காமர்நிதியும் - விரும்பப்படுகின்ற, தனங்களையும்—வளநாடும்-செழித்தநாட்டையும்—சூதில் - சூதினில்—இழந்து தோற்றுவிட்டு—கானிடைப்போய் - வனத்திற்சென்று—யாமந்தனில் இராத்திரியில்—அவட்பிரிய-அவளைப்பிரிய, அவளை- அத்தமயந்தியை தேடி-தேடிக்கொண்டு—ஈண்டு- இந்நகரில், அணைந்தேன்-வந்தேன்—எ-று, (கருத்து) நளன்சூதிலேநாடிழந்து தமயந்தியைக்காட்டிலேவிட்டுப்பிரிய அவளைத்தேடிநான்வந்தேன் என்ருன் என்பதாம் ()

அனையமடமானுயிர்த்தோழியானென்றுரைப்பவகமகிழ்ந்து
தனியளாகிக்கொடுங்கானிற்றலைவன்பிரியத்தளர்ந்தேங்கும்
கனைவண்டிமிருங்கருங்குழலைக்காணுமளவுமிந்நகரி
லினையல்வாழியிருத்தியென விசைந்தாங்கவளுமிருந்தனளால்

(இ-ள்) அனைய மடமான்-அத்தமயந்தியினுடைய, உயிர்த்தோழிஉயிரையொத்ததோழி, யான் - நான்—என்றுரைப்ப - என்றுதமயந்தி சொல்ல—அகமகிழ்ந்து-சந்தோஷித்து-கொடுங்கானில்-கொடிய காட்டினில்—தலைவன்-கணவன்—பிரிய-பிரிந்தேக—தனியளாகி தனித்தவளாகி—தளர்ந்து-தளர்ச்சியடைந்து—ஏங்கும்-துன்பப்படாநின்றகனை கனைக்கின்ற—வண்டு-வண்டுகள்- இமிரும்- சத்திக்கின்ற—கருங்குழலை-கரியகூந்தலையுடையதமயந்தியை—காணுமளவும-பார்க்குமளவும்—இந்நகரில்-இந்நகரத்தில்—இருத்தி - இருப்பாயாக—இனையல்-வருத்தப்படாதே—வாழி-வாழக்கடவைஎன்- என்றுஅரசன்ருய்சொல்ல—இசைந்து- அவள்சொலலுக்கிசைந்து—ஆங்கு- அந்நகரத்தில்—அவளும் அத்தமயந்தியும்—இருந்தனள் இருந்தாள்— எ-று(கருத்து) தமயந்திதோழி நானென்று சொல்ல சேதுபதிபாய் தமயந்தியைக்காணுமளவும்நீ இவ்விடத்திலிருப்பாயென்ன இருந்தாள் என்பதாம் (ஙரு)

காதல்கூர்ந்துதன்மகளாஞ்சுனந்தைக்கதிர்வாண்முகநோக்கி
மாதர்நோக்கியிம்மடவாலைவருந்தாளித்தியெனவோடு
மேதமின்றியவள்காப்பவிருந்தாண்மற்றிங்கிதுநிற்க
கோதைவடிவேனடற்றுறைசெய்திடனைத்துங்கூறுவாம்

(இ-ள்) காதல்கூர்ந்து அன்புகூர்ந்து—தன்மகளாஞ்சுனந்தை-தன்னுடையமகளாகியசுனந்தையினது—கதிர்வாள் - மிகுந்தவொளிபொருந்திய—முகம் முகத்தை—நோக்கிப்பார்த்து, மாதர்நோக்கு-அழகியபார்வையுடைய—இம்மடவாலை - இப்பெண்ணை—வருந்தாது துன்பப்படாமலிருக்கும்படி—அளித்தி - காப்பாய்—எனவோதும் என்று அரசன்றாய்ச் சொல்லியவளவில்—ஏதமின்றி - பழுதின்றி—அவள்-அச்சுனந்தையானவள்—காப்ப இரக்ஷிக்க—இருந்தாள் தமயந்தி இருந்தனள்—இங்கு இவ்விடத்தில்—இது இச்செய்தி நிற்க இருக்க கோதைவடிவேல் வெற்றிமாலைபணிந்த கூரிய வேலையேந்திய, நளற்கு-நளமகாராசனுக்கு—உற்ற-பொருந்திய—செய்தியனைத்தும்-செய்கையனைத்தையும்—கூறுவாம் சொல்லுவாம், எ-று, மற்று அசை (கருத்து) நூலாசிரியர்தமயந்தி இவ்வாறிருக்கநளன் செய்தியைச் சொல்லுவோமென்றார் என்பதாம் (௩௭)

பிரிவுறுபடலம் முற்றுப்பெற்றது.

உ

வேற்றுருவமைந்தபடலம்.

இப்படலத்தால் நளமகாராசனுக்குக்காட்டிற் செல்லினும்பிறரறியா திருக்கும்படிவேற்றுருவமைந்தமை சொல்லப்படுகின்றது

கலிநிலைத் துறை.

கள்ளுயிர்க்குமென்மலர்க்குழற்காமர்பூங்கொடியை
நள்ளிருட்பொழுதகன்றனனண்ணருங்கானிற்
றள்ளுதற்கருந்துயரொடுபோதலுந்தழலு
மொள்ளழற்புகைக்கொழுந்தெழக்கண்டனனுரவோன்

(இ-ள்) உரவோன்-நளமகாராஜன்—கள்ளுயிர்க்கும் தேனைத்தருகின்ற—மென்மலர் மெல்லியமலர்களை பணிந்த-குழல் கூந்தலையுடைய—காமர் அழகுபொருந்திய—பூங்கொடியை- தமயந்தியை—நண்ணரும் அடைதற்கரிய—கானில்-வனத்தில்—நள்ளிருட்பொழுது நடுராத்திரியில்—அகன்றனன்-விட்டுப்பிரிந்தவனாய்—தள்ளுதற்கரும் ஒழித்தற்கரிய—துயரொடும்-துன்பத்துடனே போதலும் செல்லுமளவில் தழலும் தகிக்கின்ற—ஒள்ளழல் ஒளிபொருந்திய தீயினது—புகைக்கொழுந்து தூமக்கொழுந்து எழ எழும்பாநிற்க கண்டனன் அதைப்பார்த்தான்—எ-று,(கருத்து) நளன் அக்கினி வளர்ந்தெழக் கண்டான்-எ-ம். (௧)

செஞ்சுடர்ச்சிகைவளைதலிற்றெருமரலெய்தி
நெஞ்சுயிர்க்கும்வாரணரவொன்று நாயமேலுறைவ
தஞ்சநீயெனையளித்தியென்றுரைதலுந்தாழா
தஞ்சலஞ்சலென்றடைந்தனன்றடங்கடையான்

(இ-ள்) செஞ்சுடர்ச்சிகை-அக்னிச்சுவாலையானது-வளைதலின் சுற்றிக்கொண்டமையால் தெருமரலெய்தி மனங்கலங்கி நெஞ்சுயிர்க்கு

ம்-விஷத்தைத்தருகின்ற-வாளரவொன்று- ஒளிபொருந்திய ஒருகார்க்கோடகனென்னுநாகமானது-நாமவேல்- அச்சத்தைத்தருகின்றவேலையேந்திய—இறைவ-நளமகாராசனே—நீ- நீயே—தஞ்சம்-இரட்சகன், எனை-என்னை—அளித்தி-காக்கவேண்டும்—என்றுரைத்தலும்-என்றுசொல்லியவளவில்—தாழாது-தயங்காது—அஞ்சலஞ்சல்-பயப்படாதே—பயப்படாதே—என்று-என்றுசொல்லியவனாய், மடங்கலேறனையான்-நளமகாராசன்—அடைந்தனன் அருகிலடைந்தான்—எ-று,(கருத்து) பாம்புதன்னைக்காப்பாற்றென்ன நளன்பயப்படாதே யென்றுன் என்பதாம். (உ)

கனைசெழுஞ்சுடர்க்கொழுங்கனல்படர்தலிற்கரிந்து
பனைமறிந்தெனக்கிடந்ததோர்பாந்தளைநோக்க
வனைபொலன்கழற்குரிசிலோர்மறையவன்முனிவா
லினைவினுந்தனிப்பெயர்ந்திடுகிலமையொன்றிலனால்

(இ-ள்) கனை-சத்தியாநின்ற—செழுஞ்சுடர்-செழித்தசுவாலைகளையுடைய, கொழுங்கனல், மிகுந்தகாட்டுத்தீயானது, படர்தலில்-சுற்றிக்கொள்வதினால்—கரிந்து-கருகி—பனை-பனைமரமானது—மறிந்தென-விழுந்துகிடந்ததுபோல—கிடந்தது கிடந்ததாகிய—ஓர்பாந்தளை-கார்க்கோடகனென்னும்)ஒருபாம்பினை, நோக்க-(நளமகாராஜன்)பார்க்க வனைபொலன்கழல்-கட்டப்பட்டபொன்னாற்செய்த வீரக்கழலையணிந்த,குரிசில்நளமகாராசனே-ஓர்மறையவன்-அநாகசனென்னும் ஒருபிராமண இருஷியினது,முனிவால்-சாபத்தினால், நினைவினும்-நினைப்பினாலும்—தனி-தனியாக-பெயர்ந்திடுகிலமை-நடக்கலாம் என்னும்நிச்சயத்தை—ஒன்றிலன்-அடைந்திலன்—எ-று,ஆல் அசை(கருத்து) பாம்பானது நளனே அநாகசரிஷிசாபத்தால் நடையென்றிலேனென்றது-என்பதாம். (ங)

அழலினின்றெடுத்ததுயிரண்டடிப்புறத்தகற்றின்
முழுவலன்பொடுநன்கிழைக்குவலெனமொழிந்து
தழற்கட்பாம்புடல் சுருக்கலுந்தழலருள்வரத்தா
லெழுவிநீள்கரத்தாலெடுத்தழற்புறத்திட்டான்.

(இ-ள்) அழலினின்றெடுத்து - அக்கினியினின்றெடுத்து—இரண்டடிப்புறத்து-பத்தடிக்குப்புறத்தில்— அகற்றில்-நீக்கிவிடுவையானால்—முழுவலன்பொடு-நிறைந்தவலியஅன்புடனே — நன்கிழைக்குவல்-உனக்குநன்மையைச்செய்வேன்—எனமொழிந்து- என்றுசொல்லி—தழற்கண்-அக்கினிபொருந்திய கண்களையுடைய—பாம்பு - கார்க்கோடக நாகமானது—உடல்சுருக்கலும்-உடம்பைச் சுருக்கிக்கொண்டவளவில், (நளமகாராஜனானவன்)தழலருள்வரத்தால் - அக்கினிதேவன்கொடுத்த வரத்தினால்—எழுவில்தூணைபோன்ற நீள்கரத்தால்-நீண்டகரத்தினால்—எடுத்து- எடுத்து அழற்புறத்து-தீயினுக்குவெளியில்—இட்டான் விடுத்தான்—எ-று.(கருத்து)நளன் பாம்பையெடுத்து தீக்குப்புறம்விடுத்தான் என்பதாம். (ச)

ககமெரிக்கனலினகற்றலுங்கதிரொளிவிரித்த
மதிர்பொலன்கழலரசர்கோன்மெய்யுமத்தின்றி.

முதிர்சினத்தவாளரவுதன்முன்னுருவெடுப்ப
விதுகுலத்துயர்வேந்தனும் வேற்றுருவமைந்தான்,

(இ-ள்) கதமெரிக்கணின்று- சொலிக்கின்றதீயினிறும்— அகற்றலும்-நீக்கிவிட்டவளவில்—கதிரொளிவிரிக்கும் - கிரணவொளிவீசாநின்ற அதிர்-சத்திக்கும்-பொலன்கழல்-பொன்னுற்செய்யப்பட்டவீரக்கழலையணிந்த—அரசர்கோன்-நளமகாராசனது மெய்-சரீரத்தில்—உற-பொருந்தும்படி-தீண்டி-கடித்து,முதிர்சினத்த-மிகுந்த கோபத்தையுடையவாளரவு ஒளிபொருந்தியகார்க்கோடகநாகமானது தன்தன்னுடைய-முன்னுரு-பழையவுருவத்தைஎடுப்ப-எடுக்கவிதுகுலத்துசந்திரவமிசத்தில்-உயர்-உயர்ந்த—வேந்தனும்-நளமகாராசனும்—வேற்றுருவமைந்தான்-வேற்றுருவடைந்தான்—எ-று, (கருத்து) பாம்புகடிக்கநளன்வேற்றுருவானானென்பதாம். (௫)

கருணைசெய்தெனைப்புரந்தநிற்கடித்ததுமுன்னை
யுருவுகண்ணுறிலொன்னலர்செகுப்பரென்பதனாற்
பொருவிலோவினிவாகுவனெனும்பெயர்புனையா
விருதுபன்னன்வாழயோத்திமாநகரிசேர்குதிபால்

(இ-ள்) கருணைசெய்து-கிருபைசெய்து-எனை-என்னை—புரந்த-இரக்ஷித்த,நிற்கடித்தது-உன்னைக்கடித்தது (ஏனெனில்) முன்னையுருவு-பழையவுருவமானது-கண்ணுறில்-காணப்படுமானால்—ஒன்னலர் - சத்துருக்கள்- செகுப்பர் - கொல்லுவார்கள்—என்பதனாலென்று நினைவினால் - பொருவிலோய் - ஒப்பற்ற நளமகாராசனே இனி- இனிமேல் வாகுவனெனும்—வாகுவனென்று சொல்லப்பட்ட — பெயர்புனையா- பெயரைத்தரித்துக்கொண்டு—இருதுபன்னமகாராசன் வாழ் அரசாட்சிசெய்யாநின்ற—அயோத்திமாநகரில் அயோத்தி யென்னப்பட்ட பெருமை பொருந்தியபட்டணத்தில்-ஏகுதிபோவாயாக-எ-று. ஆல் அசை(கருத்து) பாம்பு நளனை அயோத்தியில் இருதுபன்னனிடத்திற்போகும்படி சொல்லிற்று என்பதாம். (௬)

ஏந்தலேகியமன்னவன் சூதனுவியைந்து
கூந்தன்மாவுளந்தெரிதருவிஞ்சைநீகொடுப்பி
னாய்ந்தசூதுவெல்விஞ்சைநிபாலவனளிக்குஞ்
சாந்தமென்முலைத்தமயந்திதன் னொடுஞ்சார்வாய்

(இ-ள்) ஏந்தல் நளமகாராசனே ஏகி அந்நகரத்திற்சென்று அம்மன்னவன் அந்தவிருதுபன்னனுக்கு சூதனுதேர்ப்பாகனாக இயைந்து பொருந்திய—கூந்தல்-புறமயிரினையுடைய,மா-குதிரைகளினது,உளம்மனதை தெரிதரும் அறிகின்ற விஞ்சை வித்தையை— நீகொடுப்பின் நீ (அவ்வரசனுக்கு) உபதேசிப்பையானால் ஆய்ந்த—பரிசோதிக்கப்பட்ட சூது சூதினில் வெல் வெற்றியைத்தாராநின்ற—விஞ்சை வித்தையை நின்பால் உன்னிடத்தில் அவன் அவ்வரசன் அளிக்கும் கொடுப்பான் அதன்பிறகு சாந்தம் சந்தனக்கோலமணிந்த, மென்முலை - மிருதுவாகிய ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தி தன்னோடும் - தமயந்தியோடும் - சார்வாய் - கூடுவாய்—எ-று (கருத்து) பாம்புநளனை குதிரைகளுள்ளமறியும் வித்தையை நீ இருதுபன்

னுக்குக்கொடுத்தால் அவன்சூது வெல்வித்தையை உனக்குக் கொடுப்பான் என்றது என்பதாம் (எ)

பின்னர்மன்னனின் பெருநிலக்கிழமையும்பெறுதி
முன்னைமாணுரு வெளிதினிற்பெற்றிடுமுன்னி
லின்னபூந்துகில்புனைதியென் றிருதுகிலளித்துத்
தன்னுருக்கொடுபோ யதுதழல்விழிப்பாந்தள்

(இ-ள்) பின்னர்-பின்பு—மன்ன-நளமகாராசனே—நின்-உன்னுடைய—பெருநிலக்கிழமையும்-அரசாட்சியையும், பெறுதி-அடைவாய்—முமுன்னை முற்பட்ட—மாணுரு-மாட்சிமைபொருந்திய வுருவத்தை-எளிதினில் வருத்தமின்றி—பெற்றிடு—முன்னில்-பெறநினைப்பையாகில்—இன்னபூந்துகில்-இந்த அழகியவஸ்திரத்தை—புனைதியென்று-தரித்துக்கொள்ளென்றுசொல்லி—இருதுகில்- இரண்டுவஸ்திரங்களை, அளித்து-கொடுத்து—தன்னுருக்கொடு தன்பழயவுருவத்தை—யெடுத்துக்கொண்டு—தழல்விழி-அக்கினிபொருந்தியகண்களையுடைய- பாந்தள் கார்க்கோடகனாகமானது—போயது- மறைந்துபோயது—எ-று; (கருத்து) பாம்புநளனை உன்வடிவுகொள்ளவேண்டில், இந்தவஸ்திரத்தைத்தரியென்று இரண்டுவஸ்திரங்கொடுத்துப் போயிற்று, எ-ம் (அ)

அதிர்பொலன்கழலரசர்கோனவ்வயினீங்கிப்
பிதிர்சுணங்கணிவெம்முலைப்பெய்வளைத்தடந்தோன்
மதர்வைநோக்கிதன்வாணகையேவுயிர்வருத்துங்
கதிர்செய்சித்திலம்வான்றெறிதிரைக்கடற்கண்டான்

(இ-ள்) அதிர்-சத்தியாநின்ற—பொலன்கழல்- பொன்னாற்செய்தவீரக்கழலையணிந்த—அரசர்கோன் நளமகாராசனானவன், அவ்வயினீங்கி அவ்விடம்விட்டுப்புறப்பட்டுப்—பிதிர்-பிதிர்ந்த—சுணங்கணி-தேமலையணிந்த—வெம்முலை-விருப்பத்தைச்செய்கின்ற - ஸ்தனங்களையும்—பெய்வளை-வளையிலேயணிந்த—தடந்தோள் பருத்ததோள்களையுடைய—மதர்வைநோக்கித்தன்தமயந்தியினதுவாணகையென- ஒளிபொருந்தியதந்தங்கள்போல—உயிர்-உயிரை—வருத்தும்- வருத்துகின்ற—கதிர்செய்-ஒளிபொருந்திய—சித்திலம்-முத்துகளை—வான்று- வாரிக்கொண்டு—எறிவீசாநின்ற—திரை, அலைகள்பொருந்திய—கடல் - சமுத்திரத்தை—கண்டான்(நளமகாராசன்)பார்த்தான்—எ-று (கருத்து) நளன்சமுத்திரத்தைக்கண்டான்-எ-ம், (கூ)

வஞ்சர்நெஞ்சினூழ்கழியினோர்மடநடையன்ன
மஞ்சிறைப்புறத்தாருயிர்ப்பெடையினையணைத்து
கஞ்சநாண்மலர்ச்சேக்கையிற்கண்டுநோக்கி
நெஞ்சமாழ்குமொடிதுயிர்த்தயர்வொடுகின்றான்

(இ-ள்) வஞ்சர் வஞ்சகரது—நெஞ்சின் மனம்போல—ஆழ்-ஆழ்ந்த—கழியின் - கழிநிலத்தில்—ஓர்மட நடையன்னம்- ஒருஅன்னமானது—அம்-அழகிய—சிறைப்புறத்து-சிறகின்புறத்தினால்—ஆருயிர் - நிறைந்த வுயிரையொத்த—பெடையினை-பெட்டையன்னத்தை— அணைத்து-தழுவிக்கொண்டு—கஞ்சம்- தாமரையினது—நாண்மலர்-புதியமலராகிய—சேக்கையில் படுக்கையில்—கண்படல்- நித்திரைசெய்வதை

நோக்கி-பார்த்து—நெஞ்சம்-மனமானது—மாழ்குற- வருத்தமடைய. நெடிதுயித்து-பெருமூச்சுவிட்டு—அயர்வொடும்- சோர்வுடனே—நின்றான் (நளமகாராசன்) நின்றனன்—எ-று. (கருத்து) நளன் அன்னம்புணர்தலைக்கண்டு சோர்வுடநின்றான் என்பதாம், (௰)

சுடர்செய்முத்தமுநேமியம்புள்ளுமென்றுகிரு
நெடிதுநோக்கினன்னேரிழைமூரலுமுலையும்
வடிவமைந்தமென்விரலுமீங்கெய்தியவாற்றாற்
கடலின்வீழ்ந்துயிர்துறந்தெனவெண்மனங்கலுழ்ந்தான்

(இ-ள்) சுடர்செய்-ஒளிவிடுகின்ற—முத்தமும் - முத்துக்களையும்—நேமியம்புள்ளும்-சக்கிரவாகப்பட்சியும்—மென் - மிருதுவாகிய—துகிரும்-பவளங்களையும்—நெடிது நெடுங்காலம்—நோக்கி-பார்த்து—நம்-நம்முடைய—நேரிழை-தமயந்தியினது—மூரலும் - தந்தவரிசைகளும்—முலையும் - ஸ்தனங்களும்—வடிவமைந்த அழகுபொருந்திய—மென்விரலும்- மெல்லியவிரல்களும்—ஈங்கு-இக்கழிநிலத்தில்—எய்தியவாற்றால் பொருந்தியபடியால்—கடலில்-சமுத்திரத்தில்— வீழ்ந்து (தமயந்தியானவள்) விழுந்து—உயிர்துறந்தெனள்-இறந்தாள்—என - என்றெண்ணி—மனங்கலுழ்ந்தான்-நளமகாராஜன் மனங்கலங்கினான்—எ-று. அக்கழிநிலத்தில் காணப்பட்ட முத்துமுதலிய உவமானவஸ்துக்களை உவமேயமாகமயங்கினமையால்-மயக்கவணி (கருத்து) நளன்தமயந்தி அவயவங்களுக்கு உவமானம்பொருள்கள் கடலிற்கண்டான்-என்பதாம். (௰௧)

ஆவியன்னவோரணங்கினையனையிருணீத்த
பாவியேன்முகநோக்குறிற்பழிவருமென்றே
மேவுசேக்கையிற்குருகிளம்பேட்டினம்வெருவிச்
சேவலோடகன்றேகுவதென்மனந்நினைத்தான்

(இ-ள்) ஆவியன்ன உயிரையொத்த—ஓரணங்கினை ஒப்பற்றதமயந்தியை—அனையிருள்-அர்த்தராத்திரியில்—நீத்த (தனியாக) விடுத்த பாவியேன், பாவியாகியவென்னுடைய—முகம்-முகத்தை—நோக்குறில்-பார்த்தால்—பழிவரும்-பாவம்வரும்—என்றே-என்றநினைத்தோ, மேவுபொருந்திய, சேக்கையில்-படுக்கையிலுள்ள—குருகு பறவைகளினுடைய—இளம்-இளமைதங்கிய—பேட்டினம்- பெட்டைகளானது—வெருவி பயந்து—சேவலோடு-ஆண்பறவைகளோடும், அகன்று அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கி—யேகுவது-போவது—என் -என்று—மனம் நினைத்தான் [illegible] மயங்கினான்—எ-று; பறவைகள் இயல்பான்-மனிதனைக்கண்டேகினும் அதற்குநளன்- தன்குற்றத்தைஏதுவாக்கினனென்க இது தற்குறிப்பணி (கருத்து) பறவைகள்நீங்குதலை நளன்கண்டு தன்குற்றத்தை யெண்ணினான்-எ-ம். (௰௨)

நவ்விநோக்கிதன்கைமதிமுகமெனச்சிறந்த
தெய்வநாண்மலர்ப்போதவிழ்பூந்துகடிமிர்ந்து
கவ்வைவெண்டிரைத்துளியெறிதென்றலங்கன்று
னைதவருந்தொறுமெய்பதைத்தாருயிர்தளர்ந்தான்

(இ-ள்) நவ்வி மான்போன்ற—நோக்கிதன்- கண்களையுடையதமயந்தியினது—நகை-பிரகாசம்பொருந்திய—மதி - சந்திரனையொத்த—

முகமென-முகம்போய்—சிறந்த-சிறப்பைப்படைத்த—தெய்வம்-தெய்வத்தன்மையுள்ள—நாண்மலர்-புதிதாகமலர்கின்ற—போது-புஷ்பத்தில்—அவிழ்-விரிந்த—பூந்துகள்மகரந்தப்பொடிகளை—நிமிர்ந்து-பூசிக்கொண்டு—துவ்வை ஒலிபொருந்திய—வெண்டிரை-தெளிந்தசமுத்திரஅலைகளினுடைய—துளி திவலைகளை—எறி-வீசுகின்ற—தென்றலைக்கன்று இளந்தென்றலானது—தைவருந்தொறும்-மேல்வீசுந்தோறும்—மெய் சரீரமானது—மதைத்து துடித்து—ஆர் நிறைந்த—உயிர் உயிரானது—தளர்ந்தான் தளரப்பெற்றான்—எ-று, (கருத்து) நளன் தென்றல் வீசலால்—தளர்ச்சியடைந்தான்-என்பதாம், (௰௩)

இன்னதன்மையன்வைகலீரைந்துபோயிறப்பக்
கன்னல்வேலியங்கழனியங்களிச்சுரும்பார்க்கும்
பொன்னந்தாமரைப்பொகுட்டின்மேன்மடப்பெடைபுல்லி
யன்னங்கண்படுவெள்ளநீரயோத்திநாடடைந்தான்

(இ-ள்) இன்னதன்மையன் - இத்தன்மையனாகியநளமகாராஜன்—வைகலீரைந்து பத்துநாள்—போயிறப்ப நீங்கிப்போக—கன்னல்வேலி கரும்பம்வேலியிடப்பட்ட—அங்கழனியில்-அழகியவயல்களில்—களிச்சுரும்பு-களிப்பினையுடையவண்டுகள்—ஆர்க்கும்-சத்தியாநின்ற. பொன்னம்-பொன்போலழகிய—தாமரைபொகுட்டின்மேல்-தாமரைப்பூங்கொட்டையில்—மடப்பெடை-இளமைதங்கியபெட்டையன்னங்களை—புல்லி தழுவிக்கொண்டு—அன்னம் அன்னப்பறவைகள்—கண்படு நித்திரைசெய்கின்ற—வெள்ளநீர் - மிகுந்தநீர்வளமுள்ள—அயோத்திநாடு அயோத்திநகரத்தை—அடைந்தான் சேர்ந்தான்—எ-று (கருத்து) நளன் அயோத்தியைச்சேர்ந்தான் என்பதாம், (௰௪)

இருதுபன்னனைக்காண்டலுமெற்றொழில்வல்லை
மருவுநாமமென்கூறெனவாகுவனென்பே
ருருவவாம்பரித்தேரினிதூர்குவனும்ப
ரருமருந்தெனவடுந்தொழில்புரிவனென்றறைந்தான்

(இ-ள்) இருதுபன்னனை இருதுபன்னவரசனை—காண்டலும் நளன்கண்டவளவில்—எத்தொழில் எச்செய்கையில்—வல்லை நீதிறமையுள்ளவன்—மருவும் பொருந்திய—நாமமென் உன்பெயரியாது—கூறென சொல்லென்று இருதுபன்னன்கேட்க—வாகுவன் வாகுவனென்பது—என்பேர்-எனதுபெயராம்—உருவ - நிறத்தையுடைய—வாம்-தாவாநின்ற—பரி குதிரைகட்டிய—தேர் இரதத்தை—இனிது - நன்றாக—ஊர்குவன் நடத்துவேன்— (அன்றியும்) உம்பர் தேவர்களுணவு—அருமருந்தென அரியஅமுதம்போல—அடுந்தொழில் சமையலை—புரிவன் செய்வேன்—என்றறைந்தான் என்று(நளமகாராஜன்)சொன்னான்—எ-று (கருத்து)நளன் இருதுபன்னனைக்கண்டு தன்னைச்சாரதியென்றான் எ-ம், (௰௫)

வேந்தனவ்வுரைகேட்டலும்வியன்மணிநெடுந்தேர்
கூர்ந்தன்மாவுளமறிப்பினூர்குதியே
வாய்ந்தசெம்பொனோராயிரம்வைகலுமளிப்ப
லேந்தலென்னிருபாகரோடிருத்தியென்றிசைத்தான்

(இ-ள்) வேந்தன் இருது-பன்னராஜன்—அவ்வுரை-அந்நளன்சொல்லை—கேட்டதும்-கேட்டமாத்திரத்தில்—வியப்பாருந்த மணிநகரத்தினங்கள்பதித்த—நெடும்- நீண்ட—தேர் தேரிற்கட்டப்பட்டகூந்தல் புறமயிரினையுடைய—மா குதிரையினது—உளமறிந்தனை மனதையறிந்தவனாகி—குறிப்பின் குறிப்பினால்—ஊர்குதியேல் நடத்துகிறவனானால்—ஆய்ந்த-குற்றமற்ற—செம்பொனாயிரம் ஓராயிரம்பொன்வைத்தும்-நாள்தோறும்—அளிப்பல் கொடுப்பேன்—எந்தவீரனே என்னுடைய— இருபாகரோடு இரண்டுசாரதிகளோடுங்கூட—இருத்தி இரு—என்றிசைத்தான் என்றுசொன்னான்—எ-று, (பொன்னென்பது இருபதுசின்னபணத்துக்குத் தொகைப்பெயர்) துசேரசோழ பாண்டியநாட்டுவழக்கு (கருத்து) இருதுபன்னன்நளனை நாளொன்றுக்கு ஆயிரம்பொன் சம்பளத்தில் வைத்தான் எ-ம். (௰௬)

அன்னவாறுசேர்ந்தலங்குளைப்புரவிமான்றேர்க்கு
மன்னனாகியநிடதர்கோன்வைகலும்புலம்பித்
துன்னுகானிடைநீத்தவடுயரமீக்கூர
வென்னளாயினளோவெனவிரங்கிவெய்துயிர்ப்பான்

(இ-ள்) அன்னவாறு அப்படியே—சேர்ந்து சம்மதித்து— அலங்கு—அசைகின்ற—உளை புறமயிரினையுடைய—புரவிமான் குதிரைகட்டியதேர்க்கு—இரதங்கட்கு மன்னனாகிய அதிபனாகிய—நிடதர்கோன் நளமகாராசனானவன்—வைகலும் நாள்தோறும்—புலம்பி மனமிரங்கி—துன்னுகானிடை நெருங்கியகாட்டினில்—நீத்தவள் விடப்பட்டதமயந்தியானவள்—துயரம் துன்பம்—மீக்கூர அதிகரிக்க—என்னளாயினளோ எத்தன்மையாளானளோ—என் என்று—இரங்கி புலம்பிவெய்து கொடியதாக—உயிர்ப்பான் பெருமூச்சுவிடுவான்—எ-று. (கருத்து) நளன் தமயந்தியைநினைத்து விசனப்படுவான் எ-ம். (௰௭)

உயிர்த்துமெய்தளர்ந்துருகியவேந்தனையுளத்தி
லயிர்த்தொர்சாரதியுற்றதையெவன்கொலென்றறைய
வெயிற்கொடுங்கதிர்மறைந்தழிவெவ்வழற்கானிற்
பயிற்பில்கோதையைத்தீர்த்தனன்பரிவிலேனென்றான்

(இ-ள்) உயிர்த்து பெருமூச்சுவிட்டு—மெய்தளர்ந்து - சரீரம்வாடி—உருகிய மனமுருகிய—வேந்தனை நளமகாராசனை—உளத்தில் - மனத்தில்—அயிர்த்து சந்தேகித்து—ஓர்சாரதி சிவலனென்னுமொருதேர்ப்பாகனானவன்—உற்றதை நாள்தோறும்—அடைந்த துன்பத்தை. எவன்கொலென்றறைய என்னவென்றுகேட்க—வெயில் வெய்யிலைச்செய்கின்ற—கொடுங்கதிர் சூரியன்—மறைந்துழி அஸ்தமித்தபின்பு, வெவ்வழல் கொடியஅழல்பொருந்திய—கானில்-காட்டினில்—பயிர்ப்பில்—பரிசுத்தமாகிய—கோதையை பெண்ணை—பரிவிலேன் அன்பில்லாதநான்—தீர்த்தனன் விடுத்தேன்—என்றான் என்றுநளன்சொன்னான்—எ-று. (கருத்து)ஓர்சாரதிநளனை ஏன்விசனப்படுகிறீரென நளன் தன்மனைவியைக் காட்டில்விட்டேனென்றான், எ-ம், (௰௮)

வேற்றுருவமைந்தபடலம்,

முற்றிற்று.

௮

வீமன்தேடவிட்டபடலம்.

இப்படலத்தால்வீமராஜன் தமயந்தி நளன்இருவரையும் தேடுதற்கு அதற்கு உரியோரைவிடுத்தல் சொல்லப் படுகின்றது

கலித்துறை.

இனையனாகியமன்னவனவ்வழியிருப்ப
வனைகருங்கழல்விதர்ப்பர்கோன் மறையவர்க்கூயென்
றனையைதன்னொடுநளனையுந் தேடிநீர்தந்தா
லினைவையாவையுந்தருகுவனெனவவர்நேர்ந்தார்,

(இ-ள்.) இனையனாகிய- இத்தன்மையனாகிய—மன்னவன்-நளமகாராஜன்—அவ்வழி- அவ்வயோத்தியில்—இருப்ப- இருக்க—வனைகருங்கழல்- சிறந்தவீரக்கழலையணிந்த—விதர்ப்பர்கோன்- வீமராஜன—மறையவர்- பிராமணர்களை—கூய்- அழைத்து—என்றனையை தன்னொடும்-என துபெண்ணாகிய தமயந்தியோடும்—நளனையும் - நளமகாராஜனையும்—தேடி- தேசங்களிற்றேடி—நீர்-நீவிர்—தந்தால்-கொடுப்பீராயின்—நினைவையாவையும் - நீர் நினைத்தவையனைத்தையும்—தருகுவன்-கொடுப்பேன்—என-என்றுசொல்ல—அவர்- அம்மறையவர்கள—நேர்ந்தார் (அதற்குச்) சம்மதித்தார்—எ-று, (கருத்து) வீமன்தன்மகளையும்-மருமகனையும் கண்டுபிடித்துக்கொடுத்தவர்களுக்கு நினைத்தயாவையுங் கொடுப்பேனென்றான்—எ-ம். (க)

தாங்கவாரிதிசூழ்தரு தகைமைசாலுலக
மொருங்குதேடியுங்காண்கில ருலப்பிலார்திரிய
வரங்கொள்கேள்வியன் சுதேவனென்றுரைக்கு மோர்மறை
கருங்கட்பேதையைச்சேதிபன் மனைவயிற்கண்டான் [யோன்

(இ-ள்.) தாங்கவாரதி - அலைகளையுடையசமுத்திரமானது—சூழ்தரு சூழ்ந்த—தகைமையால் - மேன்மைபொருந்திய—உலகம்- பூவுலகம்—ஒருங்கு- ஒருங்குபட தேடியும்- தேடியும்—காண்கிலர்-காணாதவராய்—உலப்பிலார் -அளவற்றபேர்கள் திரிய திரியாநிற்க—வரங்கொள் - வரத்தைக்கொண்ட—கேள்வியன் (சாஸ்திரக்) கேள்வியையுடைய—சுதேவனென்றுரைக்கும் - சுதேவனென்று சொல்லப்பட்ட—ஓர்மறையோன் - ஒருபிராமணன் கருங்கட்பேதையை கரியகண்களையுடைய தமயந்தியை—சேதிபன்மனைவயின் - சேதிபதேயததாசனாகியசுவாகுவின்வீட்டில்—கண்டான்-பார்த்தான் எ-று (கருத்து) சுதேவனென்னும் ஓர்பிராமணன் தமயந்தியைச்சேதிபதியரண்மனையிற் கண்டான் என்பதாம், (உ)

மாசுபூத்தொளிமழுங்குபுமண்ணுறாமணியிற்
றேசழிந்திடுதெரிவைதன்றிருமுகநோக்கி
யேசவில்லிவட்கோவிவை யெய்துமற்றென்று
வாசில்கேள்வியோன்சுழுழ்ந்தனன் றுயர்க்கடலாழ்ந்தான்

(இ-ள்.) மாசுபூத்து- அழுக்கடைந்து—ஒளிமழுங்குபு-ஒளிமழுங்கி—மண்ணுறாமணியில்- சாணைபிடாத மணிபோல—தேசழிந்திடு-அ

முகழிந்த—தெரிவைதன்-தமயந்தியினது—திருமுகமும் - அழகியமுகத்தை—நோக்கி-பார்த்து—வசவில் -பழிப்பில்லாத—இவட்கோ - இப்பெண்ணுக்கே—இவையெய்தும். இவ்வவத்தைகள் பொருந்தும்—என்னு-என்று—ஆசில்- குறைவற்ற—கேள்வியோன் - கேள்வியையுடையசுவேதன்—கலுழ்ந்தனன்- கலங்கினவனாகி—துயர்க்கடல் -துன்பக்கடலில்—ஆழ்ந்தான்- மூழ்கினான்—எ-று. மற்று அசை (கருத்து) சுவேதன்தமயந்தியைக்கண்டழுதான் என்பதாம். (௩)

அழுவதென்கொலென் றாயிழைவினவநின்றதை
முழுவலன்புடைத்தோழன்யான் மொய்த்தநின்மருங்
குழுவுமின்னிருகுரவருந் தீங்கிலரென்னைத்
தொழுதுமைக்கணீர் முலைத்தடம்பெருகமெய்சோர்ந்தாள்.

(இ-ள்) அழுவதென்கொல் -துன்பப்படுவது என்னகாரணம்—என்று- என்றுசொல்லி, ஆயிழை-தமயந்தியானவள்—வினவ- கேட்க—நின்றதை - உன்றந்தைக்கு—முழுவலன்புடை- நிறைந்த அன்புடைய, தோழன்-தோழமையுள்ளவன், யான்-நான்—மொய்த்த-நெருங்கிய, நின் - உன்னுடைய, தருமம் - உறவினரும் — குழுவும்-கூட்டத்தவரும்—நின்-உன்னுடைய, இருகுரவரும்- தாய்தகப்பன்மாரிருவரும், தீங்கிலர் - கேடிலராயுளர், என்ன-என்றுசொல்ல, தொழுது (அவனைத்) தொழுது—மைக்கணீர்-மைபொருந்திபகண்ணீர்- முலைத்தடம்-முலையினிடத்தில்—பெருக - ஒழுக மெய் உடம்பு சோர்ந்தாள்-மெலிந்தாள்—எ-று. (கருத்து) தமயந்திசுவேதனை ஏனழுகிறாயெனசுவேதன் நான் உன்தகப்பனுடைய தோழனென்றான் தமயந்தியுமழுதாள் -எ-ம். (௪)

கந்தவார்குழற்காரிகையழுதல்கேட்டிவட்குத்
தந்தையாரெவற்குரியளித்தனிரியமனித்து
வந்தாரெவனிவளைநீயுணர்ந்ததெவ்வாறென்
றந்தணனைவினவினள்சுவாகுவையளித்தாள்.

(இ-ள்) கந்தம்- வாசனைபொருந்திய - வார் நீண்ட குழல்-கூந்தலையுடைய- காரிகை—தமயந்தியானவள்- அழுதல் - துன்பப்படுதலை—கேட்டு- (சுநந்தையால்) கேள்விபட்டு (வந்து) இவட்கு- இப்பெண்ணினுக்கு—தந்தையார் - தகப்பன்யார்—இத்தனிரியல் - இப்பெண்ணானவள்- எவற்குரியவள்-எவனுக்குமனையாள் - தனித்துவந்தவாறு-தனித்துவந்தகிரமம்—எவன்-யாது-இவளை- இப்பெண்ணை - நீயுணர்ந்தது-நீ அறிந்தது - எவ்வாறென்று-இப்படியென்று - அந்தணனை-சுவேதனை - சுவாகுவையளித்தாள் - சேதிதேயத்தரசனைப்பெற்ற தாயானவள - வினவினள்-கேட்டாள்—எ-று. (கருத்து) சேதுபதிதாய் தமயந்தி அழுதலைக்கேட்டு இவட்குத் தகப்பனார்கணவனார் என்றுபிராமணனைக்கேட்டாள் என்பதாம். (௫)

மாதுகேட்டியிப்பிடவரல் விதர்ப்பர்கோன்புதல்வி
காதலையதனிடதர்கோன் காசினிமுழுதுஞ்
சூதிலினிழந்திவளையுங் கானிடைத்துறந்தா
னதலாலிவட்டேடென விதர்ப்பர்கோனறைந்தான்

(இ-ள) மாது-அரசனதுதாயே- கேட்டி கேள்—இம்மடவாள்-இப்பெண்—விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசனது புதல்வி-குமாரத்தி- காதல் அன்பினையுடைய நாயகன் - (இவட்குக்கணவன்-நிடதர்கோன்-நளமகாராசன்—(அவன்) காசினிமுழுதும்- பூமிமுழுவதும் - சூதினால் சூதாட்டத்தால்- இழந்து - தோற்றுவிட்டு—இவளையும் இத்தமயந்தியையும் கானிடை-காட்டில் துறந்தான்-விடுத்தான் ஆதலால் ஆகையால்-இவள் இவளை-தேடெண - தேடிவரென்று - விதர்ப்பர் கோன் வீமராசன் அறைந்தான் உத்தரவுகொடுத்தான்—எ-று.(கருத்து பிராமணன் அரசியே, இப்பெண்வீமராசன்மகள் - இவள்கணவன் நளன் அவன்சூதாட்டத்தால் நாடிழந்துமனைவியைககாட்டில் விடுத்தான் -இவளைத்தேடெணவீமனுத்தரவு கொடுத்தான்-எ-ம். (௬)

வேண்டியெங்கணுங்கண்டிலன் றிருவைநின்மனையிற்
காண்டல்செய்தனன்கன்னலிற் பழுத்தமென்மொழியாண்
மாண்டபேரெழில்வாணுதல் வயங்கியமறுவா
லீண்டுணர்ந்தனன்யானென மறையவனிசைத்தான்.

(இ-ள்.) எங்கணும் - எவ்விடத்திலும் தேண்டி - தேடி திருவை லட்சுமியையொத்ததமயந்தியை—கண்டிலன் காணேனாய் நின்மனையில் உன்மாளிகையில் காண்டல்செய்தனன் கண்டேன் கன்னலில் கரும்பினும்-பழுத்த—முதிர்ந்த மென்மொழியாள்-இனியவசனத்தையுடைய—இத்தமயந்தியது—மாண்ட-மாட்சிமைப்பட்ட— பேரெழில்-மிகுந்தஅழகுதங்கிய—வாணுதல்- ஒளிபொருந்தியநெற்றியில்—வயங்கிய-விளங்கிய—மறுவால்-மச்சையினால்—ஈண்டு- இவ்விடத்தில்—யான்-நான்—உணர்ந்தனன் - (இன்னவளென்று) அறிந்தேன்—என-என்று—மறையவன்- சுவேதனெனுமவன்—இசைத்தான்-சொன்னான்—எ-று, (கருத்து) சுவேதனன் தமயந்தியைநெற்றிமச்சையினாலறிந்தேனென்றான்-எ-ம். (௭)

அதுகிளத்தலுமணி நுதன்மாசினையகற்ற
கதிரொறித்தலிற் கண்வழுக்குற்றனகூச
மதிநுதற்புறத்திலகிய மறுவினைநோக்கித்
ததைமலர்க்குழற்ற மயந்தியிவளெனவுணர்ந்தாள்

(இ ள்) அது-அச்செய்தியை—கிளத்தலும்-சொன்னளவில், அணிநுதல்-அழிய—நெற்றியிலுள்ள-மாசினை - அழுக்கை—அகற்றபோக்க கதிரெறிப்பதனால்-ஒளிவிடுகின்றமையால்—கண-நேத்திரங்கள்—வழுக்குற்றன - சிதறினவைகளாகி—கூச- அஞ்ச—மதிநுதற்புறத்து-பிறைபோன்றநெற்றியினிடத்து—இலகிய- பிரகாசித்த—மறுவினை-மறுவை—நோக்கி-பார்த்து—இவள் - இப்பெண்—ததைமலர்க்குழல்-நெருங்கியமலர்களையணிந்தகூந்தலையுடைய—தமயந்தி-தமயந்தியே—என-என்று—உணர்ந்தாள்-(அரசனன்னை) அறிந்தாள்—எ-று(கருத்து)அரசன்தாய் மறுவினாலேதமயந்தியென்றறிந்தாள் என்பதாம்.(௮)

வனைமலர்க்குழல் மங்கைநின்னன்னையும்யானும்
புனைகருங்கழற்சுதர்மன்றன் புதல்விபராவே

மெனலுமன்னை தனிணை மலர்ச்சீறடியிறைஞ்சிக்
கனைகருங்கடல்கரைபுரண்டா லெனக்கலுழ்ந்தாள்.

(இ-ள்.) வனைமலர்க்குழல்-பூமாலையணிந்த கூந்தலையுடைய—மங்கை-தமயந்தியே—நின்னன்னையும்-உனது தாயும்—யானும்- நானும்—புனை-தரிக்கப்பட்ட—கரும-பெருமைதங்கிய—கழல்- வீரக்கழலையணிந்த—சுதர்மன்றன்-சுதர்மராஜனுடைய, — புதல்வியராவோம்-புத்திரிகளாவோம்—எனலும்-என்று (அரசனன்னை) சொன்னவளவில்—அன்னைதன்-அவள்பெரியதாயினது, இணை- இணைந்த—மலர்-தாமரைமலரையொத்த—சீறடி - சிற்றடிகளில்— இறைஞ்சி-நமஸ்கரித்து— கனை-சத்தியாநின்ற—கருங்கடல்- கறுத்தகடலானது—கரைப்புரண்டாலென-கரைபுரண்டதுபோல—கலுழ்ந்தாள்- (தமயந்தி) அழுதாள்—எ-று. (கருத்து) சேதுபதிதாய் தமயந்தியே வுன்தாயும் நானும் சுதர்மன்புத்திரிகளென் றழுதாள் என்பதாம். (௬)

இன்னவளென்றெனையுணர்வ தன்முன்னமீற
லன்னையாமெனவளித்தனையன்புமீதுர
மன்னுமென்னுயிர் மக்களைக்காண்பதற்கெந்தை
பொன்னகர்க்கெனைவிடுத்தி யென்றின்னுரைபுகன்றாள்

(இ-ள்,) எனை-என்னை—இன்னவளென்று- இத்தன்மையவளென்று—உணர்வதன்முன்னமும்-அறிவதற்குமுன்பும்—ஈன்ற- பெற்ற—அன்னையாமென-தாயானவளென்னும்படி— அன்புமீதுர-ஆசைமிக—அளித்தனை-இரக்ஷித்தாய்—மன்னும்-அவிடத்திற்பொருந்தியிருக்கின்ற—என்னுயிர்மக்களை - என்னுடையவுயிர்போன்ற பிள்ளைகளை—காண்பதற்கு-பார்ப்பதற்கு— எந்தை-என்பிதாவினது—பொன்னகர்க்கு-அழகியகுண்டினபுரத்திற்கு—எனைவிடுத்தி-என்னையனுப்பு - என்று—இன்னுரை-இனியசொற்களை—புகன்றாள்-(தமயந்தி) சொன்னாள்—எ-று. (கருத்து) என்னை இன்னாளென்றறியு முன்னமே அன்னையைப்போலுங்காப்பாற்றினாய் என்மக்களைக் காணவேண்டும் என்பிதாவினிடத்துக்கனுப்புஎன்றாள் என்பதாம். (௭)

உரைசெய்மாற்றமோர்ந்துள் ளுயிருருகுறத்தழுவிக்
கரைசெய்வேலையிற்கருந்தடங் கண்கணீருகுப்ப
வெரிமணிப்பொலன் சிவிகையினிருள்கனிந்தொழுகும்
விரைசெய்கோதையை விதர்ப்பர்கோனகர்வயின்விடுத்தாள்

(இ-ள்.) உரைசெய்மாற்றம்- (தமயந்தி) சொல்லிய வசனத்தை—ஓர்ந்து- அறிந்து, உள்-உள்ளில்—உயிர்-பிராணனை—உருகுற-உருகும்படி—தழுவி - அணைத்துக்கொண்டு—கரைசெய் - கரையைச்செய்யாநின்ற—வேலையில்-சமுத்திரம்போல—கரும்-கறுத்த—தடம்- விசாலமாகிய—கண்கள்-நேத்திரங்கள்—நீர்-நீரை—உகுப்ப - சொரிய—எரி-பிரகாசிக்கின்ற—மணி-இரத்தினங்கள்-பதித்த, பொலன்சிவிகையில்- பொற்பல்லக்கின்மீது—இருள்கனிந்து, இருள்முதிர்ந்து—ஒழுகும்-ஒழுகாநின்ற—விரைசெய் - வாசனைபொருந்திய—கோதையை-அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியை, விதர்ப்பர்கோன் - வீமராச

னது—நகர்வயின்குண்டின புரத்தில் - விடுத்தாள் அனுப்பினாள்—எ-று, (கருத்து) பெரியதாயானவள் தமயந்தியையெழுத்துச்சிவிகையிலேற்றிக்குண்டினபுரத்துக்கனுப்பினாள் எ-ம். (௰௪)

கொள்ளைவண்டினங் கூட்டுணுநறுமலர்க்கோதை
யள்ளலங்கருஞ்சேற்றிடையரக்கிதழ்விரிந்த
வள்ளவாய்ச்செழுங்கமலமேன்மடவனந்துயில்கூர்
வெள்ளநீர்வயல் விதர்ப்பர்கோனகரமேயினாளால்,

(இ-ள்) கொள்ளை-மிகுந்த—வண்டினம்-வண்டுகூட்டங்கள்—கூட்டுணும் (தேனைக்) கொள்ளைகொள்ளும்படியாகிய—நறுமலர்- வாசனை பொருந்திய மலர்களையணிந்த—கோதை - கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள—அள்ளல் - குழைந்த—அம்-அழகிய—கரு - கரியசேற்றிடை-சேற்றிலுண்டாகிய— அரக்கிதழ்-செவ்விதழ்கள்—விரிந்த-மலர்ந்த—வள்ளவாய்-கிண்ணம்போன்ற வாயையுடைய—செழும்- செழித்த—கமலமேல்-தாமரைமலரின்மேல்—மடவனம்-இளவன்னங்கள்—துயில்கூர்-நித்திரைசெய்கின்ற—வெள்ளநீர்-நீர்ப்பெருக்கையுடைய—வயல்-கழனிகளையுடைய—விதர்ப்பர்கோன் - விதர்ப்பதேயத்தரசனாகிய வீமராசனது—நகரம்-குண்டினபுரத்தை, மேயினாள்-அடைந்தாள்—எ-று. (கருத்து) தமயந்திகுண்டினபுரத்தைச்சார்ந்தாள்-எ-ம்.

அழுதவுண்கணு மற்றமெல்லாடையுமலங்கற்
கழுமச்சூட்டுபுனைசெயாக் கருங்குழற்காடும்
விழியினோக்கலும் விதர்ப்பர்கோன் வெய்துயிர்த்தயர்ந்தான்
றழுவியன்னை யருறுதுயர்சாற்றலாந்தகைத்தே

(இ-ள்.) அழுத- அழுகையுற்ற—உண்கணும் - தமயந்தியினது மையுண்டகண்களையும்—அற்ற-அறபட்ட—மெல்லாடையும் - மேன்மைபொருந்திய புடவையும்—அலங்கல் - மலர்மாலையினை—கழும் - நிறைய—சூட்டுபு-சூட்டி—செய- முடிக்காத, கருங்குழற்காடும்-கரியகூந்தற்காட்டையும்—விதர்ப்பர்கோன்- வீமராசனானவன்—விழியினோக்கலும்-கண்களாற்கண்ட மாத்திரத்தில்—வெய்துயிர்த்து-பெருமூச்சுவிட்டு—அயர்ந்தான்-சோர்ந்தான்—அன்னையர்-தாய்மார்கள்—தழுவி-தமயந்தியைத்தழுவிக்கொண்டு—உறுதுயர்- அடைந்ததுன்பமானது—சாற்றலாம்-நம்மாற்சொல்லும்படி—பானதகைத்தே - தன்மையையுடையதோ—எ-று, (கருத்து) தமயந்தியைவீமராசன் கண்டுசோர்ந்தான்—தாய்மார்கள் தழுவியழுதார்கள்-எ-ம், (௰௫)

காட்டினள்ளிருட் காலையிற்காவல்னீத்த
தீட்டொணாவெழிற் றெரிவையைத்தேடினன்கொணர்ந்த
மூட்டுமுத்தழன் முறைமையின்வளர்த்திடுசுவேதன்
வேட்டயாவையுங் கொள்கெனவளித்தனன்வீமன்

(இ-ள்) காட்டில்-வனத்தில், நள்ளிருட்காலையில்- நடுராத்திரிகாலத்தில்—காவலன்-நளமகாராசன், நீக்க-விடுத்த—தீட்டொணா- எழுதக்கூடாத—எழில்- அழகுபொருந்திய, தெரிவையை - தமயந்தியை—தேடினன்-தேடி—கொணர்ந்த-கொண்டுவந்த—மூட்டு -மூட்டப்பட்ட—முத்தழல்-மூன்றக்கினிகளை—முறைமையில்-கிரமத்திலுல்

—வளர்த்திடும்-வளர்க்கின்ற, சுவேதன்- சுவேதனென்னும்மறைய
வன்—வேட்ட-விரும்பிய—யாவையும்- எல்லாவற்றையும்—கொள்கெ
ன-பெற்றுக்கொள்ளென்று—வீமன்-வீமராசன்—அளித்தனன்-கொ
டுத்தான்—எ-று, முத்தழலாவது தக்ஷிணாக்கினி காருகபத்தியம்—
ஆகவனீயம்-எ-ம் (கருத்து) வீமராஜன் சுவேதனுக்கு வேண்டியதை
கொடுத்தான் எ-ம். (௰௪)

மக்கள்வாண்முக நோக்கியுமட வரால்நெஞ்ச
நெக்குவாடுதல் கண்டநன்றாயுளநெகிழ்ந்து
தக்குசெந்தழற் காலவேற்காதலற்குறுகி
நக்கபூங்கழநளனையு நாடுகென்றுரைத்தாள்

(இ-ள்,) மக்கள்-பிள்ளைகளினது—வாண்முகம்- ஒளிபொருந்திய
முகத்தை—நோக்கியும்-பார்த்தபின்பும்—மடவரால்-தமயந்தியினது
—நெஞ்சம்-மனமானது—நெக்குவாடுதல்- நெகிழ்ந்துவாடுதலைகண்ட
—பார்த்த-நன்றாய்—ஈன்றதாயானவள், உளநெகிழ்ந்து - மனமுருகி
—தக்கு-தக்கப்பட்ட—செந்தழல்-சிவந்த அக்கினிபொருந்திய—கால
இயமனையொதத—வேல்-வேலாயுதத்தையேந்திய—காதலன்- தன்னு
யனுகியவீமராசனை—குறுகி-கிட்டிநின்று—நக்கபூங்கழல் - விளங்குகி
ன்ற அழகியவீரக்கழலையணிந்த—நளனையும்-நளமகாராசனையும் -நாடு
கென்று - தேடுகவென்றுஉரைத்தாள் -சொல்லினாள்—எ-று. (கருத்
து) சாருகாசனி நளனையுந்தேடும்படி வீமனுக்குசொன்னாள்-எ-ம். ()

ஓடரிக்கணாளுரைத்தலு மொற்றரைக்கூவி
யாடகப்பசும்பொலன்கழல் நளனைநீராய்ந்து
தேடிவம்மினென்றரசர்கோன் றிசைதொறுஞ்செலுத்த
நாடினாரவர்நளி கடல்வரைப்பெலாநடந்தே

(இ-ள்) ஓடரிக்கணாள்- நீண்ட அரிபரந்தகண்களையுடையகாஞ்ச
னமாலையானவள்—உரைத்தலும்-சொன்னமாத்திரத்தில்—ஒற்றரை-வே
வுகாரரை கூவி- அழைத்து—ஆடகம் - பொன்னாலாகிய, பசும்- பசு
மையாகிய—பொலன்-அழகிய—கழல் -வீரக்கழலையணிந்த—நளனை-
நளமகாராசனை—நீர்-நீங்கள்—ஆய்ந்து-ஆராய்ந்து—தேடி-திரிந்துபா
ர்த்து—வம்மின் - வாருங்கள்—என்று- என்றுசொல்லி—அரசர்கோ
ன்-வீமராசன்—திசைதொறும்-எட்டுத்திக்கிலும், செலுத்த - அவர்க
ளையனுப்ப—அவர்-அவ்வேவுகாரர்—நளி- குளிர்ச்சிபொருந்திய—க
டல்வரைப்பெலாம்-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலமுழுமையும்—நடந்
து-திரிந்து—நாடினார் -தேடினார்கள்—எ-று. (கருத்து) வீமராஜன்
நளனைத்தேடும்படி வேவுகாரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான்-எ-ம். ()

துருவுமொற்றரிலொருவன் மீண்டணங்கின்முன்றோன்றி
யருவைமூதெயிலயோத்திமா நகரினிலடைந்தேன்
புரிகருங்குழன்மனைவியைப் போக்கினன்புலம்பு
மொருவனிவ்வழி யுள்ளதொவெனவினவினனால்.

(இ-ள்) துருவும்-தேடுகிற—ஒற்றரில்- வேவுகாரருள்—ஒருவன் -
பருணாதனென்னுமொருவேவுகாரன்—மீண்டு - திரும்பிவந்து—அண
ங்கின்முன்-தமயந்தியின்முன்னிலையில்—தோன்றி-நின்று—அரிவை -
இராஜகுமாரத்தியே—மூது-பழைய—எயில்-மதில்சூழ்ந்த—அயோத்

திமாநகரில்-அயோத்தியாபுரியில்—அடைந்தேன் - சென்றேன்—புரி-விரும்பப்பட்ட—சருங்குழல் - கரியகூந்தலையுடைய—மனைவியை-மனையாட்டியை-—போக்கினன்-விடுவித்தவனாகி—புலம்பும்- துன்பப்படுகின்ற—ஒருவன்-யாவனாயினுமொருவன்—இவ்வழி- இந்தப்பட்டினத்தில்—உண்டுகொல்-உளனோ-எனஎன்று, வினவினன்- விசாரித்தோன்—எ-று ஆல் அசை (கருத்து) பருணுதனென்னும்வேவுகாரன் தமயந்திமுன்வந்து அயோத்தியில் மனைவியை நீங்கினவனுண்டாவெனக் கேட்டான் என்பதாம். (இதுமுதல்மூன்றுபாட றுங்குளகம் (௰௭)

ஓகையோடெனக் கொருவனுங்குளங்கனிந்துரிகி
வாகைவெஞ்சிலை யிருதுபன்னற்குயர்மான்றேர்ப்
பாகன்கொய்யுளைப் பரியுளந்தேர்பவனொருவன்
றோகையைப்பிரிந் தாரஞருழப்பவன்சோர்வான்

(இ-ள்) ஓகையோடு-அன்புடனே—எனக்கு-எனக்கு—ஒருவன்-ஒருமனிதன்—ஆங்கு- அவ்வயோத்திநகரில்—உளக்கனிந்து மனங்கனிந்து—உருகி- கரைந்து —வாகை- வெற்றிமாலையணிந்த—வெஞ்சிலை-வெவ்வியவில்லையேந்திய—இருதுபன்னற்கு - இருதுபன்னவரசனுக்கு. உயர்மான்றேர்- உயர்ந்தகுதிரைகட்டியதேரைநடத்துகின்ற—பாகன்-சாரதியும்—கொய்யுளை- கொய்துகட்டியபுறமயிரினையுடைய—பரி-குதிரைகளினது—உளம்-மனதை—தேர்ப்பவன்- அறிபவனும்—ஒருவன்- தனித்தவனும்—தோகையை- மனையாளை—பிரிந்து-பிரிவுற்று—ஆரஞருழப்பன்- மிகுந்ததுன்பப்படுகின்றவனும்—சோர்வான் - சோர்வையடைகின்றவனும்—எ-று. (கருத்து) அங்கொருவன் இருதுபன்னனுக்குத்தேர்ப்பாகன மனைவியைப்பிருந்து சோர்பவன் என்பதாம், (௰௮)

அழலிலாதுண வமிர்தெனவடுதொழில்புரிவோன்
மழகளிற்றின்னடையினன் வாகுவனென்போ
னெழுவுலாந்திணி தோளினனீங்குளனென்ன
வொழுகுபூங்கொடி மருங்குலாயுணர்ந்தனன்வந்தேன்

(இ-ள்) அழலிலாது-நெருப்பில்லாமல்—உணவு வுண்டியை—அமிர்தென-அமுதமென்னும்படி—அடுந்தொழில் - சமைத்தலை—புரிவோன் - செய்வானும்—மழகளிற்றின் - இளமைதாங்கியயானைபோல—நன்னடையினன் - நல்லநடையையுடையவனும் — வாகுவனென்போன் வாகுவனென்னும்பெயரையுடையவனும்—எழுலாவும்-தூண்போலுலாவுகின்ற—திணி-வலிமைபொருந்திய—தோளினன தோள்களையுடையவனுமாய்ஒருவன—ஈங்கு- இந்நகரத்தில்—உளன் இருக்கின்றான்—என்ன என்றுசொல்ல-ஒழுகு- தேனொழுகின்ற— பூங்கொடி-புஷ்பக்கொடியையொத்த, மருங்குலாய்-இடையையுடையதமயந்தியே—உணர்ந்தனன் இச்செய்தியறிந்தவனாகிவந்தோன் இவ்விடம் வந்தேன் என்றான்—எ-று- (கருத்து) அக்கினியில்லாதுசமைப்பவன் இருக்கிறானென்று கேட்டுவந்தேன் என்றான்-எ-ம். (௰௯)

விமன்தேடவிட்டபடலம்-முற்றுப்பெற்றது.

கலி நீங்கு படலம்

இப்படலத்தால் நளனிடத்தில்பொருந்தியிருந்த கலியன் நளன் அக்ஷவித்தையறிந்தபின் அவனிடத்தில் நில்லாது விட்டுநீங்குதல் சொல்லப்படுகின்றது.

கலி நிலைத்துறை.

என்றுகூறியவந்தணற் கிருநிதிவழங்கி
நன்றுநின் னுரையின்னமு மயோத்தியினண்ணி
மன்றன் மாலைவேலிருதுபன்னற்குளமகிழ்வ
தொன்றுகூறுவ துளதெனவுரைத்தன் மேயினளால்

(இ-ள்.) என்றுகூறிய-இப்படியென்றுசொல்லிய—அந்தணற்கு ஒற்றாய்ச்சென்றபருணாதனென்னும்பிராமணனுக்கு—இருநிதி, மிகுந்தநிதிகளை—வழங்கி, கொடுத்து—நின்னுரைஉன்சொற்கள்—நன்று, நல்லது—இன்னமும் மறுபடியும்—அயோத்தியினண்ணி, அயோத்திநகரத்திற்பொருந்தி—மன்றல்- வாசனைபொருந்திய—மாலை, பூமாலையையணிந்த—வேல், வேலாயுதமேந்திய—இருதுபன்னற்கு - இருதுபன்னமகாராஜனுக்கு—உளமகிழ்வது - மனங்களிப்பதாகிய—ஒன்றுகூறுவது-ஒன்றுசொல்லத்தக்கது—உளது, உண்டு—என - என்று—உரைத்தன்-மேயினள்—சொல்லினாள்—எ-று, (கருத்து) தமயந்திபிராமணனுக்குப் பொருள் கொடுத்துஇருதுபன்னனுக்குச்—சொல்லவேண்டுவதொன்றுண்டென்று சொல்லத்தொடங்கினாள்-எ-ம்(க)

நாட்டமூன்றுடை நாயகன்வரத்தினானங்கை
மீட்டுங்கன்னிகை யாயினள்சுயம்வரம்விழைத்தாள்
கேட்டுமாநிலக்கிழவரு மவ்வழியிறுத்தார்
பூட்டுவார்சிலை மன்னநீபோதியேற்போவாய்

(இ-ள்.) நாட்டமூன்றுடை-திரிநேத்திரந்தரித்த—நாயகன் - பரமசிவனது—வரத்தினால்-அனுக்கிரகத்தினால்—நங்கை- தமயந்தியானவள்—மீட்டும்மறுபடியும்-கன்னிகையாய்—கன்னிகாப் பெண்ணாகி—சுயம்வரம், சுயவரத்தை—விழைத்தாள்-விரும்பினாள்—கேட்டு - அச்செய்திகேட்டு—மாநிலக்கிழவரும்-அரசர்களும்—அவ்வழி - அவ்விடத்தில்—இறுத்தார் - வந்தடைந்தார்கள்—பூட்டு, நாணேறிடப்பட்ட—வார்சிலை, நீண்டவில்லையேந்திய—மன்ன - இருதுபன்னவரசனே—நீபோதியேல் - நீபோவையானால்—போவாய்- (விரைவிற்போவாய்—எ-று; (கருத்து) இருதுபன்னனே தமயந்திரண்டாவது சுயம்வரத்தை யிச்சித்தாள்நீபோவையாகிற் போஎன்பதாம். இதுமுதலிரண்டுங்குளகம். (உ)

காலைநன்மணம்புணர்வது நிடதநாடளிக்குங்
காளையாருயிருளன் கொலோகருந்தனன்கொல்லோ

ஆளிமொய்ம்பினு னென்றுநீபறைகெனவறைந்தாள்
வாளைவென்றரிபரந்துமை தோய்ந்தமண்மடவாள்

(இ-ள்.) நாளை, நாளையத்தினத்தில்—நல், நல்ல—மணம், விவாகமானது—புணர்வது, செய்யப்படுவதாம்—நிட்தரடு - நிட்டதேயத்தை—அளிக்கும்-இரக்ஷிக்கின்ற—காளை - நளமகாராசனுனவன்—ஆர்- நிறைந்த—உயிர் - பிராணனது—உளன்கொலோ இருக்கப்பெற்றுனே—கழிந்தனன்கொல்லோ - நீங்கப்பெற்றுனே—ஆளி-சிங்கத்தையொத்த—மொய்ம்பினுய்-பலத்தையுடையஇருதுபன்னனே—என்று-என்றுசொல்லி—நீபறைகென - நீசொல்லென்று—வாளை - வாளாயுதத்தை—வென்று-ஜயித்து—அரிபரந்து- செவ்வரிபரந்து—மை தோய்ந்த-அஞ்சனம்பொருந்திய—கண் - கண்களையுடைய—மடவாள்-தமயந்தியானவள்—அறைந்தாள் - சொன்னுள்—எ-று. (கருத்து) நாளை விவாகமெனச்சொல்லென்று சொன்னுள் என்பதாம். (௩)

சுருதிநூற்றுறை போயவன்றுனைவினிலெய்தி
இருதுபன்னனை யடைந்திவையாவையுமியம்ப
மருமலர்க்குழன் மன்றல்கேட்டலுமுளமகிழ்வுற்
றுருவவாம்பரித் தேர்விடுவாகுவற்குரைப்பான்

(இ-ள்.) சுருதிநூல்- வேதசாஸ்திரங்களினது—துறை- மார்க்கத்தில்—போயவன்-சிறந்ததனுகியவேதியன்—துனைவினில் - சீக்கிரத்தில்—எய்தி- (அயோத்தியை) அடைந்து—இருதுபன்னனை- இருதுபன்னமகாராசனை—அடைந்து - நெருங்கி—இவையாவையும்-இவையனைத்தையும்—இயம்ப- சொல்ல—மருமலர்- வாசனைபொருந்தியமலரையணிந்த—குழல்-கூந்தலையுடையதமயந்தியினது—மன்றல் - விவாகவார்த்தையானது—கேட்டலும் - கேள்வியுற்றமாத்திரத்தில்—உளம்- மனமானது—மகிழ்வுற்று-களிப்புற்று—உருவவாம்-நேராகத்தாவாநின்ற—பரி-குதிரைகட்டிய—தேர்விடும் - தேரைச்செலுத்தாநின்ற—வாகுவற்கு-வாகுவன் என்னுஞ்சாரதிக்கு—உரைப்பான் - சொல்லுவான்—எ-று. (கருத்து) இருதுபன்னன் தேர்ப்பாகனுக்குச்சொல்லுவான் என்பதாம். (௪)

தளருநுண்ணிடைத் தமயந்திசுயம்வரம்நாளை
யுளவயப்பசும்புரவியி னுள்ளமோர்ந்தனையேற்
றெளியுங்கேள்வியாய் விரைவினிற்செலுத்துந்தேரொன்
றளிமுரன்றுபைந்தே னுகர்தாரினுனறைந்தான்

(இ-ள்.) தளரும், தளர்ச்சியடையாநின்ற—நுண்ணிடை, நுட்பமானஇடையையுடைய—தமயந்தி, தமயந்தியினது—சுயம்வரம, சுயம்வரமானது—நாளை, நாளையதினத்தில் (நடக்கின்றது) உளபுரவியினையும்—வயம், வெற்றியையுடைய—பசும், பசுமையாகிய—புரவியின், குதிரையினது—உள்ளம், மனதை—ஓர்ந்தனையேல்- அறிவாயானுல்—தெளியுங்கேள்வியாய் - தெளிவுபெறுங்கேள்வியையுடையபாகனே—விரைவினில், சீக்கிரத்தில்—தேர்-இரதத்தை—செலுத்துக, நடத்துக—என்று, என்றுசொல்லி—அளி, வண்டுகள்—முரன்று, சத்தித்து—பைந்தேன், பசியதேனை—நுகர், நுண்ணும்படியான—தாரினுன், மாலையணிந்த இருதுபன்னமகாராஜன் — அறைந்தான்,

சொன்னான்—எ-று. (கருத்து) இருபன்னன் தேர்ப்பாகனே நாளைசமயத்திற்குச்சுயம்வரஞ்சீக்கிரந் தேரைச் செலுத்தென்று சொன்னானென்பதாம்.

கேட்டவாகுவன்கிளியெனமிழற்றுதீங்கிளவி
காட்டுணீத்தது நினைத்தனளாயினுங்கற்பு
நாட்டுகின்றவளித்திறம் புரியுமோநம்மை
கூட்டுதற்கிஃதிழைத் தனளாமெனக்குறித்தான்.

(இ-ள்,) கேட்ட—அச்சொல்லைக்கேட்ட—வாகுவன்-வாகுவனென்னும்பெயரினையுடையநளன், கிளியெனகிளிபோல—மிழற்றுகொல்லப்பட்ட,—தீங்கிளவி, மதுரமானசொற்களையுடைய, தமயந்தியானவள—காட்டுள், காட்டினுள்—நீத்தது, விடுத்ததை—நினைத்தனளாயினும்-(விரோதமாக) நினைத்தாளாகிலும்—கற்பு, பதிவிரத்தியத்தினை நாட்டுகின்றவள் நிலைநிறுத்துகின்றஅவள், இத்திறம்- இவ்வண்ணமாக—புரியுமோ-செய்வாளோ (செய்யாள்) ஆயினும்—நம்மை, நம்மை—கூட்டுதற்கு, சேர்த்தற்கு—இஃதிழைத்தனள் இதுசெய்தாள்—என என்று குறித்தான் கருதினான்—எ-று, (கருத்து) நளன் தன்னைவரவழைக்கஇவ்வாறுசெய்வாளென்று நினைத்தானென்பதாம். (௬)

தொழில்வயப்பரித்தேர் பண்ணிநொய்தினிற்கொணரா
வெறுழ்வலித்தடந்தோழனுய்தேர்மிசையிவரி
னறுமலர்ப்பசும்பூந் தொடைவிதர்ப்பர்கோனாட்டி
லுறவஃப்பகல்கழிவதன் முன்னெனவுரைத்தான்

(இ-ள்,) தொழில்-வேகமும்—வயம்- வெற்றியும்பொருந்திய—பரி, குதிரைகட்டிய—தேர், இரதத்தை—பண்ணி, அலங்கரித்து—நொய்தினில்- சீக்கிரத்தில்—கொணரா, வாகுவான்—கொண்டுவந்து எறுழ்வலி, மிகுந்தவன்மைபொருந்திய—தடந்தோளினுய், பருத்த தோட்களையுடைய இருதுபன்னவரசனே—தேர்மிசை, தேரினில் இவரில்-ஏறிக்கொள்வையாகில்—நறுமலர்- வாசனைபொருந்திய மலர்களொடுத்த—பசும், குளிர்ந்த—பூந்தொடை, அழகியமாலையணிந்த—விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசனது—நாட்டில், தேயத்தில்— இப்பகல, இன்றையதினம் கழிவதன்முன், நீங்குவதற்குமுன்னமே—உறுவல் அடைவேன்என என்று உரைத்தான், சொன்னான்—எ-று (கருத்து) தேர்ப்பாகனாகியநளன் தேரைக்கொண்டுவந்து அரசனே நீயேறினால் பொழுதுபோமுன் விதர்ப்பதேயத்தில் கொண்டுபோய் விடுவேனென்றான் என்பதாம். (௭)

என்றுகூறலுமிளங்க திர்ப்பரிதிபோலிறைவன்
குன்றுபோதிபர்கொடிஞ் சியந்தேர்மிசைக்கொள்ள
நின்றயாவரும்வியப்புற நினைவ நங்கடுப்பின்
மன்றலந்தொடை வாகுவன்வாம்பரிவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) என்றுகூறலும், இப்படிசொன்னமாத்திரத்தில்—இளங்கதிர்ப்பரிதிபோல்- பாலசூரியன்போல—இறைவன், இருதுபன்னவரசன்—குன்றுபோல், மலைபோல்—உயர், உயர்ந்த—கொடிஞ்சி மேற்பரப்பையுடைய—அந்தேர்மிசை அழகியதேரினில்—கொள்ள, ஏறிக்கொள்ள—நின்றயாவரும், பார்த்திருந்தஅனைவரும்—வியப்புற-

ஆச்சரியப்பட்ட—வினைவரும், என்னுதங்கரிப—கடுப்பின், வேகத்
தினால்—மன்றல், வாசனை பொருந்திய—அக்தொடை, அழகியமாலை
யணிந்த—வாகுவன், வாருகனுனவன்—வாம்பரி தாவாநின்றகுதிரை
களை—விடுத்தான், நடத்தினான்—எ-று. (கருத்து) இருதுபன்னன்
தேரிலேறு நளனாகியபாகன் தேரைவிடுத்தான்—எ-ம். (அ)

விடுத்தவாம்பரிவருந்தலு மெய்த்தவர்தனக்குக்
கொடுத்தவிஞ்சையைக் கொய்யுளைப்பரியொடுங்கூறக்
கடுப்பையாவருமுணர்ந்திலர் கால்விசைத்தோடி
யடுத்தவார்கழல்விதர்ப்பர்கோனணிகெழுநாட்டில்.

(இ-ள்) விடுத்த, செலுத்தப்பட்ட—வாம்பரி- தாவாநின்ற—கு
திரைகள்—வருந்தலும்-வருந்துமளவில்—மெய்த்தவர்- முனிவர்கள்
—தனக்குகொடுத்த- தனக்குபதேசித்த—விஞ்சையை- மந்திரத்தை
—கொய்கொய்து கட்டிய—உளை- புறமயிரினையுடைய—பரியோடும்-
குதிரையோடு—கூற-உபதேசிக்க கடுப்பை—(தங்கள்) வேகத்தை—
யாவரும்-எவரும்—உணர்ந்திலர்- அறிந்திலர்—(அம்படி) கால்வி
சைத்து-கால்களைவீசி—ஓடி- சென்று—வார்கழல்-நீண்டவீரக்கழலை
யணிந்த—விதர்ப்பர்கோன-வீமராசனது—அணிகெழும் அழகுபொ
ருந்திய—நாட்டில்- தேயத்தில்—அடுத்த - சேர்ந்தன—எ-று. (கருத்
து) குதிரைகள் விதர்ப்பதேயத்தைச் சேர்ந்தன என்பதாம். (கூ)

கூந்தன்மாவுளமறிதலிற்சாலிகோத்திரனோ
வாய்ந்தகேள்வியின் மாதலியோவன்றிநளனோ
வேந்தல்வேற்றுருவெடுத்தனனோவெனவெண்ணி
வேந்தர்வேந்தனுமணிமுடிதுளக்கினன்வியந்தான்

(இ-ள்) கூந்தன்மா- புறமயிரையுடையகுதிரைகளினது—உளம்
மனதை—அறிதலின், உணர்வதில்—சாலிகோத்திரனோ, சாலிகோத
திரமுனிவனோ—(அன்றி) வாய்ந்தகேள்வியின் - பொருந்தியகேள்
வியையுடைய, மாதலியோ- இந்திரசாரதியோ—அன்றி- அல்லாவிடி
ன் நளனும்-நளமகாராசனாகிய ஏந்தல்- அரசன் வேற்றுருவெடுத்த
னனோ- வேறுருவெடுத்துவந்தவனோ—எனவெண்ணி- என்றுசிந்தித்
து—வேந்தர், வேந்தனும்- இருதுபன்னராசனும்- மணிமுடி-நவரத்
தினகிரீடந்தரித்தசிரதலை துளக்கினன், அசைத்தவனாய் வியந்தான்,
சந்தோஷித்தான்—எ-று (கருத்து) இருதுபன்னன் சாலிகோத்திர
னோ இந்திரசாரதியோ நளனோ என்றெண்ணி யதிசயித்தான் என்ப
தாம், (ய)

முத்தவெண்குடைவேந்தர்கோன்முழவுறழ்தடந்தோ
ளுத்தரீயமங்கெறிபிடைவீழ்தலுமுணர்ந்து
தத்துவாம்பரிநிறுவியத்துகிலருகென்னப்
பத்தியோசனைகடந்ததுதேரெனப்பகர்ந்தான்

(இ-ள்) முத்தவெண்குடை - முத்தினாற்செய்த வெள்ளைக்குடை
யைத்தரித்த—வேந்தர்கோன், இருதுபன்ன ராசனானவன்—முழவு
றழ், மத்தளத்தையொத்த—தடந்தோள், பருத்தசன்தோள் — களி
னின்றும், உத்தரீயம் - அங்கவஸ்திரமானது—அங்கெறியினை - அக்
கமார்க்கத்தில்—வீழ்தலும்- வீழ்ந்தமாத்திரத்தில்—உணர்ந்து-மத

ரிந்துகொண்டு தந்தவாம்...தாவியோடுகின்ற- பரிகுதிரைகளை—ரி றவி- நிறுத்தி—அத்துகில்- அந்தஅங்கவஸ்திரத்தை—தருகென்ன- தாவென்றுகேட்க—தேர்- இரதமானது—பத்தியோசனை-பத்துயோசனை தூரம்—கடந்து-கடந்துவந்தது- என-என்று—பகர்ந்தான் (பாகுகன்) சொன்னான்—எ-று. (கருத்து) இருதுபன்னன் அங்கவஸ்திரம்விழுந்தது எடுவென சாரதிபத்துயோசனைசென்றதுஎன்றான் எ-ம்

இன்னவாய்மைகேட் டரசனும்வியப்புடனேகப்
பின்னுமையிருகாமகன்றதற்பின்னர்
முன்னனர்த்தோன்றியதளியிம்பெடையொடுமூசம்
பொன்னந்தாதுகுபூந்துணர்ப்பொரியனைத்தான்றி

(இ-ள்) இன்னவாய்மை-இத்தன்மையானவசனத்தை —கேட்டு கேள்வியுற்று— அரசனும்-இருதுபன்னவரசனும்—வியப்புடன்- ஆச்சரியத்துடனே—ஏக-போகதன்னும்—பின்பும்—ஐம்பிருகாவதம்- பத்துக்காதவழி-அகன்றதற்பின்னர்-சென்றபின்பு- அளியினம்-வண்டுகூட்டங்கள்—பெடையோடும்-பெட்டை வண்டுகளுடனே— மூசமொய்க்கப்பெற்ற—பொன்னம்- பொன்போலழகிய—தாது - மகரந்தப்பொடிகள்—உகு- உதிரப்பெற்ற—பூந்துணர்- புஷ்பக்கொத்துக்களையும்—பொரியனை-பொருக்கெடுத்தஅரையையுமுடைய—தான்றிதான்றிமரமானது—முன்னர் - எதிரில்—தோன்றியது காணப்பட்டது—எ-று (கருத்து) தான்றிமரம் எதிரில்காணப்பட்டது-எ-ம். (௰௨)

தான்றிமாமரந்தோன்றலுந்தேரினைத்தகைத்துத்
தோன்றுமிம்மரத்திலைகளுந்தொக்கமென்பழனு
மூன்றுகோடியேமுப்பதிற்றிரண்டெனமொழிய
வான்றகேள்வியோனெண்ணியற்றுமெனவியந்தான்

(இ-ள்,) தான்றிமாமரம், பெரியதான்றிமரமானது—தோன்றலு, காணப்பட்டவளவில்—தேரினை, இரதத்லத—தகைத்து, இருதுபன்னவரசனிறுத்தி—தோன்றலும், காணப்படுகின்ற—இம்மரத்து, இந்தமரத்தில்—இலைகளுந்- இலைகளும்—தொக்கமென்பழனும், நெருங்கியமென்மையான பழங்களும்—மூன்றுகோடியேமுப்பதிற் றிரண்டென, இரண்டுதலையிட்ட முப்பதைமேற்கொண்ட மூன்றுகோடியென—மொழிய-சொல்ல — ஆன்றகேள்வியோன், நிறைந்தகல்வியையுடைய நளமகாராசன், எண்ணி அம்மரத்தைனிலைமுதலிய வற்றைக்கணக்கிட்டு—ஆற்றும் நீசொல்லுமத்தன்மைத்தாம்—என என்றுகூறிவியந்தான் (அக்கணக்கறிவினி லாச்சரியப்பட்டான்— எ-று (கருத்து) இருதுபன்னன் தான்றிமரத்தினிலைகளுங் கனிகளும் ஆறு கோடியும் அறுபத்துநாலும்எனச்செரல்ல சாரதியெண்ணியதிசயித்தான் என்பதாம். (௰௩)

இனையவிஞ்சைமற்றெனக்குநீயளித்தனையென்னிற்
றனையபப்பரியுளமுணர்விஞ்சையாள்சொல்வன்
வனைபொலன்கழன் மணிமுடிமன்னவென்றுரைப்ப
வனையவிஞ்ஞையைவாகுகற்களித்தனனன்றே,

(இ-ள்) இனைய விஞ்சை இத்தன்மையாகிய வித்தையை எனக்கு என்றனக்கு நீயளித்தனை யென்னில் நீகொடுப்பாயானல் துணை

வேகம் பொருந்திய வயம்—வெற்றியையுடைய பரி குதிரைகளின்—உளம் மனதை—உணர்விஞ்சை அறியும்வித்தையை வனைகட்டப்பட்ட-பொலன்கழல் பொன்னாற்செய்த-வீரக்கழலையும் மணிமுடி—நவரத்தினப்பதித்த கிரீடத்தையும்-தரித்தமன்ன இருதுபன்னவரசனே யன்-நான் சொல்வன் (உனக்குச் சொல்வேன் என்றுரைப்பவள் றுவாகுகன்சொல்ல-அனை யவிஞ்சையை — அந்தவித்தையை—வாகுகற்கு-பாகுகனுக்கு அளித்தனன் (இருதுபன்னவரசன் - கொடுத்தான்—எ-று. அந்தவித்தையாவது-கணக்கு-வித்தை அதுவே யக்ஷவித்தையாம் (கருத்து) சாரதி இந்தவித்தையை.யெனக்குக்கொடும்-குதிரைகளுளத்தைபறியும்-வித்தையை-உனக்குக்கொடுப்பேனென்றான்-இருதுபன்னன்-சாரதிக்குக்கொடுத்தான்-என்பதாம், (௰௪)

இருதுபன்னனவ் விஞ்சையைவாகுகற்கீய
மருவிநின்றவன் கலிதனங்கேகிவாளரவி
னெரிசெய்வெவ்விடங் காள்மலினிதயநெக்குருகி
வெருவிவாய்விடாவிடத் தினையுமிழ்ந்தனனன்றே,

(இ-ள) இருதுபன்னன்-இருதுபன்னவரசன்—அவ்விஞ்சையை அக்கணக்கு.வித்தையை—வாகுகற்கு - வாகுகனாகியநளனுக்கு—ஈய—கொடுக்க-மருவிநின்ற நளனை) மருவியிருந்த—வன்கலி-வலிமையுள்ளகலியனானவன்—தனங்கேகி (நளமகாராஜனை) விட்டுநீங்கிப்போய—வாளரவு-ஒளிபொருந்திய-கார்க்கோடக-நாகமானது—எரிசெய்-தகிக்காநின்ற—வெவ்விடம்-கொடியவிடத்தை—காள்மலில் (தானிருந்த-நளனிடத்திற்) கக்கினமையால்—இதயம்-மனமானது—நெக்குருகி கரைந்துருகப்பெற்று—வெருவி-பயந்து—வாய்விடா - வாய்விட்டு—விடத்தினை (கார்க்கோடகனது) விஷத்தை-உமிழ்ந்தனன்—கக்கினான்—எ-று. அன்று-ஏ-அசைகள்—இன்-சாரியை (கருத்து) இருதுபன்னன்-வித்தையைப்—பாகுகனுக்குக் கொடுக்கச் சனி-நளனைவிட்டு நீங்கவிஷத்தைக்கக்கினான் என்பதாம்- (௰௫)

தனந்தவெந்திறற் கலியனைச்சபிக்குவனென்னுக்
கனங்கொள்வண்டிமிர் தாரினானுளத்திடைக்கருத
வுணர்ந்தவெங்கலி தமயந்தியுரைத்தசாபத்தா
லனங்கராவுமிழ்விடத்தின லின்றளவயர்ந்தேன்,

(இ-ள்) தனந்த-தன்னைப்பிரிந்தகின்ற—வெந்திறல்—வெவ்விய பலத்தையுடைய—கலியனை-கலிபுருஷனை—சபிக்குவனென்று- சபிப்பேனென்று—கனங்கொள்-கூட்டங்கொண்ட—வண்டு- வண்டுகள்—இமிர் சத்தியாநின்ற—தாரினன்-மாலையையணிந்த- நளமகாராஜன்—உளத்திடை-மனத்தினில்-கருதல்நினைத்தலை,உணர்ந்த-அறிந்த,வெங்கலி-கொடியகலியானவன்—தமயந்தியுரைத்த-தமயந்திகொடுத்த,சாபத்தால்சாபத்தினால்அனங்கு-அச்சத்தைத்தருகின்ற, அரா,கார்க்கோடகநாகமானது,உமிழ்உமிழ்ந்த,விடத்தினால்-விஷத்தால், இன்றளவு இன்றையமட்டும்—அயர்ந்தேன்-சோர்வை யடைந்தேன்—எ-று, (கருத்து) தன்னைச்சபிக்க நினைத்த-நளன்-கருத்தையறிந்தசனிதமயந்திசாபத்தால் நாகம்உமிழ்ந்த விஷத்தால்,சோர்வையடைந்தேன்-என்ப

தாம் (இதுமுதலிரண்டும்குளகம்) (௧௬)

இழைத்ததீவினை தணந்தனனின்றுதொட்டுன்பேர்
வழுத்தினரையுமருவலன் மன்னவென்றேத்த
வழற்கொடுஞ்சினந் தணிந்தனனுடல்வேலரசன்
குழைத்ததான்றியி லேறினன்கொடியவெங்கலியே.

(இ-ள்) இழைத்த செய்யப்பட்ட—தீவினை-கொடுஞ்செய்கைகளை தணந்தனன்—விட்டுநீங்கினேன்-இன்றுதொட்டு—இற்றையதினமுதற்கொண்டு-உன்பேர்—உன்னுடைய நாமத்தை- வழுத்தினரையும்—துதித்தவரையும்-மருவலன்—சேரேன்-மன்ன—நளமகாராஜனே- என்றேத்த—என்று ஸ்துதிக்க ஆடல்-போர்செய்கின்ற—வேல்-வேலையேந்திய-அரசன்—நளமகாராஜனானவன்—அழற்கொடும் - அக்கினிபோற்கொடிய—சினம்-கோபத்தை—தணிந்தனன்-விடுத்தான்— குழைத்த தளித்த—தான்றியில்-தான்றிமரத்தில் கொடிய—குரூரமாகிய வெங்கலி-வெவ்விய-கலியனானவன்—ஏறினன்-ஏறிக்கொண்டான்—ஏ-று ஏ-அசை (கருத்து) இன்றுதொடங்கி-உமதுபேரைக்- சொன்னவரையும் பிடித்திலனென்றுதுதிக்க அரசன்-கோபம்—நீகினன் - சனிதான்றிமரத்திலேறினன் என்பதாம், (௧௭)

கலிநீங்குப்படலம்-முற்றுப்பெற்றது.

௨

தேவியைக்கண்ணுற்றபடலம்.

இப்படலத்தால் கலிநீங்கியபின்பு நளமகாராஜன் வீமனது குண்டின புரத்தில்வந்து மூன்றுவருடம் பிரிவுற்ற தனதுதேவியாகிய தமயந்தியைக்காண்டல் சொல்லப்படுகின்றது,

கலிநிலைத்துறை.

விண்டமென்மலர் நறவினைவிளரியஞ்சுரும்ப
ருண்டுதுஞ்சுதார் நிடதர்கோன்றேர்கடிதோட்டி
மண்டுதீம்புனலகழிசூழ் மாமதிற்குடுமிக்
கொண்டல்கண்படு குண்டினபுரத்தில்வந்தடைந்தான்-

(இ-ள்) விண்ட-மலர்ந்த—மென்மலர்-மெல்லியபுஷ்பங்களினது—நறவினை-தேனை—விளரி -விளரியென்னும்—பண்ணைப்பாடுகின்ற- அஞ்சுரும்பர், அழகிய-வண்டுகள்—உண்டு-குடித்து—துஞ்சும்-நித்திரைசெய்யும்படியுள்ள தார்-மாலையையணிந்த—நிடதர்கோன்-நளமகாராஜன்-தேர்—இரதத்தை-கடிது—விரைவினில்-ஓட்டி—செலுத்தி- மண்டு—நிறைந்த-தீம்புனல்—மதுரமான நீரையுடைய—அகழி— அகழியானது-சூழ்-சூழப்பெற்ற-மாமதில்-பெரியமதில்களுடைய-குடுமி-சிகரத்தில் -கொண்டல் மேகங்கள்—கண்படு-நித்திரைசெய்யும்-படியுள்ள குண்டினபுரத்தில்-வீமராஜன்-பட்டணத்தில்- வந்தடைந்தான்-

வந்துசேர்ந்தான்—எ-று,(கருத்து) நளன்தேரோட்டிக்குண்டின புரத்தில்வந்தான் என்பதாம், (௧)

சில்லியந்தடந்தேர் வருகம்பலைகேளா
வொல்லையித்திறந் தேர்விடநளனலாதொருவர்
வல்லரோவெனமனத்திடை யெண்ணிமற்றனையோ
னல்லனேலுயிர் துறப்ப னென்றுன்னினளணங்கே,

(இ-ள்) சில்லிவண்டிலையுடைய(அந்தடந்தேர்—அழகிய விசாலமாகியந்தரானது - —வரும்வருகின்ற - கம்பலைசத்தத்தைகேளா-கேட்டு—ஒல்லை-சீக்கிரத்தில்—இத்திறம் - இவ்வண்ணம்—தேர்விட-தேரைச்செலுத்த—நளனலாது-நளனையல்லாமல்—வறுருர்- மற்றெவர்—வல்லரோ-திறமையுள்ளவரோ—என்-என்று—மனத்திடை-மனத்தில்—எண்ணி-சிந்தித்து—அனையோன்-இவன்—அல்லனேல்- நளனல்லனானல்-உயிர் துறப்பன்—உயிரைவிடுவேன்-என்று—என்று-அணங்கு—தமயந்தியானவள்-உன்னிள்—எண்ணினாள—எ-று. (கருத்து) தமயந்திதேர்வருஞ் சத்தங்கேட்டுநளனல்லாவிடில் உயிர்விடுவெனென்றுள்—எ,று. (௨)

மருவுபாகனைத்தேரொடும் வாயலினிறிவி
யிருதுபன்னனவ்வீமன் மாட்டேகலுமெதிரகப்
புரிவயாவையும் புரிந்துபல்காவதம்போக்கி
யுருவப்பூணினாய்வந்தமையென் கொலென்றுரைத்தான்

(இ-ள்) மருவுபாகனை-பொருந்தியசாரதியை—தேரொடும் -இரதத்தோடும் வாயிலில்—அரண்மனைவாசலில்-நிறுவி நிறுத்தி—இருதுபன்னன்-இருதுபன்னவரசனானவன்—அவ்வீமன்மாட்டு, அந்தவீமராசனிடத்து ஏகலும்—சென்றவளவில் எதிராப்புரி யாவையும் எதிர்வந்துசெய்யத்தக்கமரியாதை யனைத்தையும் புரிந்து-செய்து —பலகாவதம்போக்கி—பலகாதவழியைக்கடந்து-உருவப்பூணினாய், அழகியஆபரணத்தையுடைய—இருதுபன்னவரசனே-வந்தமை(நீ) இவ்விடம்வந்ததன்மை-யென்கொல்—என்னகாரணமோ-என்றுரைத்தான் வீமராசன்சொன்னான்—எ-று (கருத்து) இருதுபன்னன் வீமனிடத்திற்சென்றவளவில்வீமனெதிர்வந்து உபசாரஞ்செய்து வந்தகாரியமென்னவென்றுகேட்டான் என்பதாம், (௩)

ஈங்கடைந்ததுமன்ன நிற்காணியவெனலும்
வீங்குதோளினனினியநன் மொழிபலவிளம்பிப்
பாங்குளார்தமையுறையு ளொன்றமைக்கெனப்பணிப்ப
வாங்குவிண்ணவர்நகரினும் விழுமிதொன்றமைத்தார்,

(இ-ள்) மன்னவீமராஜனே-ஈங்கு- இந்நகரத்தில்—அடைந்தது வந்தது—நிற்காணிய-உன்னைக்காண்பதற்கு—எனலும், என்றுசொல்லியமாத்திரத்தில் — வீங்குதோளினன்-பருத்தபுயத்தையுடையவீமராசனானவன்-இனிய—இனிமையான-நன்மொழி—நல்லசொற்களை—பலவிளம்பி-பலவாகச்சொல்லி-பாங்குளார்தமை—அருகிலுள்ள ஏவலாளரைப்பார்த்து-உறையுளொன்று—ஒருவிடுதிவீட்டை— அமைக்கென-செயயுங்களென்று பணிப்ப-உத்தரவுகொடுக்க—ஆங்கு—அவ்விடத்தில்-விண்ணவர்நகரினும் - சொர்க்கத்தைக்காட்டிலும்—வி

மூமிது-மேன்மையதாகிய—ஒன்று-ஒருவிடுதி வீட்டை—அமைத்தார்-ஏவலாளர் திட்டஞ்செய்தார்கள்—எ-று. (கருத்து) வீமராஜனை மைமக்காணவந்தோனென்றவளவில்வீமன் ஏவலாளரை ஓர் வீடொன்று அமைக்கச்சொன்னான் அவர்களமைத்தார்கள் என்பதாம், (சு)

இருதுசன்னன்வேந் தருளினலவ்வயினெய்தி
யரசர்யாவருந்தொக்கில ராய்வளைப்பணைத்தோள்
விரைசெய்கோதைதன் சுயம்வரமென்னவேதியன்முன்
னுரைசெய்மாற்றமற்றென்கொலென்றயிர்த்தனனுறைந்தான்

(இ-ள்) இருதுபன்னன்-இருதுபன்னவரசன்— வேந்தனருளினல வீமனுத்தரவினல்—அவ்வயின்-அந்தவீட்டில்—எய்தி- அடைந்து— அரசர்யாவரும்-அரசர்களெவரும்—தொக்கிலர் . வந்துசேர்ந்தனரில்லை—ஆய்வளை-சிறந்தவளையலையணிந்த—பணைத்தோள்-மூங்கிலையொத்ததோள்களையும்—விரைசெய்-பரிமளிக்கின்ற—கோதைதன்-கூந்தலையுமுடையதமயந்தியினது-சுயம்வரமென்ன-சுயம்வரமென்று-வேதியன்-பருணுதனென்னும் பிராமணன்—முன்-முந்தியதினத்தில் உரைசெய்-சொல்லப்பட்ட-மாற்றம்-வார்த்தை—என்கொல்-எப்படிப்பட்டதோ-என்று—அயிர்த்தனன்-சந்தேகித்தவனாகி உறைந்தான் வாசஞ்செய்தான்—எ-று, மற்று-அசை (கருத்து) இருதுபன்னன்பருணுதனென்னும் பிராமணன் சுயம்வரமென்று சொன்னதைக்குறித்துச சந்தேகித்தான்—எ-ம்- (ரு)

சாந்தமென்முலைத் தமயந்திதோழியைநோக்கிப்
போந்தமன்னவன் பொற்றடந்தேரிடைப்பிணித்த
கூந்தன்மாவிடுசாரதி கொற்றவேலளனும்
வேந்தனோவெனவுணர்ந் திவண்வருகெனவிடுத்தாள்,

(இ-ள்) சாந்தம்-சந்தனக்கோலமணிந்த—மென்முலை-மெல்லியமுலைகளையுடைய-தமயந்தி . தமயந்தியானவள்— தோழியை-கேசினியென்னுந்தனதுபாங்கியை—நோக்கிபார்த்து—போந்தமன்னவன்- வந்தவிருதுபன்னவரசனது-பொன்—அழகிய-தடம்—விசாலமாகிய—தேரிடை-இரதத்தில்—பிணித்த- கட்டிய—கூந்தன்மா புறமயிரினையுடையகுதிரைகளை—விடும்,நடத்துகின்ற—சாரதிதேர்ப்பாகனானவன் —கொற்றம்-வெற்றிபொருந்திய—வேல் வேலாயுதந்தரித்த—நளனும் நளனாகிய—வேந்தனோ-அரசனோ—'அல்லனோ-என என்று—உணர்ந்து அறிந்துகொண்டு—இவண் இவ்விடத்தில்—நீவருகெனவாவென்று சொல்லி விடுத்தாள்-அனுப்பினள்—எ-று,(கருத்து) தமயந்திகேசினியாகியபாங்கியைச்சாரதிநளனோவென்றறிந்துவாவென்றாளென்பதாம்

கொக்குவாய்மதேத்தின வண்டிகூட்டுனுங்கூந்தற்
றிங்கள்வாணமுகத்தெரிவை தன்னேவலிற்றிறம்பா
மங்கையெய்தியிமற்றியாவனீ யெத்தொழில்வல்லை
யிங்குவந்தவாறென்னென வாருகனிசைப்பான்

(இ,ள்) கொங்கு-தேனை—வாய்மடுத்து-வாயைவைத்து—இனவ
ண்டு-கூட்டமாகியவண்டுகள—கூட்டுணும்-கொள்ளைகொணடுண்ண
ப்பெற்ற—கூந்தல்-அளகத்தையும்—திங்கள்-சந்திரன்போன்ற—வா
ண்முகம்-ஒளிபொருந்திய முகத்தையு முடைய—தெரிவைதன்-தமய
ந்தியினது—ஏவலில- உத்தரவினின்றும்—திறம்பா- தவராதமங்கை-
கேசினியானவள்—எய்தி-அவ்விடத்திற் சென்று— யாவனியார்—எ
த்தொழில், எந்தத்தொழில்களில்—வல்லை வல்லமையுள்ளவன்-இங்கு
இவ்விடத்தில்-வந்தவாறு-வந்ததன்மை-என்னென-எப்படிட்டதென்
றுகேட்க—வாருகன்-வாருகனென்னப்பட்டகளன்-இசைப்பான்-செ
ல்லுவான்—எ-று, (கருத்து) தோழிசென்று-நீயாவன் நீஎத்தொழில்
வல்லவன் நீஇங்குவந்தவாக யென்னவென வாருகன்சொல்லுவான்
என்பதாம், (எ)

விரிமலர்க்குழற்றமயந்தி சுயம்வரம்வேட்ட
விருதுபன்னன்மான்றேர் விடும்வாருகனென்பேர்
புரிவல்வெந்தழலின்றியு மடைத்தொழில்புனலற்
றுருகுபாலையிற்றீம் புனறருவலென்றுரைத்தான்

(இ-ள்) விரி,மலர்ந்த—மலர்-மலர்களையணிந்த—குழல்-கூந்தலை
யுடைய-தமயந்தி-தமயந்தியினது—சுயம்வரம் சுயம்வரத்தினில்வேட்
ட-விருப்பமுற்ற இருதுபன்னராஜனது—மான்றேர் குதிரைகட்டிய
தேரை-விடும்-நடத்துகின்ற—வாருகன் பாருகன்(என்பது)என்பேர்
என்பெயராம்—வெந்தழல்-வெவ்விய அக்கினி இன்றியுமில்லாமலு
ம்-மடைத்தொழில்-சமையலை—புரிவல் செய்வேன் புனலற்று நீரில்
லாமல்—உருகு உருகுகின்ற-பாலையில் பாலைநிலத்தில்— தீம்புனல்-
மதுரமானசலத்தைதருவல் (உண்டுபண்ணிக்) கொடுப்பேன் எனறு
ரைத்தான்-என்றுசொன்னான்—எ-று, (கருத்து)தமயந்தி சுயம்வரத்
தை யிச்சித்தவிருதுபன்னன் தேர்விடுஞ்சாரதி அக்கினியில்லாமற்ச
மைப்பேன் நீரில்லாதபாலையில் நீர்உண்டாக்குவேன்என்றான்-எ-ம்

இன்னவிஞ்சைகண ளவலாதறிகுநரில்லை
யன்னவன்றரக் கொண்டனைபோலுமவ்வரசன்
மன்னிவாழ்வதெந்நகர் வயின்வகுத்துரையென்றாள்
பொன்னவாஞ்சுணங் கரும்பியபுணர்முலைப்பூவை

(இ-ள்)பொன்னவாம்-பொன்போலாகிய-சுணங்கு-தேமல்—அ
ரும்பிய உண்டாகிய புணர்முலை-நெருங்கிய ஸ்தனங்களை யுடைய—
பூவை-கேசினியானவள்-இன்னவிஞ்சைகள்-இத்தன்மைய வித்தைக
ள்-நளனலாது—நளனல்லாமல்-அறிகுநர்—அறிந்தவர்கள்-இல்லை-(ஒ
ருவரு) மில்லை-அன்னவன்—அந்நளமகாராசன்—தர- கொடுக்க—
கொண்டனைபோலும்-பெற்றுக்கொண்டாய்போலும்-அவ்வரசன்—அ
ந்நளமகாராசன்-எந்நகர்வயின்-எந்தப்பட்டினத்தில்— மன்னிபொருந்
தி-வாழ்வது—சுகித்திருப்பது-வகுத்து—பகுத்து - உரை—அதைச்
சொல்லு-என்றாள்—என்றுவினவினாள்—எ-று,(கருத்து) கேசினியா
னவள் நீஇவ்வித்தையை நளனிடத்துக் கற்றுக்கொண்டாய் போலும்
நளன் எங்கேயிருக்கிறான் சொல்லென்றாள் என்பதாம், (அ)

மேவியவிஞ்சையோர் நளனொடுங்கற்றிலன்விறல்வேற்
சேயனனினிதுறைவ திவ்விடமெனத்தெருளேன்
றூயகற்பினர்காதலர துறப்பினுமற்றோர்
நாயகற்பெறநினைவர் கொலோவெனநவின்றான்.

(இ-ள்) மேவிய,பொருந்திய-விஞ்சை-வித்தையை-ஓர்- ஒப்பற்ற-நளனொடும்- நளமகாராஜனிடத்திவ்-கற்றிலன்-நான்கற்கவில்லை—விறல்-வெற்றிபொருந்திய வேல்—வேலேந்திய-சேயனன் - சுப்பிரமணியனையொத்தநளமகாராஜன்-இனிதுறைவது—இனிமையோடிருப்பது இவ்விடம்-இன்னவிடம்-என-என்று-தெருளேன், அறியேன்—தூய-பரிசுத்தமாகிய-கற்பினர்—கற்பினையுடையமாதர்கள்-காதலர்—கணவர்கள்-துறப்பினும்—துறந்துவிட்டாலும்—மற்றோர்-வேறொரு-நாயகற்பெற-கணவனையுடைய—நினைவர்கோலோ-நினைப்பாரோ-என என்று-நவின்றான்(நளமகாராஜன்) சொன்னான்—எ-று, (கருத்து) நான் நளனிடத்தில் கத்தைக்கற்றிலன்கற்புள்ளமாதர்நாயகர்நீங்கினும்வேறுநாயகரை இச்சிப்பார்களோ—எ,று, (௰)

இன்னகூறலுமடவரல் கதுமெனவேகி
மின்னனாளுடன்கேட்டன யாவையும்விளம்பி
யன்னவன்றனதுருவலான் மொழிகுவனனைத்து
முன்னினம்மிறைமொழிவதே போனமெனமொழிந்தாள்

(இ-ள்) இன்ன இத்தன்மையாக—கூறலும்- சொன்னவளவில்—மடவரல்-கேசினியானவள்-கதுமென—சீக்கிரமென்று ஏகி-சென்றுமின்னனாளுடன்-தமயந்தியுடன்-கேட்டனயாவையும்—கேள்வியுற்றசங்கதிகளையெல்லாம்-விளம்பி சொல்லி-அன்னவன்றனது அந்நளமகாராஜனது-உருவலான்-வடிவமில்லாதஇப்பாகன்மொழிகுவதனைத்தும்-சொல்லுவதெல்லாம்-உன்னில்-யோசிக்குமிடத்தில்—நம்மிறை- நமதுநளமகாராஜன் மொழிவதே போன்மென சொல்வதைப்போலிருக்கின்றதென்று—மொழிந்தாள் சொன்னாள்—எ-று, (கருத்து) தோழிகேட்டவையெல்லாம் தமயந்திக்குச் சொல்லி நம்முடைய அரசனைப்போலவே பேசுகிறானென்றாள் என்பதாம், (௰௧)

மொழிதல்கேட்டலு மொய்குழல்வாலரியுதவி
யழலிலாதிவைபடுவது காண்டியென்றறையக்
குழைகொள்வான்முகச் கொம்பனாளவனுழைக்குறுகி
யிழைகொள்பூண்முலை சொற்றவாறிசைத்தனளீந்தாள்,

(இ-ள்) மொழிதல்- கேசினிசொல்லியவைகளை—கேட்டலும்-கேள்வியுற்றமாத்திரத்தில்—மொய்குழல்-தமயந்தியானவள்—வால்-வெள்ளிய—அரி- அரிசியை—உதவிக்காய்த்து-அழலிலாது—நெருப்பின்றி-இவைபடுவது—இவ்வரிசிகளைச் சமைப்பதை-காண்டியென்று-பார்த்து வாவென்று—அறைய-கூற—குழைகொள்-குண்டலமணிந்த—வான்முகம்-ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய—கொம்பனாள்- பூங்கொம்பையொத்த கேசினியானவள்—அவனுழை - அப்பாகனிடத்து—குறுகி-சென்று—இழைகொள்-நூலிழைகொண்ட—பூண - ஆபரணங்களையணிந்த—முலை-ஸ்தனங்களையுடைய—தமயந்தி சொற்றவாறுசொல்லியபடி—இசைத்தனள்-சொல்லி— ஈந்தாள்- அவ்வரிசியை

க்கொடுத்தாள்—எ-று, (கருத்து) தமயந்திதோழிக்கு—அரிசிகொடுத்து தீயில்லாமற் சமைப்பதைக்காணென்று சொல்ல அவள் அவனிடத்துச்சென்று அரிசியைக்கொடுத்தாள்—எ-று, (௰௨)

ஈய்ந்தவாலரிபெய்தபொற்குழிசிதீயின்றி
யாய்ந்தகேள்வியான் றொடுதலுமடிசிலாயமைய
வேய்ந்தபூங்குழல்கண்டு போய்வெம்முலைப்பொறையாற்
சாய்ந்தநுண்ணிடைத்தமயந்தி தன்னொடுமொழிந்தாள்

(இ-ள்) ஈய்ந்த-கொடுத்தவாலரி—வெள்ளிய-அரிசியான் வைபெய்தபாடப்பட்ட-பொற்குழிசிபொற்குடத்தை—ஆய்ந்தகேள்வியான்—நளமகாராசன் தொடுதலும்(கையால்) தொட்டமாத்திரத்தில்-தீயின்றி—நெருப்பில்லாமல்—அடிசிலாயமைய- சாதமாயமைய—வேய்ந்த தரிக்கப்பட்ட- பூங்குழல்—பூமாலையணிந்தகூந்தலையுடையகேசினியானவள்-கண்டு—அதைப்பார்த்து-போய்-சென்று—வெம்முலை- விருப்பத்தைத்தருகிஸ்ற ஸ்தனங்களினுடைய-பொறையால் பாரத்தினல்—சாய்ந்த வணங்கிய-நுண்ணிடை—நுட்பமான இடையையுடைய—தமயந்திதன்னொடும் தமயந்தியுடனே—மொழிந்தாள் (இவ்விஷயத்தை) சொன்னாள்—எ-று, (கருத்து) அரிசிபோட்டபொற்பாத்திரத்தைநளன் தொட்டவளவில்-சாதமாகத்தோழி கண்டு தமயந்திக்குச் சொன்னாள் என்பதாம், (௰௩)

அழலுநீருமின்றமிழ் தெனவடுதொழில்கேட்டு
குழையுநெஞ்சினளின் னுயிர்க்கொழுநனென் றெண்ணி
விழைவினோடுதன்மக்களை யவனிழைவிடுத்தாள்
மழலைமென்மொழிமக்களு மன்னன்மாட்டடைந்தார்

(இ-ள்) குழையுநெஞ்சினள-குழைந்தநெஞ்சத்தளாகிய தமயந்தியானவள்-அழலும்—நெருப்பும்-நீரும்—தண்ணீரும்—இன்றி-இல்லாமல்—அமிழ்தென- அமிர்தம்போல-அடுதொழில-சமைத்தலைகேட்டு-கேள்வியுற்று—(இவன்) இன்னுயிர்க்கொழுநன் - இனியவுயிரையொத்த(நமது-கணவன்—என்றெணணி-என்றுகருதி—விழைவினோடு ஆசையோடு-தன்மக்களை-தன்புதல்வரை—அவனுழை- அவனிடத்து—விடுத்தாள்-அனுப்பினாள்-மழலைமென்மொழிமெல்லியமழலைமொழிகளையுடைய,மக்களும் பிள்ளைகளும்-மன்னன்மாட்டுநளமகாராஜனிடத்தில்-அடைந்தார்சேர்ந்தார்கள்—எ-று-(கருத்து) தமயந்திநாயகனென்றெண்ணிமக்களையனுப்பினாள் அவர்கள் அரசனிடத்திற்சேர்ந்தார்கள்-எ-ம், (௰௪)

அடைந்தமக்களைக்காண்டலு மழலிடுமெழுகி
னுடைந்ததுள்ள நீருற்றிருந்தொழுகினநெடுங்கண்
டொடர்ந்தழும்மலமுருக்கி வெம்பவக்கடறுலையக்
கடந்துளோர்களுங் கடப்பரோமக்கண்மேற்காதல்,

(இ-ள்)அடைந்த தன்னிடத்துவந்த—மக்களைபுதல்வரை—காண்டலும்-பார்த்தமாத்திரத்தில் - அழலிடும் தீயிலிட்டமெழுகின்மெழுகுபோல-உள்ளம்(நளமகாராஜன்) மனமானது உடைந்தது நெகிழ்ந்தது—நெடுங்கண்நெடியகண்கள்—நீருற்றிருந்தது- நீர்ச்சுரந்தொழுகின- சொரிந்தன—தொடர்ந்த - சனனங்கடோறுமஞ்சரித்து—மும்

மலம்-ஆணவம்மாயைகாமியமென்னும்—மூன்றுமலத்தையும்— உருக்கி-கொடுத்து-வெம்-கொடிய—பவக்கடல்-சனனசாகரத்தை தொலைய-நீங்க—கடந்துளோர்களும்—நீத்தோரும்—மக்கண்மேல்- பிள்ளைகள் மேல்வைத்த-காதல் ஆசையை—கடப்பரோ- ஒழிப்பரோ (ஒழியார்)—எ-று-(கருத்து) மக்களை நளன்கண்டு அழுதான் என்பதாம்

மழலைவென்மொழி மக்களைக்காண்டலுமன்ன
னழுதுதுன்புறலாய் வளைத்தோழிகண்டேகித்
தொழுதுசொற்றலுங் கொழுநனுமென்பதுதுணிந்து
முழுவலன்புடைத்தாயொடு தந்தைபான்மொழிந்தாள்,

(இ-ள்) மழலை வென்மொழி-மெல்லியமழலைச் சொற்களையுடையமக்களை-பிள்ளைகளை—காண்டலும்-கண்டவளவில் - மன்னன்-நளமகாராஜன்—அழுது- புலம்பி—துன்புறல்துன்பப்படுதலை—ஆய்வளைசிறந்தவளையலைபணிந்த—தோழிகேசினியானவள்—கண்டுபார்த்துவகி-தமயந்தியிடத்துச் சென்று—தொழுதுவணங்கிசொற்றலும் இச்செய்கைச்சொன்னவளவில்—கொழுநன் (இவன்) நமதுகணவன் ஆம்—ஆவன்—என்பது என்னப்படுவதை-துணிந்து-தமயந்திநிச்சயித்து—முழுவலன்புடை-நிறைந்தஅன்பையுடைய—தாயொடுதாயினால்- தந்தையால் தகப்பனிடத்தில்—மொழிந்தாள் சொன்னாள்—எ-று- (கருத்து) நளன்மக்களைக்கண்டழுகலைத்தோழி தமயந்திக்குச் சொன்னவளவில் நாயகனென்றெண்ணி தமயந்திதாய்தகப்பனுக்குச சொன்னாள்-எ-ம்,

மழைத்தடங்கணாள் மன்னவன்பணியினால்வேந்தை
யழைத்துவம்மெனவாய்வளைத்தோழியைவிடுப்பக்
குழைத்தபூங்கொடியன்னவள்வாகுகற்குறுகித்
தழைத்தகாதலால் வருகெனமன்னனுஞ்சார்ந்தான்.

(இ-ள்) மழை-குளிர்ச்சியும்-தடம்-விசாலமும் பொருந்திய—கணாள்-கண்களையுடைய தமயந்தியானவள்-மன்னவன்-வீமராசனது பணியினால்-உத்தரவினால் வேந்தை (சாரதியாகிய) நளனை அழைத்துவம்மென அழைத்து வாவென்று அவ்வளைசிறந்தவளையல்களை யுடைய—தோழியை-கேசினியை—விடுப்ப-அனுப்ப-குழைத்த-தளிர்த்த-பூங்கொடியன்னவள்-புஷ்பகொடியையொத்த கேசினியானவள் வாகுகற்குறுகி-வாகுகனையடைந்து—தழைத்தகாதலால்-மிகுந்த அன்போடும்—வருகென- அரசனுத்தரவின்படி) வாவென்றழைக்க—மன்னனும்-நளமகாராசனும்-சார்ந்தான்-(அரண்மனையை) யடைந்தான்—எ-று (கருத்து)தமயந்திவீமனுத்தரவால்சாரதியையழைத்துவா வென்றுகேசினியைவிடுக்க அவளழைக்க அரசன் வந்தான-எ-ம். (௰௭)

மறுவில்கற்பினள் மாணவேன்மன்னவன்வரலும்
குறைவிலன்பினள் பிறைபிலர்கண்படைபொள்வா
ளிறையுயேப்பருமனைவியை யிருள்படுகானி
லறனிழுக்குறுநீனள லாகியாயகல்வார்,

இ-ள். மருவில்-களங்கமில்லாத-கற்பினள்-தமயந்தியானவள்மான்வேல்-வடிவேற்படையேந்திய - மன்னவன் - நளமகாராஜன் - வரலும் வந்தமாத்திரத்தில்-குறைவின்-குறைவில்லாத அன்பினள்- அன்புடையவளும-பிழையிலள்-குற்றமில்லாதவளும் - கண்படைகொள்வானித்திரை செய்கின்றவளுமாகிய இளையும்-இறைப்பொழுதும்- நீப்பரும்நீத்தற்கரிய மனைவியை-தமயந்தியை-இருள்படு - இருளுண்டாயிருக்கிற-கானில்-வனத்தில்-அறம்-தருமமானது- இழுக்குறு-தவறுத—நளனலாதுநளமகாராஜனையல்லாமல்-யாவரோ - மற்றவர்யாவர்தாம் அகல்வார் - பிரிந்துவிடுவார்கள்—எ-று (அறனிழுக்குறு நளனென்றதுவஞ்சகப்புகழ்ச்சி)இதனால்வெறுத்தல்தோற்றுகின்றது (கருத்து) தமயந்தி நளன் வந்தமாத்திரத்தில் மனைவியை நீக்குபவர் நளனல்லாமல்யார்—எ-ம். (இதுமுதலிரண்டுல்குளகம். (௰அ)

என்றுகண்கணீரிடையறுதொழுகிடமாசு
அன்றுமேனியுந்துணிபறிமாடையுமாகி
நின்றமாதினைநோக்கினனெட்டுயிர்ப்பெறிந்து
குன்றிரண்டெனவிங்குதோட்கொற்றவன்கூறும்

(இ-ள்,) என்று இப்படியாகச்சொல்லி—கண்கள் - கண்களினின்றும் நீர்-நீரானது-இடையறுத-இடைவிடாமல்-ஒழுகிட - பெருக மாசுதுன்று-அழுககடைந்த-மேனியும்-வடிவத்தவளும்-துணிபடு-அறுப்பட்ட-ஆடையையுடையவளும்-ஆகி-ஆய்-நின்ற-தன்னெதிரினின்ற-மாதினை- தமயந்தியை-நோக்கினன-பார்த்தவனாய்-நெட்டுயிர்ப் பெறிந்து - பெருமூச்சுவிட்டு குன்றிரண்டென்-இரண்டுமலைகள்போல-வீங்கு-பூரித்த-தோள்- தோள்களையுடைய-கொற்றவன்-நளமகாராஜனானவன - கூறும்(இவ்வாறு) சொல்லுவான்—எ-று, (கருத்து) என்றுகண்ணீர் சொரியநின்றதமயந்தியைநளன் கண்டுசொல்லுவானென்பதாம். (௰௯)

அலர்முலைப்பசுங்கொடியெனுய் னாயிருட்போதிற்
கலிவயத்தனாய்க்காட்டிடை நீத்தனனின்னை
நலியுமவெங்கலி தணந்தபின்னினினிற்பால்
மெலியன்மீட்டுமோர்சுயம்வரம்வேட்டதென்னென்றான்

(இ-ள்,) அலர்-பருத்த முலை-ஸ்தனங்களையுடைய பசும்-பசுமையாகிய கொடியனாய்-கொடியையொத்ததமயந்தியே அணாயிருட்போதில்- அர்த்தராத்திரியில் கலி-கலியனுக்கு வயத்தனாய்-வசப்பட்டவனாகி காட்டிடை-வனத்தில் நின்னை-உன்னை நீத்தனன்-விடுத்தேன் நலியும்—வருத்துகின்ற-வெங்கலி வெவ்வியகலியன—தணந்தபின-பிரிந்துசென்றபின்பு-நின்பால் உன்னிடத்தில்-நண்ணினன்-வந்தடைந்தேன—மெலியல்- வருந்தாதே—மீட்டும்-மறுபடியும்,ஓர்சுயம்வரம்—ஒருசுயம்வரத்தை-வேட்டது - விரும்பியது—என்-யாதுபற்றி—என்றான்- என்றுசொன்னான்—எ-று, (கருத்து)தமயந்தியேசலியனாலுன்னைககாட்டில்நீக்கினேன் மறுபடிசுயம்வரம் விரும்பியதென்னவென்றான்எ-ம். (௨௰)

நீடதர்கோவினையயோத்தியினேடினன்கண்டேன்
படருதேலெனவந்தொருமறையவன்பகாக்

கடிதினெய் துவான்மணவினையிழைத்தனன்கருத்தி
லடியனேன்றனையையுறேலெனமொழிந்தழுதாள்

(இ-ள்) கிடந்தர்கோவினை-நளமகாராசனை-தேடினன்தேடி—அயோத்தியில்—அயோத்திமாநகரத்தில்-கண்டேன்-பார்த்தேன்-படருறேல்-வாரத்தப்படாதே—என-என்று-ஒருமறையவன் ஒருபிராமணன்—வந்து-இவ்விடத்தில்வந்து-பகர-சொல்ல-கடிதின்-சீக்கிரத்தில்-எய்துவான்-உன்னைச்சேரும்பொருட்டு—மணவினை-சுயம்வரமென்பதை-இழைத்தனன்-செய்தேன—கருத்தில்-மனதில்—அடியனேன்றனை-அடியாளாகியவென்னை ஐயுறேலென-சந்தேகப்படாதேயென்று-மொழிந்து-சொல்லி—அழுதாள் (தமயந்தி) புலம்பினள்-எ-று, (கருத்து) தமயந்தி உம்மைக் காணும்பொருட்டிவ்வாறுசெய்தேன் சந்தேகப்படாதேயென்றாளென்பதாம். (உக)

முன்னைநல் லுருக்காட்டென முற்றிழைமொழியப்
பன்னகத்திறையுதவியபூந்துகில்பரிவான்
மன்னனோறனன்புனைதலுமாணுருவெய்திக்
கன்னல்வேளினுங்கவினலங்கனிந்திட நின்றான்

(இ-ள்,)முன்னை-பழைய-நல்லுரு-நல்லருவுவத்தை, காட்டெது-காட்டுவாயென்று—முற்றிழை-தமயந்தியானவள்-மொழிய சொல்ல-பன்னகத்தில் நாகராஜனாகிய கார்க்கோடகன்-உதவிய-கொடுத்த-பூந்துகில்-அழகியவஸ்திரங்களை-பரிவால்-ஆசையோடு மன்னவோறனன்-இராஜசிங்கமாகியநளமகாராஜன்-புனைதலும்-தரித்தமாத்திரத்தில்-மாணுரு-மாட்சிமைப்பட்ட வுருவத்தை-எய்தி அடைந்து கன்னல் கரும்புவில்லைத்தரித்த வேளினும் மன்மதனைக்காட்டிலும் கவின்—அழகினது-நலம் நன்மையானது—கனிந்திட்டுநிற்கின்றான் (நளமகாராஜனிருந்தான்—எ-று. (கருத்து தமயந்திமுன்னுருவைக்காட்டெனநளன்காட்டினான்,எ-ம், (உஉ)

நின்றமன்னனை நிரைவளைக்கைம்மலர்கூப்பி
மன்றலங்குழன்மடவரல்வணங்கினணிற்ப
வென்றிவேலுடைவிதர்ப்பர்கோன்விளைந்தமைகேட்டுத்
துன்றுதன்கிளைமன்னவர்சூழ்வரப்புகுந்தான்

(இ-ள்) நின்ற-எதிரில்நின்ற-மன்னனை-நளமகாராசனை-நிரைவரிசையாயணிந்த-வளை-வளையலையுடைய—கைம்மலர்- மலர்போன்றகைகளை—கூப்பி-குவித்து-மன்றல்—வாசனைபொருந்திய—அம்-அழகிய—குழல்-கூந்தலையுடைய-மடவரல்-தமயந்தியானவள்—வணங்கினள்-வணங்கி—நிற்ப-இருக்க-வென்றி—வெற்பொருந்திய — வேலுடை-வேலையுடைய விதிர்ப்பர்கோன்-வீமராசனானவன்—விளைந்தமை-நடந்தசெய்திகளை-கேட்டு—கேள்வியுற்று-துன்று-நெருங்கிய—தன்-தன்னுடைய—கிளை-பந்துக்களாகிய—மன்னவர்-அரசர்கள்,சூழ்வர—சூழ-புகுந்தான்-அவ்விடம்வந்துசேர்ந்தான்—எ-று, (கருத்து) நளனைத்தமயந்திவணங்கி நிற்கவீமராசன்வந்தான்-எ-ம். (உ௩)

அன்னகாலையில்கவிருவிசும்பிலோர்வாணி
மன்னகேட்டியிம்மடவாறன்னைமூவாண்டு

மின்னலின்றியாமளித்தனஞ்சுயம்வரமென்னு
வுன்னையிவ்வுழிக்கூட்டுதற்கொண்டொடியிழைத்தாள்,

(இ-ள்) அன்னகாலையில் - அந்தச்சமையத்தில்-அகல்-அகன்ற- இரு பெருமைபொருந்திய - விசும்பில் - ஆகாயத்தில்—ஓர்வாணி - ஒருஅசரீரி வாக்கு - மன்னாளமகாராசனே—கேட்டிகேள் - இம்மிடவாறன்னை -இத் தமயந்தியை மூவாண்டும் மூன்றுவருஷமளவும், இன்னலின்றி - தீங்கில்லாமல், யாம்-நாம். அளித்தனம் இரக்ஷித்தோம், சுயம்வரமென்னு சுயம்வரமென்றுசொல்லப்பட்டதை—உன்னை-உன்னை - இவ்வுழி; இவ்விடத்தில் கூட்டுதற்கு - சேர்த்தற்கு, ஒண்டொடி-தமயந்தியானவள் - இழைத்தாள் செய்தாள்எ-று. (கருத்து(அப்பொழுது ஆகாயவாணி அரசனை சந்தேகப்படாதே தமயந்தி உன்னைக்காணுதற்குச்சுயம்வரஞ்செய்தாள்-எ-ம் (இது முதலிரண்டுங்குளகம், (உ௪)

வடபுலத்தினினோக்குநர்மாசறவிளங்கும்
கடவுண்மீனினுந்தொழுகுசற்பினர்க்கரசாங்
கொடிமருங்குலையையுறு கருளெனக்கூர்வே
னிடதர்கோமன்மகிழ்வுறநிகழ்ந்ததையன்றே

(இ-ள்) வடபுலத்தினில் - வடதிசையில்-நோக்குநர் - காண்கின்றவரது-மாசற-குற்றமற விளங்கும்-பிரகாசியாநின்ற, கடவுண்மீனினும்-தெய்வத்தன்மையுள்ள அருந்ததியைக்காட்டிலும், தொழுதகு-மேன்மையாகிய கற்பினர்க்கு பதிவிரதைகட்கு அரசாம் அரசாகிய கொடிமருங்குலை தமயந்தியை ஐயுறாது- சந்தேகியாமல், அருளென - கிருபைசெய்யென்றுகூர்வேல் கூர்மைபொருந்தியவேலேந்திய நிடதர்கோமகன் - நளமகாராஜன மகிழ்வுற-மனங்களிக்க, நிகழ்ந்தது-ஆகாசவாணிஉண்டாயிற்றுஎ-று—ஐ-அன்று-ஏ அசைகள் (கருத்து)அருந்ததிக்குமேலானகற்புள்ளவள்சந்தேகப்படாமல்கிருபைசெய்யென அவ்வசரீரிவாக்குப்பிறந்தது-எ-ம், (உ௫)

தமரவேலையினந்தரதுந்துமிமுழங்க
வமரர்யாவரும் பூமழைபொழிந்தநின்றார்த்தா
ருமிழ்செழுங்கதிர்மணிமுடிவீமனுமுவந்தான்
குமரனன்னவன்கோல்வளைத்தோளியையடைந்தான்

(இ-ள்)தமரம்- பேரொலியையுடைய—வேலையின்-சமுத்திரம்போல—அந்தரம்-ஆகாயத்தில்— துந்துமி - துந்துமிவாத்தியமானது—முழங்க-சத்திக்க—அமரர்யாவரும்-தேவர்களனைவரும்—பூமழை-புஷ்பவருஷத்தை-பொழிந்து-சொரிந்து—நின்று - நிலைபெற்று—ஆர்த்தார்-துதித்தார்கள்—உமிழ்-கக்கப்பட்ட-செழும் -செழுமையாகிய—கதிர் கிரணங்களையுடைய மணிமுடி - இரத்தினகிரீடத்தையுடைய—வீமனும்-வீமராசனும்—உவந்தான்-சந்தோஷித்தான்—குமரனன்னவன்- முருகனையொத்தநளமகாராசன்—கோல்வளை-அழகியவளையலையணிந்த—தோளியை-புயத்தையுடைய தமயந்தியை—அடைந்தான்—சேர்ந்தான்—எ-று,(கருத்து) அந்தரதுந்துமிசத்திக்கத்தேவர்கள்பூமாரிபெய்து துதித்தார்கள் வீமன்மகிழ்ந்தான் தமயந்தியை நளனடைந்தான்-எ-ம், (உ௬)

மண்களித்தனமாதிரங்களித்தனமலர்மேற்
பெண்களித்தனள்போறங்களித்தனகண்டோர்
கண்களித்தனகளித்தனகலைவலோர்நெஞ்சம்
விண்களித்தனகளித்ததுவீமன்மாநகரம்,

(இ-ள்)மண் பூமியானது-களித்தன களிப்புற்றது—மாதிரம் மலைகள் களித்தன களிப்புற்றன-மலர்மேற்பெண் இலட்சுமி—களித்தனள்-களிப்புற்றனள்-போறம்-மகத்தானதருமங்கள் — களித்தனகளிப்புற்றன-கண்டோர்-பார்த்தவர்களது கண்நேத்திரங்கள், களித்தன களிப்புற்றன,கலைவலோர் வித்துவான்களுடைய—நெஞ்சம் மனங்கள்—களித்தன-களிப்புற்றன. விண் விண்ணுலகங்கள்—களித்தன-களிப்புற்றன வீமன் வீமராசனது-மா பெரிய—நகரம்-பட்டினமானது-களித்துகளிப்புற்றது—எ-று. (கருத்து)சராசரங்களெல்லாமகிழ்ந்தன என்பதாம் (௨௭)

உருவவொண்கழனிடதர்கோன்வெளிப்படலோரா
விருதுபன்னனுங்கறிந்தபினவையுனுழையெய்தி
யரசநின்னையானறிந்திடாதியாற்றியவனைத்துந்
திருவுளங்கொளாதருளெனச்சேவடிதொழுதான்

(இ-ள்)உருவம்-அழகையுடைய ஒண்கழல் ஒளிபொருந்தியவீரக்கழலை யணிந்த-நிடதர்கோன்-நளமகாராசன. வெளிப்படல்மறைவினின்றும் வெளிப்பட்டதை ஓரா ஆராய்ந்து. இருதுபன்னன் இருதுபன்னராசன் ஆங்கு அந்நகரத்தில் அறிந்தபின் தெரிந்துகொண்டன். அவனுழையெய்தி- அந்நளனிடத்துவந்து, அரச நளமகாராசனே-நின்னை-உன்னையான.நான் அறிந்திடாது அறியாமல், இழற்றியவனைத்தும்-செயதகுற்றங்களனைத்தையும் திருவுளங்கொளாது மனதிற்கொள்ளாமல், அருளென - கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று, சேவடி - சிவந்தபாதங்களில்—தொழுதான - வணங்கினன் எ-று.(கருத்து)இருதுபன்னன் நளனிடத்திற்சேர்ந்து யான்செய்தகுற்றத்தைப் பொருத்தருளும்மென்றான் என்பதாம், (௨௮)

செய்யதாடொழுமன்னனைச்செங்கையாற்றழுவிக்
கொய்யுளைப்பரியுளமறிவிஞ்சையுங்கொடுத்து
மையின்மாதிமுகமலர்ந்தின்னுரைவழங்கி
யையனேவவவ்வரசனுமயோத்திநாட்டடைந்தான்

(இ-ள்,)செய்யதாடொழும்-சிவந்தபாதத்தில்வணங்கிய-மன்னனை -இருதுபன்னராசனை-செங்கையால்-சிவந்தகைகளால்-தழுவி- அணைத்துக்கொண்டு-கொய்யுளை-கொய்துசட்டியபுறமயிரினையுடைய-பரி - குதிரைகளினது-உளம-மனதை-அறிவிக்கின்ற-விஞ்சையும்வித்தையையும் - கொடுத்து-உபதேசித்து-மையில்களங்கமில்லாத-மா - பெருமைதங்கிய - மதி-சந்திரனைபோன்றமுகமலர்ந்து-முகமலர்ச்சியடைந்து-இன்னுரை-இனியசொற்களை வழங்கி-சொல்லி-ஐயனே-நளமகாராசனே-ஏவ-விடைகொடுக்க -அவ்வரசனும்-அவ்விருதுபன்னராசனும்-அயோத்திதேயத்தை-அடைந்தான - சேர்ந்

தான்-எ-று. (கருத்து) இருதுபன்னனை-நளன் தழுவிக்குதிரை மனமறியும் வித்தையையுங்கொடுத்து அரசன்விடையுங்கொடுக்க அவ்விருதுபன்னன் அயோத்திநகரத்தைச்சேர்ந்தான் எனபதாம், (௨௬)

தேவியைக்கண்ணுற்றபடலம்-முற்றிற்று

௯

அரசாட்சிப்படலம்.

இப்படலத்தால் நளன் தமயந்தியை யடைந்தபின்பு அவ
ளொடுதனது நிடததேயத்திற்சென்றுபுட்கரனை
வென்று அரசாட்சிசெய்தல்சொல்லப்
படுகின்றது,

கலிநிலைத்துறை,

கொங்குண்வார்குழற்கொம்மைவெம்முலைநலம்பருகித்
திங்களொன்றவணிருந்தபின்றெண்டிரையுடுத்த
வங்கண்மாநிலம்புரந்திடுமாமனோடாய்ந்து
பொங்குதானையோடெழுந்தனன்புலவுவேற்குரிசில்

(இ-ள்). புலவு, புலாநாற்றம்நாறுகின்ற - வேல்-வேலையுடைய - குரிசில்-நளமகாராஜனானவன் - கொங்குண் - வாசனைபொருந்திய, வார்-நீண்ட-குழல்-கூந்தலையும்-கொம்மை-திரட்சிபொருந்திய, வெம்-விருப்பத்தைத்தருகின்ற-முலை-ஸ்தனங்களையுமுடைய தமயந்தியினது- நலம்-இன்பத்தை-பருகி-அநுபவித்து, திங்களொன்று-ஒருமாதம்-அவண்-அக்குண்டினபுரத்தில்-இருந்தபின்-வாசஞ்செய்தபின்-தெண்டிரை-கடலை-உடுத்த - ஆடையாகவுடுத்த-அங்கண்-அழகியவிடத்தையுடைய-மா-பெரிய-நிலம்-பூமியை புரந்திடும்-இரட்சியாநின்ற-மாமனோடு-மாமனாகிய வீமராஜனோடு -ஆய்ந்து ஆலோசித்து-பொங்கு-பிரகாசியாநின்ற-தானையோடு-சேனையோடு-எழுந்தனன்-பிரயாணப்பட்டான்-எ-று. (கருத்து) நளன்ஒருமாதம்குண்டினபுரத்திலிருந்து சேனையோடுபுறப்பட்டான-எ-ம், (௧)

மழைமதக்களியானையுங்கவினவாம்பரியுஞ்
செழுமணித்தடந்தேர்களும்வயவருஞ்செறிய
வெழுகடற்புவிமன்னருமிறைஞ்சினர்செல்ல
வழலுயிர்க்கும்வேலரசனுநிடதநாடடைந்தான்

(இ-ள்) மழை- மழைபோன்ற - மதம்-மதசலத்தையும் - களி-களிப்பையுமுடைய - யானையும - யானைகளும் - கவினம் - கடிவாளத்தையுடைய-வாம-தாவுகின்ற - பரியும் - குதிரைகளும் - செழும்-செழித்த - மணி-இரத்தினங்களிழைத்த - தடம்-விசாலமாகிய - தேர்களும் - இரதங்களும - வயவரும் - படைவீரர்களும - செறிய-நெருக்கவும் - எழுகடல்-எழுசமுத்தி

ரங்கள்சூழ்ந்த -புவி-சப்த்தீவுகளிலுள்ள - மன்னரும் - அரசர்களும் - இறைஞ்சினர் - வணங்கினவராகி - சொல்ல-நடக்கவும் - அழலுயிர்க்கும்-அக்கினியைக்கக்காநின்ற - வேல் - வேலையுடைய - அரசனும் - நளனும் நிடதநாடு-நிடததேயத்தை - அடைந்தான், சேர்ந்தான் - எ-று,(கருத்து நளமகாராசனநிடததேயத்தைச்சேர்ந்தான் -எ-ம், (௨)

மூதெயிற் புறத்திறுத்தபின்மொய்பமர்தொடங்கப்
போதல்செய்கவெம்போர்த்தொழிற்கஞ்சினையாயிற்
காதலிற்கவறுடுவான்வருகெனக்கழறித்
தூதுபோக்கினன்புட்கரன்றனக்குவேற்றோன்றல்

(இ-ள்)மூது-பழைய எயிற்புறத்து-மதிலினது புறத்திலே- இறுத்தபின் இறங்கியபின்பு - மொய் நெருங்கிய-அமர்-போரை - தொடங்க - ஆரம்பிக்க போதல்செய்க வருவாயாக-வெம் வெவ்விய, போர்த்தொழிற்கு - யுத்தஞ் செய்கைக்கு அஞ்சினையாகில்-பயப்படுவையானல்-காதலின் ஆசையோடு கவறுடுவான்சூதாடுதற்கு - வருக வருவாயாக என்று என்று கழறிசொலலி-புட்கரன்றனக்கு-புட்கராசனுக்கு, வேல்-வேலையுடையதோன்றல்-நளன தூது-தூதரை போக்கினன் விடுத்தான் - எ-று, (கருத்து) நளமகாராசன்போர்செய்யவருவாயாகிற் போருக்குவா போர்செய்யவஞ்சுவாயாகிற்சூதாடவாவென்று புட்கரனுக்குத்தூதுவிட்டான்என்பதாம், (௩)

போயதூதுவர்புட்கரற்கித்திறம்புகல
வாயுங்கேள்விநூலமைசசோடும்வேறிருந்தாய்ந்து
காயும்போரினிலவேறன்மற்றரிதெனக்கருதி
மாயவெங்கவறுடுவான்வருகெனவிடுத்தான்

(இ-ள்)போயதூதுவர்-நளனிடத்துநின்றும்போனதூதுவர் -புட்கரற்கு புட்கரனுக்கு-இத்திறம் - இவ்விதங்களை புகல் சொல்ல - ஆயும் ஆராய்ச்சி செய்யததக்க-கேள்-கேள்வியையும்-நூல்-தருபசாஸ்திரத்தையுமுடைய-அமைசசொடும்-மந்திரியோடும்-வேறிருந்து-தனியேயிருந்து- ஆய்ந்து-ஆலோசித்துகாயும்-கொல்லும - போரினில்-யுத்தத்தில்-வேறல்வெல்லுதல அரிதென-அரியதென்று-கருதி-நினைத்து-மாயம்-தஞ்சனையோடுக்கூடிய-வெம்-வெவ்விய-கவறுடுவான்-சூதாடுதற்கு - வருகென - வருவாயாகவென்றுசொல்லி - விடுத்தான்-அனுப்பினன் எ-று, (கருத்து) தூதுவர்புட்கரனுக்குச்செய்தியைச் சொலல புட்கரனநளனைச் சூதாடவரச்சொன்னன் எ-ம், (௪)

விட்டதூதுவருரைத்தசொற்கேட்டலும்விரிந்து
மட்டலாந்தொடை மார்பினன்மாகரெய்திக்
கட்டுவார்கழற்புட்கரகனறுநாமரடற்
கொட்டமயாதெனவுறைத்தனனுலங்கொழுந்தோளான்

(இ-ள்) விட்ட தூதுவர்-அனுப்பப்பட்ட தூதர்கள் உரைத்தசொல்-சொல்லியசெற்களை-கேட்டலும் - கேட்டமாத்திரத்தில்-விரிந்துமலர்ந்து-மட்டுலாம்-தேனெழுகுகிறதொடை-மாலையையணிந்த-மார்பினன்-மார்பை

யுடையநளன்-பெரிய-நகர்-பட்டினத்தில்-எய்தி-அடைந்து-கட்டு-கட்டப்பட்ட-மார்-நீண்டகழல்வீரக்கழலையுடைய-புட்கரபுட்கரனை-கவறு-சூதநாமாடற்கு- நாமாடுவதற்கு- ஒட்டம்யாதென-பந்தயம்யாதென்று சேட்க உலக்கெழுதோளான்றிரள்கல்லையொத்ததோள்களை[யுடையவரசன் உரைத்தனன்சொன்னான்—எ-று(கருத்து)நளன்பட்டினத்தில்வந்துபுட்கரனை சூதாடுதற்குபந்தயம்யாதெனச்சொன்னானென்பதாம் (௫)

வயிரவாட்படைமன்னவர்மன்னநீதோற்பின்
முயலிலாமதிபூத்திடு முழுநெறிக்குவளை
யயாநீண்டகட்டேவியை யளித்தியான்றோற்பி
னுயிரினோடுநின் னுலகெலாந்தருவனென் றுரைத்தான்.

(இ-ள்) வயிரம் - கூர்மைபொருந்திய—வாட்படை - வாளாயுதத்தையுடைய—மன்னவர்மன்ன-அரசர்க்கரசனாகிய நளமகாராசனே—நீதோற்பின்-நீதோற்றால்—முயலிலா-முயற்களறையொழிந்த-மதி-சந்திரனிடத்தில்-பூத்திடும்-புஷ்பித்த-முழுநெறி-முழுநெறிப்பையுடைய- குவளை-நீலோற்பலக்கள்—அயர-சோர்வையுடைய - நீண்டகண்—நீண்டகண்களையுடைய-தேவியை—தமயந்தியை-அளித்திகொடு—யான்தோற்பின் நான்தோற்றால்-உயிரினோடு-என்னுயிரோடுநின்னுலகெலாம்- உனது உலகமுழுவதையும், தருவனென்று-கொடுப்பேனென்று-உரைத்தான் சொன்னான்—எ-று, (கருத்து)புட்கரன்நளனே நீதோற்றால்உன்பெண்சாதியைக்கொடு நான்தோற்றால்என்னுயிரோடு உன்னுலகமெல்லாம் கொடுப்பேனென்றான்—எ-ம் ()

அன்னவாறியைந்தாடலும்புட்கரன்றோற்ப
மன்னமுன்னநீவென்றதும்கொடுங்கலிவயத்தா
லின்னதாருயிர்நேர்ந்தனினெம்பியாதலினா
லென்னகாக்கினிதேகெனப்பணித்தனன்றோன்றல்.

(இ-ள்)அன்னவாறு-அத்தன்மையாகவே—இயைந்து- சம்மதித்து—ஆடலும்-ஆடுமளவில்—புஷ்கரன் புட்கராஜன—தோற்பதோற்க—மன்-புட்கராசனே—முன்னம்-முன்பு—நீ-நீ—வென்றதும் - ஜயித்ததும்—கொடும்-கொடிய-கலிவயத்தால்-கலியினதுவசத்தினால் (அன்றிவேறல்ல)எம்பியாதலினால் - தம்பியாகையினாலே—இன்னது-உன்னுடைய—ஆர் - நிறைந்த - உயிர் - உயிரை — நேர்ந்தனன் - கொடுத்தேன்-பொன்னகர்க்கு-பழமையாகிய உனதுநகரத்திற்கு-இனிது- இனிதாக—ஏகென-போவென்று—தோன்றல்-நளன்— பணித்தனன் ஆக்கியாபித்தான்—எ-று.(கருத்து) புட்கரன்தோற்கநளமகாராசன்வென் நளனுத்தரவால்புட்கரன்தன்னூருக்குப்போனான்—எ-ம் (௭)

பணிதலைக்கொடும்புட்கரன்போதலும்பன்னூற்
கனிதாசொற்றகல்லோரையிற்கடிநகரொய்தி
பணிபொலன்கழன்மன்னவன்விதர்ப்பர்கோனளித்த
மணிசெய்மேகலைவாணுதற்கொற்றனைவிடுத்தான்

(இ-ள்) பணி அந்தவாக்கியத்தை—தலைகொடு சிரசின்மீதுகொண்டு—புட்கரன் புட்கராசன்-போதலும் போயினபின்பு, பன்னூல் அநேகசாஸ்தி

ங்களையுணர்ந்த, கணிதர் சோதிடர்களாலே, சொற்றசொல்லப்பட்ட. நல்லோரையில் நல்லலக்கினத்தில், கடி காவலையுடைய நகர் பட்டினத்தை அயதி-அடைந்து-அணி அணியப்பட்ட—பொலன் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட கழல்-வீரகழலையுடைய மன்னவ- நளன-விதர்ப்பர்கோனளித்த-வீமராஜனபெற்ற-மணிசெய்-இரத்தினங்களாற்செய்யப்பட்ட மேகலையே கலாபரணத்தையுடைய— வானுதற்கு ஒளிபொருந்தியநெற்றியையுடைய தமயந்திக்கு—ஒற்றரை வேவுகாரரை— விடுத்தான் அனுப்பினன்—எ-று.(கருத்து)நளன்றன்னைகனாயடைந்துதமயந்திக்குத்தூதனைவிட்டானென-ம்.

ஒற்றரோகியவ்விதர்ப்பர்கோன்றன்னுழையுரைப்ப
வற்றகுல்லெனவரும்பொருளாங்கவர்க்களித்துக்
கற்றவார்குழன்மாதாநெடுங்கண்ணிணையக்கணிதர்
சொற்றவோரையில்விடுத்தனன்றேன்றன்மாநகரில்

(இ-ள) ஒற்றர்-வேவுகாரர்—ஏகி போய், அவ்விதர்ப்பர்கோன்றன்னுழை-அவ்வீமராஜனிடத்தில்உரைப்ப-சொல்ல— அற்றமில்லென—மிகுதியான அரும்-அரிய-பொருள்பொருளை-ஆங்குஅவ்விடத்தில் அவர்க்கு—அவர்களுக்கு—அளித்து கொடுத்து—கற்றை கூட்டமாகிய-வார் நீண்ட குழல் கூந்தலையும—மதர்மதர்த்த—நெடும் நெடிய - கண்ணிணைகண்களையுமுடையதமயந்தியை—கணிதர் சோதிடர்கள் - சொற்ற சொல்லிய—ஓரையில் சமயத்தில்—தோன்றல் வீமராசன் மா—பெரிய நகரில்-நளனது பட்டணத்தில்—விடுத்தனன்விட்டான்—எ-று, (கருத்து) வீமராசன்றன் மகளை நளமகாராஜனமாவிந்தமாநகருக்கனுப்பினன—எ-ம், (௯)

வெள்ளித்தானையுமகளிருஞ்சூழ்வரவேந்த
னுள்ளத்தாமரைமலருறைமேயாடரிக்கண்ணாள்
வள்ளத்தாமரைப்பொகுட்டின்மேல்வண்டுகண்படுக்கு
மள்ளரீம்புனற்கழனிசூழ்நிடதநாடடைந்தாள்

(இ-ள்) வெள்ளத்தானையும் பிரவாகம்போன்ற - சேனையும் மகளிரும் மாதர்களும் சூழ்வர-சூழ்ந்துவரும்படி வேந்தன் நளமகாராஜனது உள்ளம்-மனமாகிய தாமரைமலர்-தாமரைப்பூவில், உறை வாசஞ்செய்கின்ற ஓடரி செவ்வரிபரந்த-கண்ணாள் கண்களையுடைய தமயந்தியானவள்—வள்ளம் கிண்ணம் போன்ற-தாமரைப்பொகுட்டின்மேல் தாமரை மலரின்மேல்-வண்டு-வண்டுகள்-கண்படுக்கும் நித்திரைசெய்யாநின்ற-அள்ளல்சேற்றையும் தீம்புனல்-மதுரமானசலத்தையுமுடையகழனிவயல்களால் சூழ்சூழப்பட்ட நிடதநாடு-நிடததேயத்தை அடைந்தாள்-சேர்ந்தாள்-எ-று.(கருத்து)தமயந்திநிடதநாட்டைச்சேர்ந்தாள்-எ-று, (௰)

நவ்விநோக்கியர்சூழ்வரநகைநிலாவெறிக்குங்
கொவ்வையாய்மலர்ப்பூங்குழற்குவிமுலைமடந்தை
தெய்வநாண்மலர்த்தவசிழ்திருமகளென்ன
வெவ்வமில்லதோரெழிமணிச்சிவிகைநின்றிழிந்தாள்

(இ-ள்) நவ்வி-நோக்கியர், மான்போன்ற-பார்வையையுடையவர், சூழ்வரா-சூழ்ந்துவர — நகை-பற்கள் — நிலா - நிலாவைப்போல் — எரிக்கும-பிரகாசிக்கின்ற — கொவ்வை-விம்பம்போன்ற — வாய்-அதரத்தையும — மலர்-புஷ்பத்தையுமுடைய — பூம்-அழகிய — குழல்-கூந்தலையும் — குவிகுவிந்த — முலை-ஸ்தனங்களையுமுடைய — மடந்தை- தமயந்தியானவள், தெய்வம்-தெய்வத்தன்மைபொருந்திய — நாள்-அன்றலர்ந்த — மலர்ந்தவிசு-புஷ்பாசனத்தினின்றும் — இழி-இழிகின்ற — திருமகளென்ன-இலக்குமிபோல — எவ்வமில்லது-குற்றமில்லாததாகிய — ஓர்-ஒரு — எரி-பிரகாசிக்கின்ற — மணிச்சிவிகைநின்று- இரத்தினசண்டிகையினின்று, இழிந்தாள்-இறங்கினாள் — எ-று.(கருத்து) தமயந்திஇரத்தினச்சிவிகையிலிருந்திழிந்தாளென்பதாம். (௰௧)

பரிதிவானவனெதிர்தலும்பனியிதழ்விரிந்த
முறுகலரனறுந்தாமரைபோன்முகமலரா
வருகுநுண்ணிடையின்னுயிர்க்காதலனம்பொற்
றிருவநாண்மலர்ச்சேவடிசென்னியிற்றொழுந்தாள்,

(இ-ள்) பரிதிவானவன்-சூரியனானவன் — எதிர்தலும்-தோன்றினவளவில், பனியிதழ்-குளிர்ச்சிபொருந்தியவிதழ்கள், விரிந்த-மலர்ந்த. முறுகுலாம-வாசனைவீசுகின்ற, நறும்-நல்ல, தாமரைமலர்போல்தாமரையோலமுகமலரா-முகமலர்ச்சியடைந்து, அருகு-சிறுத்த — நுண்ணிடை - நுட்பமானவிடையையுடையதமயந்தி — இன்னுயிர்-இனியவுயிர்போன்ற — காதலன்-கணவனாகியநளனது — அம்-அழகிய — பொன் - போன்ற — திருவ-செல்வத்தையுடைய — நாள்- புதிய — மலர்ச்சேவடி - தாமரைமலர்போன்றபாதங்களை — சென்னியின்-சிரசினால் — தொழுதாள் - வணங்கினாள் — எ-று.(கருத்து) தமயந்திநளன்பாதத்தைவணங்கினாளென்பதாம்

தொழுதமங்கையைச்சுடர்மணித்தடக்கையாலெடுத்துக்
கொழுதிவண்டினங்கூட்டுணுந்தெரியலான்மார்பி
னுழுதுவெம்முலைகுங்குமச்சேற்றிடையொளிப்பத்
தழுவினானவடேம்பியவின்னுயிர்தளிர்த்தாள்,

(இ-ள்) தொழுத-வணங்கிய — மங்கையை-தமயந்தியை — சுடர்மணி-பிரகாசம்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடைய — தடம்-நீண்ட — கையால்-கரங்களால — எடுத்து-எடுத்து — கொழுதி-கோதி — வண்டினம்- வண்டுக்கூட்டங்கள் (கூட்டுணும் கொள்-கொள்கின்ற — தெரியல்-மாலையானது — தாழ்-தாழ்கின்ற — மார்பின்-மார்பினிடத்திலே — உழுது-உழுது — வெம்-விருப்பத்தைதருகின்ற — முலைஸ்தனங்கள்- குங்குமச்சேற்றில் — ஒளிப்ப-ஒளிக்கும்படி — தழுவினான்- ஆலிங்கனஞ்செய்தான் — அவள்-அத்தமயந்தி — தேம்பிய-மெலிந்த — இன்னுயிர்-இனியவுயிர் — தளிர்த்தாள்-தளிர்த்தாள — எ-று (கருத்து) நளன்தமயந்தியைக்கையாலெடுத்துமார்பிலணைத்துதழுவினான்-என்பதாம். (௰௩)

திருந்துமாமணிச்செய்குன்றுந்தெளிபுனற்றடமும்
விருந்துவேனிலாற்செதிரியவிளாமலர்க்காவும்

முருந்துவாணகைமுகிழ்முலைமடந்தையோடாடிப்
பொருந்தவிண்ணுடைப்போகமுண்டுவந்தனர்போன்றான்,

(இ-ள்) திருந்து-திருத்தமாகிய—மா-பெரிய—மணி-இரத்தினங்கள் பதித்த—செய்குன்றும்-விளையாட்டுமலைகளிடத்தும்-தெளி-தெளிந்த, புனல்—சலத்தையுடைய—தடமும்-வாவிகளிடத்தும்—விருந்து-விருந்தாக—வேனிலாற்கு மன்மதனுக்கு—எதிரிய-தோன்றிய—கவினா-வாசனையையுடைய—மலர்-புஷ்பங்களையுடைய—காவும்-சோலைகளிடத்தும்—முருந்து-மயிலிறகினடியையொத்த—வாள்-ஒளிபொருந்திய—நகை-பற்களையும்முகிழ்—கோங்கரும்பையொத்த-முலை-ஸ்தனங்களையுமுடைய—மடந்தையோடு-தமயந்தியுடனே—ஆடி-விளையாடி—பொருந்த-அமைய—விண்ணிடை-தெய்வலோகத்தில்—போகம்-இன்பத்தை—உண்டு-அனுபவித்து—உவந்தனர்-மகிழ்ந்தவைகளை—போன்றான்-ஒத்திருந்தான்—எ-று. (கருத்து) நளன் தமயந்தியோடு புணர்ந்து இந்திர [illegible]னுபவித்தவரை ஒப்பினனென்பதாம்; (௯௪)

ஆழிசூழ்புவிமுழுவதுமாழியொன்றுருட்டி
வாழிநல்லறம்புரிந்தருமகப்பலவாற்றிச்
சூழிமால்வரைப்பிடருறுசுமையொழித்தாறப்
பாழியம்புயத்துலகெலாம்பரித்தினிதிருந்தான்,

(இ-ள்) ஆழிசூழ்-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த—புவிமுழுவதும்-பூமிமுழுமையும்—ஆழியொன்று-ஏகச்சக்கரத்தை—உருட்டி நடத்தி—நல்லறம்-நல்லதருமத்தை—புரிந்து-செய்து—அரும்-செய்தற்கரிய—மகம்பல-பலயாகங்களை—ஆற்றி-செய்து—சூழி-முகபடாமணிந்த—மால்பெரிய-வரைமலையையொத்தவெட்டுதிக்குயானைகளும்—பிடர்-பிடரியிற்றங்கிய, உறு-மிகுந்த—சுமை-பூமிபாரத்தை—ஒழித்து-நீக்கி—ஆற-இளைப்பாறும்படி—பாழி-வலிபொருந்திய—அம்-அழகிய—புயத்து-தோளினிடத்தில்—உலகெலாம்-உலகமுழுவதையும்—பரித்து-தாங்கி—இனிது-இனிதாக—இருந்தான்-நளமகாராசனிருந்தான்—எ-று. வாழி-அசை, (கருத்து) நளச்சக்கிரவர்த்திமகாராசன் நற்றருமங்களையும்-யாகாதிகருமங்களையுஞ்செய்து உலகமெல்லாம் ஒருகுடையிலாண்டு இன்பமடைந்திருந்தான் என்பதாம் நளமகாராசன் தோன்றுஎழுவாய் இருந்தான்பயனிலைசக்கரம் அறம்மகம்சுமையெலாம் இவைசெயப்படுபொருள் (௯௫)

அரசாட்சிபடலம்,

முற்றுப்பெற்றது.

———

ஆகபடலம்-௨௮-க்கு-விருத்தம்-௲௱௭௨.

நைடதமூலமும்-உரையும்

முற்றுப்பெற்றன,